

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 301

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 6. novembris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
-----------------------	--------	---------

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2010/C 301/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 288, 23.10.2010.	1
---------------	--	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2010/C 301/02	Lieta C-550/07 P: Tiesas (virspalāta) 2010. gada 14. septembra spriedums — <i>Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akros Chemicals Ltd/Eiropas Komisija, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association (Apelācija — Konkurence — Pierādījumu savākšanas pasākumi — Komisijas izmeklēšanas pilnvaras — Saziņas konfidencialitātes aizsardzība — Darba tiesiskās attiecības starp advokātu un uzņēmumu — Elektroniskā pasta vēstuļu apmaiņa)</i>	2
---------------	--	---

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2010/C 301/03	Lieta C-48/09 P: Tiesas (virspalāta) 2010. gada 14. septembra spriedums — <i>Lego Juris A/S/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Mega Brands Inc.</i> (Apelācija — Regula (EK) Nr. 40/94 — Kopienas preču zīme — Preces formas piemērotība tās kā preču zīmes reģistrācijai — Trīsdimensiju apzīmējuma, ko veido Lego klucīša augšējā virsma un divas sānu malas, reģistrācija — Minētās reģistrācijas atzīšana par spēkā neesošu, pamatojoties uz uzņēmuma, kas tirgo tādas pašas formas un izmēru spēļu klucīšus, pieteikumu — Minētās regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļa — Apzīmējums, ko veido vienīgi preces forma, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai)	3
2010/C 301/04	Lieta C-149/10: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 16. septembra spriedums (<i>Dioikitiko Efeteio Thessalonikis</i> (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon</i> (Sociālā politika — Direktīva 96/34/EK — Pamatnolīgums attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu — Pamatnolīguma 2. noteikuma 1. punkta interpretācija — Tiesību uz bērna kopšanas atvaļinājumu saņēmējs — Bērna kopšanas atvaļinājums dvīņu piedzimšanas gadījumā — Jēdziens “piedzimšana” — Dzimušo bērnu skaita ņemšana vērā — Vienlīdzīgas attieksmes princips)	3
2010/C 301/05	Lieta C-337/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 7. jūlijā iesniedza <i>Verwaltungsgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) — <i>Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main</i>	4
2010/C 301/06	Lieta C-362/10: Prasība, kas celta 2010. gada 20. jūlijā — Eiropas Komisija/Polijas Republika	4
2010/C 301/07	Lieta C-364/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. jūlijā — Ungārijas Republika/Slovākijas Republika	5
2010/C 301/08	Lieta C-379/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. jūlijā — Eiropas Komisija/Itālijas Republika	6
2010/C 301/09	Lieta C-388/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-138/09 <i>Félix Muñoz Arraiza/ITSB</i> un <i>Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja</i> 2010. gada 2. augustā iesniedza <i>Félix Muñoz Arraiza</i>	7
2010/C 301/10	Lieta C-397/10: Prasība, kas celta 2010. gada 4. augustā — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste	8
2010/C 301/11	Lieta C-403/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2010. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-177/07 <i>Mediaset SpA/Eiropas Komisija</i> , ko atbalsta <i>Sky Italia Srl</i> , 2010. gada 6. augustā iesniedza <i>Mediaset SpA</i>	8
2010/C 301/12	Lieta C-412/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. augustā iesniedza <i>High Court of Justice (Queen's Bench Division)</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>Deo Antoine Homawoo/GMF Assurances SA</i>	9
2010/C 301/13	Lieta C-414/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 19. augustā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Société Veleclair/Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État</i>	10

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2010/C 301/14	Lieta C-415/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 20. augustā iesniedza <i>Bundesarbeitsgericht</i> (Vācija) — <i>Galina Meister/Speech Design Carrier Systems GmbH</i>	10
2010/C 301/15	Lieta C-416/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. augustā iesniedza <i>Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovēnijas Republika)</i> — <i>Josef Križan u.c./Slovenská inšpekcia životného prostredia (Slovākijas Vides inspekcija)</i>	11
2010/C 301/16	Lieta C-419/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. augustā iesniedza <i>Bayerischer Verwaltungsgerichtshof</i> (Vācija) — <i>Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern</i>	12
2010/C 301/17	Lieta C-422/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 27. augustā iesniedza <i>High Court of Justice (Chancery Division)</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks</i>	12
2010/C 301/18	Lieta C-424/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 31. augustā iesniedza <i>Bundeverwaltungsgericht</i> (Vācija) — <i>Tomasz Ziolkowski/Land Berlin</i>	13
2010/C 301/19	Lieta C-425/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 31. augustā iesniedza <i>Bundeverwaltungsgericht</i> (Vācija) — <i>Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja/Land Berlin</i>	13
2010/C 301/20	Lieta C-429/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2010. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-547/08 <i>X Technologie Swiss GmbH</i> /lekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2010. gada 2. septembrī iesniedza <i>X Technologie Swiss GmbH</i>	13
2010/C 301/21	Lieta C-430/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 2. septembrī iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) — <i>Hristo Aleksandrov Gaydarov/Direktor na Glavna direksia "Ohranitelnia politisia" pri Ministerstvo na vatrešnite raboti</i>	14
2010/C 301/22	Lieta C-431/10: Prasība, kas celta 2010. gada 1. septembrī — Eiropas Komisija/Irija	15
2010/C 301/23	Lieta C-432/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. augustā iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen</i> (Beigija) — <i>Ministerie van Financiën un Openbaar Ministerie/Aboulkacem Chihabi u.c.</i>	15
2010/C 301/24	Lieta C-433/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 29. jūnija rīkojumu lietā T-515/08 <i>Volker Mauerhofer</i> /Eiropas Komisija 2010. gada 3. septembrī iesniedza <i>Volker Mauerhofer</i>	17
2010/C 301/25	Lieta C-445/10: Prasība, kas celta 2010. gada 15. septembrī — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	17

2010/C 301/26	Lieta C-447/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2010. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-430/08 <i>Grain Millers, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Grain Millers GmbH & Co. KG</i> 2010. gada 15. septembrī iesniedza <i>Grain Millers, Inc.</i>	18
2010/C 301/27	Lieta C-457/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-321/05 <i>AstraZeneca AB, AstraZeneca plc/Eiropas Komisija</i> 2010. gada 16. septembrī iesniedza <i>AstraZeneca AB, AstraZeneca plc</i>	18
2010/C 301/28	Lieta C-366/09: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 3. septembra rīkojums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika	19

Vispārējā tiesa

2010/C 301/29	Lieta T-279/04: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Éditions Jacob/Komisija</i> (Konkurence — Koncentrācija — Izdošana franču valodā — Lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu ar nosacījumu, ka aktīvi tiek pārdoti tālāk — Neizvēlēta pirkšanas kandidāta prasība atcelt tiesību aktu — Pienākums norādīt pamatojumu — Krāpšana — Kļūda tiesību piemērošanā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Regula (EEK) Nr. 4064/89)	20
2010/C 301/30	Lieta T-452/04: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Editions Jacob/Komisija</i> (Konkurence — Koncentrācija — Frankofona izdevniecība — Lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu ar nosacījumu, ka aktīvi tiek pārdoti tālāk — Lēmums par tālākpārdoto aktīvu ieguvēja apstiprināšanu — Neizvēlēta ieguvēja kandidāta prasība atcelt tiesību aktu — Pilnvarotās personas neatkarība — Regula (EEK) Nr. 4064/89)	20
2010/C 301/31	Apvienotās lietas T-415/05, T-416/05 un T-423/05: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — Grieķija u.c./Komisija (Valsts atbalsts — Gaisa nozare — Atbalsts, kas saistīts ar Grieķijas valsts aviokompānijas pārstrukturēšanu un privatizāciju — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un uzdots to atgūt — Saimnieciska pēctecība starp divām sabiedrībām — Faktiskā saņēmēja identificēšana atbalsta atgūšanas nolūkā — Privātā komersanta kritērijs — Atbalsta saderība ar kopējo tirgu — Pienākums norādīt pamatojumu)	21
2010/C 301/32	Lieta T-26/06: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Trioplast Wittenheim/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Plastikāta rūpniecības maisu tirgus — Pārkāpuma ilgums — Naudas sodi — Pārkāpuma smagums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība administratīvās procedūras laikā — Samērīgums)	21
2010/C 301/33	Lieta T-40/06: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Trioplast Industrier/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Plastikāta rūpniecības maisu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Pārkāpuma ilgums — Naudas sodi — Pārkāpuma smagums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība administratīvās procedūras laikā — Samērīgums — Solidārā atbildība — Tiesiskās drošības princips)	22

2010/C 301/34	Lieta T-193/06: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>TF1/Komisija</i> (Valsts atbalsts — Atbalsta shēmas kinematogrāfisko un audiovizuālo darbu ražošanai — Lēmums neizteikt iebildumus — Prasība atcelt tiesību aktu — Būtiskas ietekmes uz konkurences stāvokli neesamība — Nepieņemamība)	22
2010/C 301/35	Lieta T-314/06: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Whirlpool Europe/Padome</i> (Dempings — Atsevišķu Dienvidkorejas izcelsmes aukstuma kameru—aldētavu apvienojumu imports — Attiecīgās preces definīcija — Tiesības uz aizstāvību — Padomdevēja komiteja — Pienākums norādīt pamatojumu — Attiecīgās preces definīcijas metodes izvēle — Regulas (EK) Nr. 384/96 15. panta 2. punkts un 20. panta 5. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 15. panta 2. punkts un 20. panta 5. punkts)	23
2010/C 301/36	Lieta T-131/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Mohr & Sohn/Komisija</i> (Iekšējo ūdensceļu transports — Kopienų flošu jauda — Nosacījumi jaunu kuģu nodošanai ekspluatācijā (noteikums “vecais par jauno”) — Komisijas lēmums par atteikumu piemērot specializētajiem kuģiem paredzēto izņēmumu — Regulas (EK) Nr. 718/1999 4. panta 6. punkts)	23
2010/C 301/37	Apvienotās lietas T-156/07 un T-232/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — Spānija/Komisija (Valodu lietojums — Paziņojums par atklātajiem konkursiem par pārvaldnieku amatu ieņemšanu — Publicēšana visās oficiālajās valodās — Grozījumi — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 27. un 28. pants, un 29. panta 1. punkts — Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 1. un 2. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Nediskriminācijas princips)	24
2010/C 301/38	Apvienotās lietas T-166/07 un T-285/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — Itālija/Komisija (Valodu lietojums — Paziņojums par konkursu, lai nodarbinātu administratorus un asistentus — Publikācija trijās oficiālajās valodās — Grozījumi — Publikācija visās oficiālajās valodās — Divu valodu izvēle no trijām — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 27., 28. pants un 29. panta 1. punkts — Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 1. un 2. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Diskriminācijas aizlieguma principa pārkāpums — Pilnvaru nepareiza izmantošana)	24
2010/C 301/39	Lieta T-366/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Procter & Gamble/ITSB Prestige Cosmetics</i> (“P&G PRESTIGE BEAUTE”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “P&G PRESTIGE BEAUTE” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrākas grafiskas preču zīmes “Prestige” — Daļējs reģistrācijas atteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	25
2010/C 301/40	Lieta T-72/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Travel Service/ITSB — Eurowings Luftverkehr</i> (“smartWings”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “smartWings” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un starptautiskas vārdiskas un grafiskas preču zīmes “EUROWINGS” un “EuroWings” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 40/94 73. pants (tagad — Regulas Nr. 207/2009 75. pants) — Regulas Nr. 40/94 79. pants (tagad — Regulas Nr. 207/2009 83. pants))	25

2010/C 301/41	Lieta T-97/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>KUKA Roboter/ITSB</i> (oranžas krāsas tonis) (Kopienas preču zīme — Pieteikums reģistrēt kā Kopienas preču zīmi oranžas krāsas toni — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) 26	26
2010/C 301/42	Lieta T-135/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Schniga/KASB — Elaris un Brookfield New Zealand</i> (“Gala Schnitzer”) (Augu šķirnes — Pieteikums par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu ābolu šķirnei “Gala Schnitzer” — Tehniskā pārbaude — KASB rīcības brīvība — Iebildumi — Regulas (EK) Nr. 2100/94 55. panta 4. punkts) 26	26
2010/C 301/43	Lieta T-149/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Abbott Laboratories/ITSB — aRigen</i> (“Sorvir”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Sorvir” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “NORVIR” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) 26	26
2010/C 301/44	Lieta T-292/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Inditex/ITSB — Marín Díaz de Cerio</i> (“OFTEN”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “OFTEN” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “OLTEN” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Preču līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 43. panta 2. un 3. punkts) — Apelāciju padomē izskatāmā strīda priekšmets — Regulas (EK) Nr. 40/94 61. un 62. pants (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 63. un 64. pants)) 27	27
2010/C 301/45	Lieta T-400/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — <i>Enercon/ITSB — BP</i> (“ENERCON”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ENERCON” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “ENERGOL” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Daļējs reģistrācijas atteikums) 27	27
2010/C 301/46	Lieta T-546/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 21. septembra spriedums — <i>Villa Almè/ITSB — Marqués de Murrieta</i> (“i GAI”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “i GAI” reģistrācijas pieteikums — Valsts vārdiska preču zīme “YGAY” un Kopienas grafiska un vārdiska preču zīme “MARQUÉS DE MURRIETA YGAY” — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts) — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) 28	28
2010/C 301/47	Lieta T-385/05 TO: Vispārējās tiesas 2010. gada 6. septembra rīkojums — <i>Portugāle/Transnautica</i> un Komisija (Trešās personas protests — Trešās personas, kas iesniedz protestu, iespēja piedalīties pamata tiesvedībā — Kaitējuma neesamība trešās personas, kas iesniedz protestu, tiesībām — Nepieņemamība) 28	28
2010/C 301/48	Lieta T-123/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 2. septembra rīkojums — <i>Spitzer/ITSB — Homeland Housewares</i> (“Magic Butler”) (Prasība atcelt tiesību aktu — Prasītāja bezdarbība — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 29	29

2010/C 301/49	Lieta T-532/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 7. septembra rīkojums — Norilsk Nickel Harjavalta un Umicore/Komisija (Prasības atcelt tiesību aktu — Vide un cilvēku veselības aizsardzība — Noteiktu niķeļa karbonāta savienojumu kā bīstamu vielu klasificēšana, iepakošana un marķēšana — Direktīva 2008/58/EK — Direktīva 67/548/EEK — Regula (EK) Nr. 790/2009 — Regula (EK) Nr. 1272/2008 — Prasījumu pielāgošana — LESD 263. panta ceturtais daļas piemērošana laikā — Individuālas ietekmes neesamība — Nepieņemamība) 29	29
2010/C 301/50	Lieta T-539/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 7. septembra rīkojums — <i>Etimine</i> un <i>Etiproducts</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Vide un cilvēku veselības aizsardzība — Noteiktu borātu kā bīstamu vielu klasificēšana, iepakošana un marķēšana — Direktīva 2008/58/EK — Direktīva 67/548/EEK — Regula (EK) Nr. 790/2009 — Regula (EK) Nr. 1272/2008 — Prasījumu pielāgošana — LESD 263. panta ceturtais daļas piemērošana laikā — Individuālas ietekmes neesamība — Nepieņemamība) 30	30
2010/C 301/51	Lieta T-120/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 9. septembra rīkojums — <i>Phoenix-Reisen</i> un <i>DRV</i> /Komisija (Valsts atbalsti — Vācijas tiesību aktos maksātnešpējīgiem uzņēmumiem paredzēta subsīdija — Sūdzība par apgalvotu Kopienas tiesību pārkāpumu — Sūdzības noraidīšana — Vēlāka lēmuma pieņemšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 30	30
2010/C 301/52	Lieta T-157/09 P: Vispārējās tiesas 2010. gada 15. septembra rīkojums — <i>Marcuccio</i> /Komisija (Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Saprātīgs termiņš, lai iesniegtu prasību par zaudējumu atlīdzību — Nokavējums — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 31	31
2010/C 301/53	Lieta T-299/10 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 31. augusta rīkojums — <i>Babcock Noell</i> /Eiropas Kopuzņēmums <i>ITER</i> un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām (Pagaidu noregulējums — Publiskā iepirkuma līgumi — Konkursa procedūra — Piedāvājuma noraidīšana — Pieteikums par izpildes apturēšanu — <i>Fumus boni juris</i> — Steidzamība — Interesu izsvēršana) 31	31
2010/C 301/54	Lieta T-332/10: Prasība, kas celta 2010. gada 10. augustā — <i>Viaguara</i> /ITSB — <i>Pfizer</i> ("VIAGUARA") 31	31
2010/C 301/55	Lieta T-341/10: Prasība, kas celta 2010. gada 20. augustā — <i>F91 Diddeleng</i> u.c./Komisija 32	32
2010/C 301/56	Lieta T-345/10: Prasība, kas celta 2010. gada 25. augustā — Portugāles Republika/Komisija 32	32
2010/C 301/57	Lieta T-361/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 15. jūnija spriedumu lietā F-35/08 <i>Pachtitis</i> /Komisija 2010. gada 25. augustā iesniedza Eiropas Komisija 33	33
2010/C 301/58	Lieta T-367/10: Prasība, kas celta 2010. gada 3. septembrī — <i>Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia</i> u.c./Komisija 34	34
2010/C 301/59	Lieta T-369/10: Prasība, kas celta 2010. gada 2. septembrī — <i>Handicare</i> /ITSB — <i>Apple Corps</i> ("BEATLE") 35	35
2010/C 301/60	Lieta T-372/10: Prasība, kas celta 2010. gada 3. septembrī — <i>Bolloré</i> /Komisija 35	35

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	Lappuse
2010/C 301/61	Lieta T-373/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Villeroy & Boch Austria</i> /Komisija	36
2010/C 301/62	Lieta T-374/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Villeroy & Boch</i> /Komisija	37
2010/C 301/63	Lieta T-375/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Hansa Metallwerke u.c.</i> /Komisija	38
2010/C 301/64	Lieta T-377/10: Prasība, kas celta 2010. gada 6. septembrī — <i>Preparados Alimenticios/ITSB — Rila Feinkost-Importe</i> (“Jambo Afrika”)	39
2010/C 301/65	Lieta T-378/10: Prasība, kas celta 2010. gada 7. septembrī — <i>Masco u.c.</i> /Komisija	40
2010/C 301/66	Lieta T-379/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Keramag Keramische Werke u.c.</i> /Komisija	40
2010/C 301/67	Lieta T-381/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Sanitec Europe</i> /Komisija	41
2010/C 301/68	Lieta T-382/10: Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — <i>Villeroy et Boch</i> /Komisija	42
2010/C 301/69	Lieta T-383/10: Prasība, kas celta 2010. gada 7. septembrī — <i>Continental Bulldog Club Deutschland/ITSB</i> (“CONTINENTAL”)	43
2010/C 301/70	Lieta T-385/10: Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — <i>ArcelorMittal Wire France u.c.</i> /Komisija	43
2010/C 301/71	Lieta T-386/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Dornbracht</i> /Komisija	44
2010/C 301/72	Lieta T-387/10: Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — <i>Goutier/ITSB — Eurodata</i> (“ARANTAX”)	45
2010/C 301/73	Lieta T-388/10: Prasība, kas celta 2010. gada 6. septembrī — <i>Productos Derivados del Acero</i> /Komisija	46
2010/C 301/74	Lieta T-389/10: Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — <i>SLM</i> /Komisija	46
2010/C 301/75	Lieta T-390/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā F-97/08 <i>Füller-Tomlinson</i> /Parlaments 2010. gada 10. septembrī iesniedza <i>Paulette Füller-Tomlinson</i>	47
2010/C 301/76	Lieta T-391/10: Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — <i>Nedri Spanstaal BV</i> /Komisija	48

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 301/77	Lieta T-392/10: Prasība, kas celta 2010. gada 6. septembrī — <i>Euro-Information/ITSB</i> (“EURO AUTOMATIC CASH”)	48
2010/C 301/78	Lieta T-393/10: Prasība, kas celta 2010. gada 14. septembrī — <i>Westfälische Drahtindustrie u.c./Komisija</i>	49
2010/C 301/79	Lieta T-394/10: Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — <i>Grebenshikova/ITSB</i> — <i>Volvo Trademark</i> (“SOLVO”)	50
2010/C 301/80	Lieta T-395/10: Prasība, kas celta 2010. gada 14. septembrī — <i>Stichting Corporate Europe Observatory/Komisija</i>	50
2010/C 301/81	Lieta T-396/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Zucchetti Rubinetteria/Komisija</i>	51
2010/C 301/82	Lieta T-397/10: Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — <i>ara/ITSB</i> — <i>Allrounder</i> (Sporta kurpes ar tās sānos izvietotu burtu A attēls)	51
2010/C 301/83	Lieta T-398/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Fapricela</i> — <i>Indústria de Trefilaria/Komisija</i>	52
2010/C 301/84	Lieta T-399/10: Prasība, kas celta 2010. gada 14. septembrī — <i>ArcelorMittal España/Komisija</i>	53
2010/C 301/85	Lieta T-402/10: Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — <i>Villeroy & Boch</i> — <i>Belgium/Komisija</i> ..	53
2010/C 301/86	Lieta T-405/10: Prasība, kas celta 2010. gada 10. septembrī — <i>Justice & Environment/Komisija</i>	54
2010/C 301/87	Lieta T-406/10: Prasība, kas celta 2010. gada 15. septembrī — <i>Emesa-Trefilería un Industrias Galyca/Komisija</i>	55
2010/C 301/88	Lieta T-408/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Roca Sanitario/Komisija</i>	55
2010/C 301/89	Lieta T-409/10: Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — <i>Bottega Veneta International/ITSB</i> (<i>Forme d'un sac à main</i>)	56
2010/C 301/90	Lieta T-410/10: Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — <i>Bottega Veneta International/ITSB</i> (rokassomas forma)	56
2010/C 301/91	Lieta T-411/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — <i>Laufen Austria/Komisija</i>	57

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 301/92	Lieta T-412/10: Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — <i>Roca/Komisija</i>	57
2010/C 301/93	Lieta T-415/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. septembrī — <i>Nexans France/Kopuzņēmums "Fusion for Energy"</i>	58
2010/C 301/94	Lieta T-417/10: Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — <i>Cortés del Valle López/ITSB ("HIJOPUTA")</i>	59
2010/C 301/95	Lieta T-418/10: Prasība, kas celta 2010. gada 15. septembrī — <i>voestalpine un voestalpine Austria Draht/Komisija</i>	59
2010/C 301/96	Lieta T-419/10: Prasība, kas celta 2010. gada 14. septembrī — <i>Ori Martin/Komisija</i>	60
2010/C 301/97	Lieta T-420/10: Prasība, kas celta 2010. gada 17. septembrī — <i>Armani/ITSB — Annunziata Del Prete ("AJ AMICI JUNIOR")</i>	61
2010/C 301/98	Lieta T-421/10: Prasība, kas celta 2010. gada 20. septembrī — <i>Cooperativa Vitivinícola Arousana/ITSB — ("ROSALIA DE CASTRO")</i>	61
2010/C 301/99	Lieta T-429/10: Prasība, kas celta 2010. gada 17. septembrī — <i>Global Steel Wire/Komisija</i>	62

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2010/C 301/100	Lieta F-61/10: Prasība, kas celta 2010. gada 24. jūlijā — <i>AF/Komisija</i>	63
2010/C 301/101	Lieta F-73/10: Prasība, kas celta 2010. gada 3. septembrī — <i>Coedo Suárez/Padome</i>	63
2010/C 301/102	Lieta F-74/10: Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — <i>Kimman/Komisija</i>	63
2010/C 301/103	Lieta F-75/10: Prasība, kas celta 2010. gada 10. septembrī — <i>Scheefer/Parlaments</i>	64
2010/C 301/104	Lieta F-76/10: Prasība, kas celta 2010. gada 10. septembrī — <i>Colart u.c./Parlaments</i>	64
2010/C 301/105	Lieta F-77/10: Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — <i>Arroyo Redondo/Komisija</i>	65
2010/C 301/106	Lieta F-78/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. septembrī — <i>Antelo Sanchez u.c./Parlaments</i>	65
2010/C 301/107	Lieta F-79/10: Prasība, kas celta 2010. gada 17. septembrī — <i>Dubus/Komisija</i>	66
2010/C 301/108	Lieta F-81/10: Prasība, kas celta 2010. gada 24. septembrī — <i>Praskevicius/Parlaments</i>	66

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2010/C 301/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 288, 23.10.2010.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 274, 9.10.2010.

OV C 260, 25.9.2010.

OV C 246, 11.9.2010.

OV C 234, 28.8.2010.

OV C 221, 14.8.2010.

OV C 209, 31.7.2010.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 14. septembra spriedums — *Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akros Chemicals Ltd/Eiropas Komisija, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association*

(Lieta C-550/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Pierādījumu savākšanas pasākumi — Komisijas izmeklēšanas pilnvaras — Saziņas konfidencialitātes aizsardzība — Darba tiesiskās attiecības starp advokātu un uzņēmumu — Elektroniskā pasta vēstuļu apmaiņa)

(2010/C 301/02)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akros Chemicals Ltd (pārstāvji — M. Mollica, M. van der Woude un C. Swaak, advocaat)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un X. Lewis), Council of the Bars and Law Societies of the European Union (pārstāvis — J. Flynn QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (pārstāvis — O. Brouwer un C.E. Schillemans, advocaten), Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) (pārstāvji — M. Dolmans un K. Nordlander, advokāti, J. Temple Lang, solicitor), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (pārstāvji — G. Berrisch, Rechtsanwalt, D.W. Hull, solicitor), International Bar Association (pārstāvji — J. Buhart un I. Michou, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumu atbalstam: Ziemeļīrijas un Lielbritānijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — V. Jackson, E. Jenkinson, pārstāvji, un M. Hoskins, barrister), Īrija (pārstāvji — D. O'Hagen, pārstāvis, D. O'Donnell, SC un R. Casey, BL), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. Wissels, Y. Vries un M. de Grave)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2007. gada 17. septembra spriedumu lietā T-253/03 *Akzo Nobel Chemicals* un *Akros Chemicals*/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt Komisijas 2003. gada 8. maija Lēmumu C(2003) 1533, galīgā redakcija, ar kuru noraidīts lūgums par saziņai starp advokātu un tā klientu piešķirtās aizsardzības piemērošanu attiecībā uz noteiktiem dokumentiem, kas izņemti, veicot izmeklēšanu, saskaņā ar Regulas Nr. 17 14. panta 3. punktu (lieta COMP/E-1/38.589)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Īrija, kā arī Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;
- 3) Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter un International Bar Association sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;
- 4) Akzo Nobel Chemicals Ltd. un Akros Chemicals Ltd. solidāri atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 14. septembra spriedums — *Lego Juris A/S*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Mega Brands Inc.*

(Lieta C-48/09 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Regula (EK) Nr. 40/94 — Kopienas preču zīme — Preces formas piemērotība tās kā preču zīmes reģistrācijai — Trīsdimensiju apzīmējuma, ko veido *Lego* klucīša augšējā virsma un divas sānu malas, reģistrācija — Minētās reģistrācijas atzīšana par spēkā neesošu, pamatojoties uz uzņēmuma, kas tirgo tādas pašas formas un izmēru spēļu klucīšus, pieteikumu — Minētās regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļa — Apzīmējums, ko veido vienīgi preces forma, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai)

(2010/C 301/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Lego Juris A/S* (pārstāvji — V. von Bomhard un T. Dolde, Rechtsanwältin)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis), *Mega Brands Inc.* (pārstāvji — P. Cappuyns un C. De Meyer, advocaten).

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 12. novembra spriedumu lietā T-270/06 *Lego Juris A/S*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ar kuru Pirmās instances tiesa ir noraidījusi prasību atcelt aktu, ko Kopienas trīsdimensiju preču zīmes, kuru veido *Lego* klucīša forma, attiecībā uz 9. un 28. klasē ietilpstošām precēm īpašnieks cēla par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju paplašinātās padomes 2006. gada 10. jūlija lēmumu R 856/2004-G, ar kuru tika noraidīta apelācijas sūdzība par Anulēšanas nodaļas lēmumu, ar kuru minētā preču zīme daļēji tika atzīta par spēkā neesošu *Mega Brands* iesniegtā pieteikuma atzīt par spēkā neesošu ietvaros — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļas interpretācija

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Lego Juris A/S* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 82, 04.04.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 16. septembra spriedums (*Dioikitiko Efeteio Thessalonikis* (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon*

(Lieta C-149/10) ⁽¹⁾

(Sociālā politika — Direktīva 96/34/EK — Pamatnolīgums attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu — Pamatnolīguma 2. noteikuma 1. punkta interpretācija — Tiesību uz bērna kopšanas atvaļinājumu saņēmējs — Bērna kopšanas atvaļinājums dvīņu piedzimšanas gadījumā — Jēdziens “piedzimšana” — Dzimušo bērnu skaita ņemšana vērā — Vienlīdzīgas attieksmes princips)

(2010/C 301/04)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāja: *Zoi Chatzi*

Atbildētāja: *Ypourgos Oikonomikon*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Dioikitiko Efeteio Thessalonikis* — Padomes 1996. gada 3. jūnija Direktīvas 96/34/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu (OV L 145, 4. lpp.) 2. noteikuma 1. punkta, lasot to kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (OV C 83, 389. lpp) 24. pantu, interpretācija — Bērna kopšanas atvaļinājums dvīņu piedzimšanas gadījumā — Viena bērna kopšanas atvaļinājuma piešķiršana dvīņu piedzimšanas gadījumā — Pamattiesību hartas 21. panta pārkāpums diskriminācijas piedzimšanas fakta un dvīņu tiesību ierobežošanas dēļ, kas ir pretēji samērīguma principam

Rezolutīvā daļa:

- 1) 2. noteikuma 1. punkts 1995. gada 14. decembrī noslēgtajā Pamatnolīgumā attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu, kurš iekļauts Padomes 1996. gada 3. jūnija Direktīvas 96/34/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvu 97/75/EK, pielikumā, nedrīkst tikt interpretēti tādējādi, ka ar to bērnam tiek piešķirtas individuālas tiesības uz bērna kopšanas atvaļinājumu;
- 2) minētā pamatnolīguma 2. noteikuma 1. punkts nedrīkst tikt interpretēti tādējādi, ka dvīņu piedzimšana rada tiesības uz tāda daudzuma bērna kopšanas atvaļinājuma laikposmiem, kas ir vienāds ar piedzimušo bērnu skaitu. Tomēr, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes principu, šis noteikums valsts likumdevējam nosaka pienākumu ieviest tādu bērna kopšanas atvaļinājuma

kārtību, saskaņā ar kuru atkarībā no pastāvošās situācijas attiecīgajā dalībvalstī pret šiem vecākiem tiek nodrošināta attieksme, kas pienācīgi ņem vērā viņu īpašās vajadzības. Valsts tiesai ir jāizvērtē, vai valsts tiesiskais regulējums izpilda šo prasību, un attiecīgā gadījumā, cik vien iespējams, jāinterpretē minētais valsts tiesiskais regulējums saskaņā ar Savienības tiesībām.

(¹) OV C 148, 05.06.2010.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 7. jūlijā iesniedza *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) — *Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main*

(Lieta C-337/10)

(2010/C 301/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Georg Neidel*

Atbildētājs: *Stadt Frankfurt am Main*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/88/EK (¹) 7. pants attiecas arī uz ierēdņu tiesiskajām attiecībām?
- 2) Vai Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 1. punkts aptver arī tiesības uz ikgadējo vai, attiecīgi, atvaļinājumu atpūtai, ja valsts tiesiskajā regulējumā šādas tiesības ir noteiktas uz vairāk nekā četrām nedēļām?
- 3) Vai arī tādas tiesības uz atpūtas laiku, kas atbilstoši valsts tiesiskajam regulējumam tiek piešķirtas, pamatojoties uz nevienmērīgi sadalītu darba laiku, kā kompensācija par svētku dienām papildu ikgadējam vai, attiecīgi, atvaļinājumam atpūtai, ietilpst Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 1. punkta piemērošanas jomā?
- 4) Vai pensijā aizgājis ierēdnis var pamatot tiesības uz kompensāciju par atvaļinājumu atpūtai vai, attiecīgi, ikgadējo atvaļinājumu tieši ar Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 2. punktu,

ja viņš slimības dēļ nav pildījis savus pienākumus un tādēļ nevarēja izmantot savu atvaļinājumu atpūtas laika veidā?

- 5) Vai pret šādām tiesībām uz kompensāciju var iebilst — vismaz daļēji —, pamatojoties uz valsts tiesībās paredzēto tiesību uz atvaļinājumu priekšlaicīgu izbeigšanos?
- 6) Vai tiesības uz kompensāciju, kas pamatota ar Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 2. punktu, attiecas tikai uz Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 1. punktā nodrošināto minimālo četru nedēļu atvaļinājumu vai arī tiesības uz kompensāciju attiecas bez tam arī uz valsts tiesiskajā regulējumā papildus paredzētajām tiesībām uz atvaļinājumu? Vai arī tādas tiesības, kuru gadījumā tiesības uz atpūtas laiku rodas tikai pamatojoties uz īpašu darba laika pārceļšanu, ir uzskatāmas par šādām paplašinātām tiesībām uz atvaļinājumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem, OV L 299, 9. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 20. jūlijā — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-362/10)

(2010/C 301/06)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *S. La Pergola* un *K. Herrmann*)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai atbilstoši transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu (¹), Polijas Republika nav izpildījusi tai šīs direktīvas 2., 3., 4., 6., 7., 8., 10. un 11. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pēc prasītājas uzskata, Polijas Republika līdz šim nav atbilstoši transponējusi Direktīvas 2003/98/EK normas valsts tiesību normās. Komisijai paziņotais *Ustawa z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej* (2001. gada 6. septembra likums par piekļuvi publiskai informācijai) neattiecas uz valsts sektora informācijas tālākizmantošanu, jo tas pat nesatur jēdziena "tālākizmantošana" definīciju. Jau šī iemesla dēļ šajā likumā noteiktās tiesības un pienākumi nevar tikt uzskatīti par atbilstošu Direktīvas 2003/98 transpozīciju.

(¹) OV L 345, 90. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. jūlijā — Ungārijas Republika/Slovākijas Republika

(Lieta C-364/10)

(2010/C 301/07)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārijas Republika (pārstāvji — M. Fehér un E. Orgován, pārstāvji)

Atbildētāja: Slovākijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Slovākijas Republika, aizliedzot 2009. gada 21. augustā savā teritorijā ieceļot Ungārijas Republikas prezidentam Láslo Šojomam, pakrāpa Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (¹) (turpmāk tekstā — "Direktīva 2004/38") paredzēto, jo tā neizpildīja šajā direktīvā un LESD 18. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— tāpat atzīt, ka ar Eiropas Savienības tiesībām, it īpaši ar LESD 3.panta 2. punktu un LESD 21. panta 1. punktu, nav saderīga Slovākijas Republikas nostāja, kuru tā turpināja izvirzīt šīs prasības iesniegšanas brīdī, proti, ka saskaņā ar Direktīvu 2004/38 tā ir tiesīga aizliegt Slovākijas teritorijā

ieceļot Ungārijas Republikas pārstāvim, šajā gadījumā prezidentam, un tādējādi tā apstiprināja, ka tā varētu vēlreiz veikt šādu pārkāpumu;

— atzīt, ka Slovākijas Republika ir kļūdaini piemērojusi Eiropas Savienības tiesības, valsts iestādēm, pamatojoties uz Direktīvu 2004/38, neatļaujot Ungārijas Republikas prezidentam Láslo Šojomam ieceļot Slovākijas Republikas teritorijā;

— gadījumā, ja Tiesa pretēji Ungārijas Republikas nostājai, kas ir iepriekš minēto prasījumu pamatā, nolēm, ka, pamatojoties uz attiecīgo starptautisko tiesību normu var ierobežot Direktīvas 2004/38 piemērojamību attiecībā uz personām — nostāja, kurai Ungārijas Republika nepiekrīt —, noteikt šī ierobežojuma piemērojamību;

— piespriest Slovākijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Slovākijas Republikas ārlietu ministrs ar 2009. gada 21. augusta verbālo notu darīja zināmu Ungārijas Republikas ārlietu ministram, ka saistībā ar Ungārijas prezidenta Láslo Šojoma [*László Sólyom*] vizīti attiecīgajā datumā kompetentās Slovākijas Republikas iestādes ir nolēmušas aizliegt Ungārijas Republikas prezidentam ieceļot Slovākijas Republikas teritorijā.

Ungārijas valdība apgalvo, ka Slovākijas Republika, liedzot savā teritorijā ieceļot prezidentam Láslo Šojomam, ir pārkāpusi LESD 18. pantu, kā arī Direktīvu 2004/38. Ungārijas Republika uzskata, ka Ungārijas Republikas prezidenta Láslo Šojoma personīgā rīcība, neatkarīgi no tā, vai vispārēji tā ir saistīta ar attiecīgo vizīti, neradīja reālu, tiešu un pietiekoši būtisku risku, kā rezultātā sabiedrības intereses tiktu apdraudētas tādā apmērā, ka apdraudējums būtu par pamatu veikt jebkādas ierobežojošus pasākumus. Ungārijas valdība uzskata, ka, pat ja būtu kāds pamats veikt šādus ierobežojošus pasākumus, kuram tā nepiekrīt, tāds pasākums, kāds ir noteikts šajā lietā, proti, aizliegums Ungārijas Republikas prezidentam ieceļot, neatbilst samērīguma prasībai un pārsniedz to, kas ir vajadzīgs šī mērķa sasniegšanai, kuru tāpat varētu sasniegt, ja Slovākijas Republika izmantotu citus, mazāk ierobežojošus pasākumus.

Tāpat Slovākijas Republika nav ievērojusi Direktīvā 2004/38 paredzētās procesuālās tiesību normas, jo aizliegums prezidentam Láslo Šojoma ieceļot netika pieņemts saskaņā ar direktīvu un viņam par to netika attiecīgi paziņots, jo verbālajā notā, ar kuru tika paziņots lēmums liegt ieceļošanu, nebija norādīts atbilstīgs pamatojums un tajā nebija norādīts, kurā administratīvajā iestādē vai tiesā viņš to var apstrīdēt, un termiņš, kurā to var izdarīt.

Pēc Ungārijas valdības uzskatiem, Slovākijas Republika varētu atkārtot šo pārkāpumu, jo vēl joprojām tā apgalvo, ka aizliegums prezidentam Láslo Šojomam ieceļot tās teritorijā bija pamatots.

Ungārijas valdība apgalvo, ka Direktīva 2004/38 tika pārkāpta ne tikai saistībā ar to, kā Slovākijas iestādes piemēroja tiesību normas, bet arī tādēļ, ka tās atsaukšanās uz direktīvu bija kļūdaina, jo Slovākijas iestādes necentās sasniegt Direktīvas mērķus, bet — pamatojoties uz pasākumu — centās sasniegt vienīgi politiskus mērķus. No Slovākijas valdības apgalvojumiem var izsecināt, ka aizliegums prezidentam Láslo Šojomam ieceļot Slovākijas Republikas teritorijā nebija balstīts uz valsts drošības vai sabiedriskās kārtības iemesliem saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām, it īpaši Direktīvu 2004/38, bet gan uz politiskiem iemesliem, galvenokārt, ārpolitiskiem iemesliem.

Pēc Ungārijas valdības uzskatiem, Eiropas Komisija tiesvedībā nepareizi norādīja, ka attiecībā uz oficiālajām dalībvalstu vadītāju vizītēm ir piemērojams valsts, nevis Eiropas Savienības tiesiskais regulējums. Ungārijas valdība uzskata, ka uz jebkādu personu grupas vai citu vizīti, neatkarīgi no tā, vai tā ir oficiāla, vai privāta, ir piemērojama Direktīva 2004/38. Šajā direktīvā vispārēji un visiem Eiropas Savienības pilsoņiem ir atzītas pamattiesības ieceļot jebkurā dalībvalsts teritorijā, kas saskaņā ar primārajām tiesībām ir piešķirtas katram Savienības pilsonim. Tāpat Direktīvā 2004/38 ir vispārēji un izsmeļoši uzskaitīti gadījumi, kuros var ierobežot Savienības pilsoņu pārvietošanās brīvību. Direktīvā netiek pieminēta atkāpe no pamatprincipa, saskaņā ar kuru tā nav piemērojama attiecībā uz dalībvalstu vadītājiem vai jebkādu citu dalībvalstu pilsoņu kategoriju. Ja Padome un Eiropas Parlaments būtu vēlējis noteikt, ka brīvas pārvietošanās noteikumi ir pakārtoti starptautiskajām tiesībām, tostarp starptautisko paražu tiesībām, tad tie noteikti to būtu izdarījuši, pieņemot direktīvu.

Ungārijas valdība apgalvo, ka ne kodificētajās starptautiskajās tiesībās, ne starptautisko paražu tiesībās nav atrodams tiesisks pamats noteikumam, kuru varētu piemērot šajā gadījumā, un pat ja tāds būtu, dalībvalstis, pievienojoties Eiropas Savienībai, ir piešķirušas tai pilnvaras regulēt personu brīvu pārvietošanos, kā arī ir piekritušas, ka tām piešķirtās pilnvaras šajā jomā tiks īstenotas saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem, kā arī Eiropas Savienības tiesībām. Ja dalībvalsts pilsoņa ieceļošana kādā dalībvalstī var tikt ierobežota, pamatojoties uz starptautisko tiesību normām, tādējādi ierobežojot Direktīvas 2004/38 piemērojamību attiecībā uz personām, Eiropas Savienības Tiesai būtu jādefinē šī ierobežojuma apmērs, ņemot vērā to, ka Direktīvā 2004/38 nav paredzēts šāds izņēmums vai atkāpe.

(¹) OV L 158, 77. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 29. jūlijā — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-379/10)

(2010/C 301/08)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Pingataro un M. Nolin)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, izslēdzot jebkādu Itālijas valsts atbildību par privātpersonām nodarītajiem zaudējumiem valsts pēdējās instances tiesas pieļauta Savienības tiesību pārkāpuma dēļ, ja šī pārkāpuma pamatā ir šīs tiesas veikta tiesību normu interpretācija vai faktu un pierādījumu novērtēšana, un attiecinot šo atbildību tikai uz pārkāpuma, kas izdarīts ar nodomu, un nopietna pārkāpuma gadījumiem atbilstoši Itālijas 1988. gada 13. aprīļa Likuma Nr. 117 2. panta 1. un 2. punktam, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai pastāv atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā iedibinātajam vispārīgajam dalībvalstu atbildības principam par valsts pēdējās instances tiesas pieļautu Savienības tiesību pārkāpumu;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1988. gada 13. aprīļa Likumā Nr. 117 par kaitējuma, kas nodarīts, veicot tiesas funkcijas, atlīdzinājumu un tiesnešu civiltiesisko atbildību [*Legge n° 117 sul risarcimento dei danni cagionati nell'esercizio delle funzioni giudiziarie e responsabilità civile dei magistrati*] ir izslēgta jebkāda Itālijas valsts atbildība par privātpersonām nodarītajiem zaudējumiem valsts pēdējās instances tiesas pieļauta Savienības tiesību pārkāpuma dēļ, ja šī pārkāpuma pamatā ir šīs tiesas veikta tiesību normu interpretācija vai faktu un pierādījumu novērtēšana. Turklāt šajā likumā šī atbildība ir attiecināta tikai uz pārkāpuma, kas izdarīts ar nodomu, un nopietna pārkāpuma gadījumiem.

Spriedumā lietā C-173/03 *Traghetti* (¹) Tiesa ir secinājusi:

“Kopienas tiesības nepieļauj tādu valsts regulējumu, kas vispārējā veidā izslēdz dalībvalsts atbildību par kaitējumu, kas nodarīts personām sakarā ar Kopienas tiesību pārkāpumu, kas ir piedēvējams valsts tiesai, kura pieņem nolēmumu pēdējā instancē, ja attiecīgais pārkāpums ir radies šīs tiesas veiktas tiesību normu interpretācijas vai faktu un pierādījumu novērtējuma dēļ.

Kopienas tiesības tāpat nepieļauj valsts regulējumu, kas ierobežo šīs atbildības iestāšanos vienīgi ar tiesas pārkāpuma, kas izdarīts ar nodomu, un nopietna pārkāpuma gadījumiem, ja šādas ierobežošanas rezultātā tiek izslēgta attiecīgās dalībvalsts atbildības iestāšanās citos gadījumos, kad acīmredzami ir pārkāptas piemērojamās tiesības, kā tas ir precizēts 2003. gada 30. septembra sprieduma lietā C-224/01 *Köbler* (2) 53.–56. punktā.”

Tādējādi Tiesa ir atzinusi Likuma Nr. 117 nesaderīgumu ar tās judikatūru. Šī judikatūra joprojām ir spēkā un ir piemērojama. Līdz ar to nav tikusi ievērota Tiesas judikatūra.

(1) 2006. gada 13. jūnija spriedums lietā C-173/03 *Traghetti del Mediterraneo* (Krājums, I-5177. lpp.).

(2) 2003. gada 30. septembra spriedums lietā C-224/01 *Köbler* (Recueil, I-10239. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-138/09 *Félix Muñoz Arraiza*/ITSB un *Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja* 2010. gada 2. augustā iesniedza *Félix Muñoz Arraiza*

(Lieta C-388/10 P)

(2010/C 301/09)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Félix Muñoz Arraiza* (pārstāvji — *J. Grimau Muñoz* un *J. Villamor Mugerza*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 9. jūnija nolēmumu lietā T-138/09, jo pretstatītās preču zīmes ir

pilnībā saderīgas ar Kopienas preču zīmes “Riojavina” reģistrācijas pieteikumu Nr. 4 121 621;

— piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

A. Pirmais apelācijas sūdzības pamats ir saistīts ar Regulas Nr. 207/2009 (1) par Kopienas preču zīmi (turpmāk tekstā — “KPZR”) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Turklāt ar minētā panta pārkāpumu saistītais pamats ir sadalīts divās daļās:

— Faktu sagrozīšana, preču zīmes reģistrācijas pieteikumā faktiski norādītā preču un pakalpojumu saraksta sagrozīšana un Tiesas 1998. gada 29. septembra sprieduma lietā C-39/97 *Canon* (2) (OV ITSB 12/98, 1419. lpp., 23. punkts), to aplūkojot kopsakarā ar Tiesas 1981. gada 9. decembra spriedumu lietā C-193/80 un 1985. gada 15. oktobra spriedumu lietā C-281/83, pārkāpums.

Šajā pamata daļā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Vispārējā tiesa esot ierobežojusi preču zīmes reģistrācijas pieteikumā faktiski norādīto preču sarakstu, sašaurinot vispārīgo kategoriju “etiķi” līdz “vīna etiķis”, pamatojoties uz diviem argumentiem: pirmajā argumentā esot tikusi izmantota normatīvā, netiešā, saistītā un valsts tiesību aktos paredzētā etiķa jēdziena definīcija, proti, pirmais papildu noteikums Spānijas likumā 24/2003 par vīnogulājiem un vīnu, tā vietā, lai izmantotu normatīvo un tiešo definīciju no Kopienas tiesībām, kas izriet no Eiropas Kopienas Tiesas 1981. gada 9. decembra sprieduma lietā C-193/80 un 1985. gada 15. oktobra sprieduma lietā C-281/83. Šajos spriedumos esot skaidri noteikts, ka Kopienas tiesībās etiķis ir definēts kā vispārīgs jēdziens, kuram nav nekādas ar vīnu saistītas nozīmes. Otrais arguments, ko Vispārējā tiesa esot izmantojusi, lai pielīdzinātu etiķi vīna etiķim, ir apgalvojums, ka vīna nozares uzņēmumi parasti ražo vīna etiķi, un šādi esot tikuši sagrozīti fakti, jo pats šis apgalvojums ir balstīts uz “etiķa” kategorijas pielīdzināšanu “vīna etiķa” kategorijai. Turklāt spriedumos lietā C-193/80 un lietā C-281/83 etiķa vispārīgais raksturs tiek saistīts ar attiecīgo teritoriju, lai veiktu salīdzinājumu sajaukšanas iespējas novērtējuma ietvaros. Turpretim Vispārējā tiesa esot izkropļojusi attiecīgās teritorijas jēdzienu, apgalvojot, ka etiķis, ko visvairāk patērē un ražo “pasaulē”, ir vīna etiķis, precizējot, ka par attiecīgo teritoriju ir uzskatāma Eiropas Savienības teritorija.

— Tiesas 1999. gada 14. septembra spriedumā lietā C-375/97 (3) un 1999. gada 4. maija spriedumā apvienotajās lietās C-108/97 un C-109/97 (4) paredzēto procesuālo normu pierādījumu sniegšanas un pierādīšanas pienākuma jomā neievērošana.

Šajā pamata daļā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Vispārējā tiesa esot veikusi apzīmējumu salīdzinājumu, pamatojoties uz nepārbaudītu tēzi par preču zīmes "Rioja" atpazīstamību un/vai augsto atšķirtspēju.

- B. Otrais pamats ir saistīts ar to, ka pēc analogijas esot pārkāpts KPZR 40/94 43. pants⁽⁵⁾, kas tagad ir KPZR 207/2009 42. pants.

Ar šo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot ierobežojusi faktiski norādīto preču un pakalpojumu sarakstu sakarā ar paziņojumu par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu nākotnē, ko var darīt tikai attiecībā uz preču zīmēm, kas reģistrētas vismaz piecus gadus, un tikai tad, ja iepriekš ir sniegti izmantošanas pierādījumi, kurus pieprasījis apstrīdētās preču zīmes īpašnieks saskaņā ar KPZR 42. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 (OV L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ *Recueil*, I-5507. lpp.

⁽³⁾ *Recueil*, I-5421. lpp.

⁽⁴⁾ *Recueil*, I-2779. lpp.

⁽⁵⁾ OV 1994, L 11, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 4. augustā — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-397/10)

(2010/C 301/10)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J.-P. Keppenne un I.V. Rogalski)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka nosakot sekojošus pienākumus attiecībā uz pagaidu darba aģentūru darbību: darba piedāvājumu pakalpojumu sniegšanai ir jābūt uzņēmuma vienīgajam mērķim (Briseles–galvaspilsētas reģiona teritorijā), īpaša juridiskā forma (Briseles–galvaspilsētas reģiona teritorijā) un sabiedrības pamatkapitālam ir jābūt vismaz EUR 30 987 (flāmu reģionā), Beļģijas Karaliste nav izpildījusi LESD 56. pantā paredzētos pienākumus,

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai Komisija izvirza trīs iebildumus, kas ir pamatoti ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. panta pārkāpumu.

Ar pirmo iebildumu prasītāja apgalvo, ka prasība par to, ka darba piedāvājumu pakalpojumu sniegšanai ir jābūt uzņēmuma vienīgajam mērķim, ir būtisks šķērslis uzņēmumiem, kas ir nodibināti citās dalībvalstīs un kuriem ir atļauts tur nodarboties ar cita veida darbībām. Šāds pasākums uzliek par pienākumu minētajiem uzņēmumiem grozīt viņu statūtus, lai sniegtu pakalpojumus, pat tikai uz noteiktu laiku, Briseles–galvaspilsētas reģionā.

Ar otro iebildumu Komisija atzīmē, ka pienākums uzņēmumiem, kas ir nodibināti citā dalībvalstī, ievērot noteiktu formu vai juridisko statusu ir uzskatāms par pakalpojumu sniegšanas brīvības būtisku ierobežojumu. Mērķis — darbinieku aizsardzība —, kuru prasītāja izmantoja kā pamatojumu, var tikt sasniegts ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem, kā, piemēram, pienākums uzņēmumiem pierādīt, ka tiem ir atbilstoša apdrošināšana.

Ar trešo iebildumu prasītāja visbeidzot kritizē pienākumu, ko ir noteicis flāmu reģions, par pamatkapitāla EUR 30 987 apmērā esamību tiktāl, ciktāl šāda prasība nozīmē, ka noteiktiem uzņēmumiem, kas ir nodibināti citās dalībvalstīs, būtu jāmaina to pamatkapitāls, lai sniegtu pakalpojumus, pat tikai uz noteiktu laiku, Beļģijā. Taču mērķi — darbinieku aizsardzība — atbildētāja var sasniegt arī ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem, kā, piemēram, depozīts vai apdrošināšanas līguma noslēgšana.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2010. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-177/07 Mediaset SpA/Eiropas Komisija, ko atbalsta Sky Italia Srl, 2010. gada 6. augustā iesniedza Mediaset SpA

(Lieta C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mediaset SpA (pārstāvji — K. Adamantopoulos, Dikigoros un G. Rossi, avvocato)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Sky Italia Srl

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-177/07;

- atceļot Eiropas Komisijas lēmumu, kas tika apstrīdēts pirmajā instancē, taisīt galīgu spriedumu; vai, pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā; un
- piespriest pirmās instances atbildētājam un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi divas kļūdas tiesību piemērošanā, uzskatīdama par nepieņemamām apelācijas sūdzības iesniedzējas atsauces uz Itālijas likuma Nr. 350/2003 4. panta 1. punkta piemērošanas jomu, kā arī apelācijas sūdzības iesniedzējas pamatu par atšķirību starp jēdzieniem: i) atlasī atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam un ii) diskrimināciju, kas ir jānošķir no tehnoloģiju neitralitātes. Līdz ar to Vispārējā tiesa esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, tiesiski raksturodama Itālijas likumu kā tādu, kas nav tehnoloģiski neitrāls.
- 2) Vispārējā tiesa, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pieņemdama, ka apgalvotā Itālijas likuma "tehnoloģiski neneitrālā" rakstura dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējai noteikti tika izvēles kārtībā sniegta ekonomiska priekšrocība. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīdama, ka atbildētāja pareizi konstatēja, ka *Mediaset* tika sniegta ekonomiska priekšrocība, kad tā (tāpat kā atbildētāja) abstraktos — un tikai pieņēmuma veidā noteiktos — aspektus "palielināts skatītāju skaits" un "piekļuvi zemu izmaksu tirgum" juridiski nekvalificēja kā konkrētu ekonomisku priekšrocību *Mediaset*. Tāpat Vispārējā tiesa pretēji Statūtu 36. pantam esot sniegusi nepiemērotu pamatojumu un acīmredzami sagrozījusi faktus, kā arī pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sprieduma 62.–68. un 74.–79. punktā nepareizi un sagrozīti lasot apstrīdēto lēmumu. Proti, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā ar savu vērtējumu aizstāja apstrīdētā lēmuma vērtējumu attiecībā uz apgalvoto *Mediaset* priekšrocību un iesniegtos pierādījumus interpretēja tādejādi, ka radās pretruna apstrīdētā lēmuma 82.–95. punkta tekstam un analīzei un tika sagrozīti pierādījumi. Tāpat Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz jēdzienu "netiešais saņēmējs" un tā piemērošanu un juridisko kvalificēšanu šajā gadījumā.
- 3) Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pilnībā neizvērtējot atsevišķos pamatus, kas izklāstīti prasības pieteikuma 93.–96. punktā, no vienas puses, un 121.–129. punktā, no otras puses, saistībā ar Itālijas likuma atbilstības vērtējumu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Šajā ziņā Vispārējā tiesa tāpat neesot sniegusi piemērotu pamatojumu. Vēl Vispārējā tiesa, piemērojot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, esot pieļāvusi

kļūdu tiesību piemērošanā, atzīdama, ka Itālijas likums nav saderīgs ar kopējo tirgu tikai tādēļ, ka neesot ievērots tehniskās neitralitātes princips, jo satelīta dekodētāji esot izslēgti no šā likuma piemērošanas jomas, *quod non*, un apstiprinādama, ka atbildētāja atbilstoši likumam nenovērtēja pasākuma maksas televīzijas tirgu kropļojošās sekas, veicot atbilstošos juridiskos, ekonomiskos un līdzsvarošanas testus attiecībā uz a) konkrētu maksas televīzijas tirgus kropļošanu; un b) apgalvoto ekonomisko priekšrocību efektivitāti. Par šo priekšrocību vispirms vienkārši tika izdarīts pieņēmums, un tad tā tika atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu, jo tā neesot tehnoloģiski neitrāla. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un norādījusi nepareizu pamatojumu, noraidot prasības pieteikuma trešo pamatu. Vispārējā tiesa ne tikai esot kļūdaini norādījusi un izlasījusi atbilstošo pamatu un argumentus par apstrīdētā lēmuma pretrunīgo pamatojumu, bet arī neesot izvērtējusi šādus argumentus un tāpat esot kļūdaini tos noraidījusi kā nepamatotus.

- 4) Visbeidzot, Vispārējā tiesa, piemērojot Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ 14. pantu, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neapsvērdama to, ka apstrīdētā lēmuma trūkumu dēļ attiecībā uz ekonomisko priekšrocību, kas esot piešķirta apelācijas sūdzības iesniedzējai, faktiski nebija iespējams atgūt apgalvoto valsts atbalstu, pārkāpjot tiesiskās drošības principu. Tādējādi apstrīdētajam lēmumam tika atņemta efektīva un pārskatāma pārsūdzības iespēja un atbilstoša atgūšanas metodoloģija. Turklāt Vispārējā tiesa esot nepareizi izlasījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas pamatus šajā aspektā un esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka apstrīdētais lēmums ļāva atjaunot iepriekšējo stāvokli.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. augustā iesniedza High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Apvienotā Karaliste) — Deo Antoine Homawoo/GMF Assurances SA

(Lieta C-412/10)

(2010/C 301/12)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Deo Antoine Homawoo*

Atbildētāja: *GMF Assurances SA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 864/2007 ⁽¹⁾ par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II") 31. un 32. pants kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tie paredz, ka valsts tiesai ir pienākums piemērot Romas II regulu un, konkrētāk, tās 15. panta c) apakšpunktu, gadījumā, kad notikums, kas rada kaitējumu, ir iestājies 2007. gada 29. augustā?
- 2) Vai atbildi uz pirmo jautājumu ietekmē kāds no šādiem apstākļiem:
 - i) apstāklis, ka tiesvedība par zaudējumu atlīdzību ir uzsākta 2009. gada 8. janvārī;
 - ii) apstāklis, ka valsts tiesa pirms 2009. gada 11. janvāra nebija noteikusi piemērojamos tiesību aktus?

⁽¹⁾ OV L 199, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 19. augustā iesniedza Conseil d'État (Francija) — Société Veclair/Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(Lieta C-414/10)

(2010/C 301/13)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Société Veclair*

Atbildētājs: *Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État*

Prejudiciālais jautājums

Vai saskaņā ar Sestās direktīvas ⁽¹⁾ 17. panta 2. punkta b) apakšpunktu, it īpaši ņemot vērā krāpšanas risku, dalībvalstij ir tiesības importam piemērojamā pievienotās vērtības nodokļa

atskaitīšanas tiesības pakļaut nosacījumam, ka nodokļu maksātājs šo nodokli patiešām ir samaksājis, ja importam piemērojamā pievienotās vērtības nodokļa maksātājs un attiecīgo atskaitīšanas tiesību saņēmējs — kā tas ir Francijā — ir viena un tā pati persona?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 20. augustā iesniedza Bundesarbeitsgericht (Vācija) — Galina Meister/Speech Design Carrier Systems GmbH

(Lieta C-415/10)

(2010/C 301/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Galina Meister*

Atbildētāja: *Speech Design Carrier Systems GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾, 19. panta 1. punkts un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽²⁾, 8. panta 1. punkts un Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽³⁾, 10. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darba ņēmējam, kurš norāda uz savu atbilstību darba devēja izsludināta vakantā amata priekšnoteikumiem, tad, ja viņš netiek ievērots, ir jāpiesūta tiesības pieprasīt no darba devēja informāciju par to, vai tas ir pieņēmis darbā citu pretendentu, un, ja ir pieņēmis, pamatojoties uz kādiem kritērijiem šī pieņemšana darbā ir notikusi?

- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai apstākļi, ka darba devējs nav sniedzis pieprasīto informāciju, ir fakts, kas ļauj prezumēt darba ņēmēja apgalvotās diskriminācijas pastāvēšanu?

⁽¹⁾ OV L 204, 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 180, 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 303, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. augustā iesniedza Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovēnijas Republika) — Jozef Križan u.c./Slovenská inšpekcia životného prostredia (Slovākijas Vides inspekcija)

(Lieta C-416/10)

(2010/C 301/15)

Tiesvedības valoda — slovaku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš, mesto Pezinok

Atbildētāja: Slovenská inšpekcia životného prostredia (Slovākijas Vides inspekcija)

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai saskaņā ar Kopienas tiesībām (it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu) dalībvalsts augstākajai tiesai ir uzlikts pienākums vai tai ir tiesības pēc savas ierosmes uzdot prejudiciālu jautājumu Eiropas Savienības Tiesā pat

gadījumā, ja lieta atrodas tādā tiesvedības stadijā, kad Konstitucionālā tiesa, neizvērtējot strīdā iesaistītās Kopienas tiesības, ir atcēlusī augstākās tiesas spriedumu, kas galvenokārt ir balstīts uz Kopienas tiesisko regulējumu vides aizsardzības jomā, un šai tiesai ir noteikusi pienākumu ievērot attiecīgās Konstitucionālās tiesas juridisko viedokli, saskaņā ar kuru ir pārkāptas tiesas procesā iesaistītās personas konstitucionālās procesuālās un materiālās tiesības, un kad attiecīgā Konstitucionālā tiesa, lemjot kā pēdējās instances tiesa, neuzskatīja par vajadzīgu Eiropas Savienības Tiesā iesniegt prejudiciālu jautājumu un provizoriski izslēdza iespēju piemērot tiesības vides jomā un nodrošināt to atbilstīgu aizsardzību pamata lietā

2) Vai ir iespējams īstenot integrētas novēršanas pamatmērķi – kas it īpaši izriet no Padomes Direktīvas 96/61/EK ⁽¹⁾ par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli preambulas 8., 9. un 23. apsvēruma un 1. un 15. panta un vispārīgi no Kopienas tiesībām vides jomā –, kā arī vides piesārņojuma novēršanu un samazināšanu, ļaujot arī sabiedrībai piedalīties ar mērķi sasniegt augstāku kopējo vides aizsardzības līmeni, piemērojot procedūru, ja ieinteresētajai sabiedrībai jau no pašiem integrētās novēršanas procesa pirmsākumiem nav nodrošināta pieeja visiem saistošajiem dokumentiem (Direktīvas 96/61/EK 6. pants kopā ar 15. pantu), it īpaši lēmumam par atkritumu pārstrādes poligona atrašanās vietu, un pēc tam, kad atbildētājs pirmās instances tiesā iztrūkstošo dokumentu ir pievienojis ar nosacījumu, ka par tā saturu nedrīkst informēt pārējos lietas dalībniekus, jo šis dokuments ir uzskatāms par komerciālu noslēpumu? Citiem vārdiem sakot, vai ir pamatoti uzskatīt, ka lēmums par poligona atrašanās vietu (it īpaši tā pamatojums) būtiski ietekmē argumentu, apsvērumu vai kādu citu ieteikumu izteikšanu?

3) Vai ir izpildīti Padomes Direktīvā 85/337/EEK ⁽²⁾ par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu paredzētie mērķi – it īpaši, ņemot vērā Kopienas tiesības vides aizsardzības jomā – un šajā gadījumā 2. pantā noteiktais nosacījums, saskaņā ar kuru, pirms tiek dota piekrišana, projektus pakļauj novērtējumam attiecībā uz to ietekmi uz vidi, ja *Ministerstva životného prostredia* (Vides ministrijas) 1999. gadā sākotnēji pieņemtais viedoklis, pamatojoties uz kuru iepriekšēji veiktās vides ietekmes novērtējums (EIA) procedūras noslēgšana uz vairākiem gadiem tika pagarināta, vienkārši pieņemot lēmumu un no jauna neveicot jebkādu iepriekšēju EIA? Citiem vārdiem sakot, vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 85/337/EEK pieņemts lēmums ir spēkā uz nenoteiktu laiku?

4) Vai Direktīvā 96/61/EK paredzētais vispārējais nosacījums (proti, kas izriet no tās preambulas un 1. un 15.a panta) – saskaņā ar kuru katra dalībvalsts nodrošina piesārņojuma novēršanu un samazināšanu, kā arī piedāvā ieinteresētai sabiedrībai iespēju apstrīdēt lēmumus saskaņā ar taisnīgu, līdzsvarotu un saprātīgā termiņā notiekošu administratīvo

procesu vai tiesvedību – skatot kopā ar Direktīvas 85/337/EEK 10.a pantu un Orhūsas konvencijas 6. pantu un 9. panta 2. un 4. punktu, ir piemērojams attiecībā uz sabiedrībai paredzēto iespēju lūgt pieņemt administratīvu vai tiesas lēmumu, kuram saskaņā ar valsts tiesībām ir pagaidu raksturs (piemēram, rīkojumu par integrētā lēmuma izpildes apturēšanu), ar kuru provizoriski vai arī līdz galīgā lēmuma pēc būtības pieņemšanai var pārtraukt plānotās iekārtas īstenošanu?

- 5) Vai ar [valsts] tiesas pieņemtu nolēmumu, ar kuru tiek īstenoti Direktīvā 96/61/EK vai Direktīvā 85/337/EEK, vai arī Orhūsas konvencijas 9. panta 2. un 4. punktā paredzētie nosacījumi – proti, piemērojot tajos paredzētās tiesības attiecībā uz sabiedrības tiesībām uz taisnīgu aizsardzību tiesā, kas Eiropas Savienības vides aizsardzības jomā ir paredzētas LESD 191. panta 1. un 2. punktā – var tikt prettiesiski pārkāptas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas papildu protokola 1. pantā garantētās iekārtas pārvaldītāja īpašumtiesības, piemēram, tādēļ, ka tiesvedības laikā tam tiek atcelta spēkā esoša integrētā atļauja uzstādīt jaunu iekārtu?

(¹) OV L 257, 26. lpp.

(²) OV L 175, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. augustā iesniedza Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Vācija) — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern

(Lieta C-419/10)

(2010/C 301/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Wolfgang Hofmann*

Atbildētāja: *Freistaat Bayern*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2008/126/EK par vadītāju apliecībām (¹) 2. panta 1. punkts un 11. panta 4. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij ir jāatsakās no tādas vadītāja apliecības derīguma atzīšanas, kuru personai ir izsniegusi cita dalībvalsts ārpus šai personai noteiktā jaunas apliecības izsniegšanas aizlie-

guma perioda, ja tās vadītāja apliecība pirmās minētās dalībvalsts teritorijā ir tikusi atņemta un vadītāja apliecības izsniegšanas brīdī šīs personas parastā dzīvesvieta bija izdevējas dalībvalsts teritorijā?

(¹) OV L 403, 18. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 27. augustā iesniedza High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Lieta C-422/10)

(2010/C 301/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Lietas dalībnieces pamata procesā

Prasītājas: *Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago*

Atbildētājs: *Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks*

Prejudiciālie jautājumi

Vai saskaņā ar PAS regulu un it īpaši tās 3. panta b) punktu papildu aizsardzības sertifikātu var piešķirt attiecībā uz vienu aktīvo vielu vai aktīvo vielu kombināciju, ja:

- ar spēkā esošo pamatpatentu tiek aizsargāta viena aktīvā viela vai aktīvo vielu kombinācija PAS regulas 3. panta a) punkta izpratnē un
- zāles, kuru sastāvā viena aktīvā viela vai aktīvo vielu kombinācija ir kopā ar vienu vai vairākām citām aktīvām vielām, ir spēkā esošas [tirdzniecības] atļaujas priekšmets, kas ir piešķirta saskaņā ar Direktīvu 2001/83/EK (¹) vai 2001/82/EK (²) un kas ir pirmā tirdzniecības atļauja attiecībā uz šīs aktīvās vielas vai aktīvo vielu kombinācijas laišanu tirgū?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/82/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 31. augustā iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija) — Tomasz Ziolkowski/Land Berlin

(Lieta C-424/10)

(2010/C 301/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Tomasz Ziolkowski

Atbildētāja: Land Berlin

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2004/38/EK ⁽¹⁾ 16. panta 1. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, kas tas sniedz Savienības pilsonim, kas ir vairāk nekā piecus gadus likumīgi uzturējies dalībvalsts teritorijā tikai saskaņā ar valsts tiesībām, bet šajā periodā nav izpildījis Direktīvas 2004/38/EK 7. panta 1. punktā noteiktos nosacījumus, tiesības pastāvīgi uzturēties šajā dalībvalstī?
- 2) Vai Savienības pilsoņa uzturēšanās periodi uzņēmējā dalībvalstī pirms izcelsmes dalībvalsts iestāšanās Eiropas Savienībā arī ir jāieskaita likumīgas uzturēšanās periodā Direktīvas 2004/38/EK 16. panta 1. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 158, 77. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 31. augustā iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija) — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja/Land Berlin

(Lieta C-425/10)

(2010/C 301/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja

Atbildētāja: Land Berlin

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2004/38/EK ⁽¹⁾ 16. panta 1. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, kas tas sniedz Savienības pilsonim, kas ir vairāk nekā piecus gadus likumīgi uzturējies dalībvalsts teritorijā tikai saskaņā ar valsts tiesībām, bet šajā periodā nav izpildījis Direktīvas 2004/38/EK 7. panta 1. punktā noteiktos nosacījumus, tiesības pastāvīgi uzturēties šajā dalībvalstī?
- 2) Vai Savienības pilsoņa uzturēšanās periodi uzņēmējā dalībvalstī pirms izcelsmes dalībvalsts iestāšanās Eiropas Savienībā arī ir jāieskaita likumīgas uzturēšanās periodā Direktīvas 2004/38/EK 16. panta 1. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 158, 77. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2010. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-547/08 X Technologie Swiss GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2010. gada 2. septembrī iesniedza X Technologie Swiss GmbH

(Lieta C-429/10 P)

(2010/C 301/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: X Technology Swiss GmbH (pārstāvji — A. Herbertz un R. Jung, Rechtsanwältin)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- 1) atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada [15]. jūnija spriedumu lietā T-547/08 un Iekšējā tirgus saskaņošanas Biroja Apelāciju padomes 2008. gada 6. oktobra lēmumu lietā R 846/2008-4;
- 2) piespriest atbildētājai apelācijas procesā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Izskatāmā apelācijas sūdzība ir vērsta pret Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru šī [tiesa] ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 6. oktobra lēmumu par tās pozīcijas preču zīmes, kuru veido oranžas nokrāsas zeķes purngals, reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa ir neatbilstoši un kļūdaini interpretējusi Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto absolūto atteikuma pamatojumu attiecībā uz preču zīmēm, kurām nav atšķirtspējas. Tā pārsūdzētajā spriedumā neatbilstoši esot izvirzījusi pārāk augstas prasības attiecībā uz atšķirtspēju.

Novērtējot atšķirtspēju, neesot būtiskas tikai preču zīmes atsevišķo elementu īpašības, bet noteicošais esot preču zīmes kopējais radītais iespaids saistībā ar aptvertajām precēm. Tas nozīmējot, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspēja ir jānovērtē, pirmkārt, ņemot vērā tās dažādās sastāvdaļas, piemēram, formu izvietojumu vai krāsu, un, no otras puses, ņemot vērā — un to Vispārējā tiesa neesot izdarījusi — arī tās kopējo iespaidu uz vajadzīgo atšķirtspēju. Turklāt veicot šādu novērtējumu, principā esot jāņem vērā, ka pietiek ar noteiktas pakāpes atšķirtspēju, lai reģistrētu preču zīmi.

Vispārējā tiesa ir kļūdaini izvirzījusi pārāk augstas prasības reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējai, atsaucoties uz judikatūru saistībā ar trīsdimensiju preču zīmēm, kuras veido pats preču attēls, kā arī grafiskām preču zīmēm, kuras veido preces divdimensiju atveidojums. Šī judikatūra reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei neesot piemērojama, jo apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīme neesot trīsdimensiju preču zīme un neesot iespējama arī tās pielīdzināšana tādā veidā, ka uz citām preču zīmēm attiecināmā judikatūra būt piemērojama arī reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei. Atšķirībā no citētās uz konkrētajām preču zīmēm attiecināmās judikatūras apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīme attiecas tikai uz ar to aptvertās preces nelielu daļu. Tieši norobežots un krāsas ziņā precīzi definēts apzīmējums, kurš attiecībā pret aptverto precī ir neliels, neesot salīdzināts ar preču zīmi, kuru pilnībā veido pašas preces attēls.

Pat pieņemot, ka uz trīsdimensiju preču zīmēm attiecināmā judikatūra būtu piemērojama reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei, Vispārējās tiesas spriedums ir kļūdainis, jo apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīme atbilstot judikatūrā trīsdimensiju preču zīmēm izvirzītajām prasībām. Tā būtiski novirzoties no normas un nozarē ierastā un pildot tās galveno izcelsmes norādes funkciju. Vispārējās tiesas izklāstījums par konkrētās sabiedrības daļas uzmanības līmeni neesot saprotams; patērētājs esot īpaši uzmanīgs un pievērš lielu uzmanību preču zīmei tieši tādu preču gadījumā, kuras pirms iegādes nevar piemērit. Vispārējā tiesa turklāt nekādi neesot pietiekami izvērtējusi apelācijas iesniedzējas izvirzīto argumentu par precīzi definēta krāsas toņa izvēli. Tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa sporta zeķu apzīmējumu apraksta kā parastu apzīmējumu, neesot saprotams, kādēļ nokrāsa, kura bieži ir redzama tajā pašā vietā un tajā pašā krāsas tonī ar signalizējošu iedarbību, nevarētu būt šāds reģistrējams apzīmējums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 2. septembrī iesniedza Administratīven sad Sofia-grad (Bulgārija) — Hristo Aleksandrov Gaydarov/Direktor na Glavna direksia "Ohranitelna politsia" pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Lieta C-430/10)

(2010/C 301/21)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administratīven sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Hristo Aleksandrov Gaydarov

Atbildētājs: Direktor na Glavna direksia "Ohranitelna politsia" pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 2004. gada 29. aprīļa Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK⁽¹⁾, 27. panta 1. un 2. punkts pamata prāvas apstākļos ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tad, ja dalībvalsts pilsonim tiek aizliegts izbraukt no savas valsts teritorijas tāpēc, ka viņš trešā valstī ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas ir saistīts ar narkotiskām vielām, ciktāl vienlaikus pastāv šādi apstākļi:

1.1. minētie direktīvas noteikumi nav tikuši tieši transponēti attiecībā uz savas dalībvalsts pilsoņiem;

1.2. valsts likumdevēja norādītais pamatojums, nosakot pieļaujamās ierobežošanas Bulgārijas pilsoņu brīvu pārvietošanas ierobežošanai, ir balstīts uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulu (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)⁽²⁾, un

1.3. administratīvo pasākumu piemērošana notiek kontekstā ar Konvenciju, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Nolīgumu, 71. pantu, kā arī ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) preambulas 5. un 20. apsvērumu?

2) Vai no ierobežojumiem un nosacījumiem, kas paredzēti Savienības pilsoņu brīvas pārvietošanās īstenošanā, kā arī no to īstenošanai paredzētajiem pasākumiem, kas tiek veikti

saskaņā ar Savienības tiesībām, tostarp saskaņā ar Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu, 71. panta 1., 2. un 5. punktu, skatot to kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), preambulas 5. un 20. apsvērumu, pamata prāvas apstākļos izriet, ka ir pieļaujams tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka dalībvalsts savam pilsonim par noziedzīga nodarījuma, kas ir saistīts ar narkotiskām vielām, izdarīšanu piemēro piespiedu administratīvo pasākumu "neizbraukt no valsts", ja trešās valsts tiesa šim pilsonim par šo nodarījumu ir piespriedusi sodu?

- 3) Vai ierobežojumi un nosacījumi, kas paredzēti Savienības pilsoņu brīvas pārvietošanās īstenošanā, kā arī to īstenošanai paredzētie pasākumi, kas tiek veikti saskaņā ar Savienības tiesībām, tostarp saskaņā ar Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu, 71. panta 1., 2. un 5. punktu, skatot to kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), preambulas 5. un 20. apsvērumu, pamata prāvas apstākļos ir jāinterpretē tādējādi, ka, trešās valsts tiesai piespriežot dalībvalsts pilsonim sodu par nodarījumu, kas saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem ir tīšs smags noziedzīgs nodarījums, kas ir saistīts ar narkotiskām vielām, vispārējās un speciālās prevencijas interesēs, tostarp garantējot augstāku veselības aizsardzības līmeni pārējām personām atbilstoši piesardzības principam, ar to ir konstatēts, ka šī pilsoņa personiskā darbība rada faktisku, attiecīgajā brīdī esošu un pietiekami nopietnu apdraudējumu sabiedrības pamata interesēm, proti, attiecībā uz likumā tieši noteiktu laika periodu nākotnē, kas nav saistīts ar piespriedu soda izciešanas laiku, taču ietilpst rehabilitācijas termiņā?

⁽¹⁾ OV L 158, 77. lpp.

⁽²⁾ OV L 105,1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 1. septembrī — Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-431/10)

(2010/C 301/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande, A.-A. Gilly)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīvas 2005/85/EK ⁽¹⁾ par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu, prasības, Īrija nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas termiņš beidzās 2007. gada 1. decembrī. Direktīvas 15. panta transponēšanas termiņš beidzās 2008. gada 1. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 326, 13. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. augustā iesniedza Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Beļģija) — Ministerie van Financiën un Openbaar Ministerie/Aboukacem Chihabi u.c.

(Lieta C-432/10)

(2010/C 301/23)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Ministerie van Financiën un Openbaar Ministerie

Atbildētāji: Aboukacem Chihabi u.c.

Prejudiciālie jautājumi

a) Par Kopienas Muitas kodeksa 221. pantu

- 1) Vai Kopienas Muitas kodeksa (kurš tika izveidots ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2913/92⁽¹⁾ [...]) 221. panta 1. punkts un 221. panta 3. punkts redakcijā pirms grozījumiem, kas tikuši ieviesti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulas (EK) Nr. 2700/2000⁽²⁾ [...] 1. panta 17. punktu, ir jāsaprot tādējādi, ka dokuments, kurā ir nosaukta nodokļa summa un kuru muitas iestādes dara zināmu muitas parādniekam, par muitas nodokļa summas paziņojumu muitas parādniekam Muitas kodeksa 221. panta 1. punkta un 221. panta 3. punkta izpratnē tiek uzskatīts tikai tad, ja, pirms šī summa ar minēto dokumentu tiek paziņota parādniekam, muitas iestādes nodokļa summu ir iegrāmatojušas (tas ir, šī summa ir reģistrēta grāmatvedībā vai kādā citā nesējā, kas pilda šo funkciju)?
- 2) Vai Muitas kodeksa (Regulas (EEK) Nr. 2913/92) 221. panta 1. punkta, saskaņā ar kuru pirms nodokļa summas paziņošanas tai jābūt iegrāmatotai, pārkāpuma tādā ziņā, ka (2004. gada 2. jūlija) paziņojums par muitas parādu tika sniegts pirms (2005. gada otrajā ceturksnī notikušās) iegrāmatošanas, sekas ir tās, ka pārvaldes iestāžu tiesības uz vēlāku iekasēšanu zūd?
- 3) Vai Muitas kodeksa 221. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja nevar tikt sniegts pierādījums par muitas parāda iepriekšēju iegrāmatošanu, iespējamam parādniekam nevar tikt sniegts tiesiski atbilstošs paziņojums par muitas parādu?
- 4) Vai parādniekam sniegts paziņojums par muitas parādu Padomes Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 221. panta 1. punkta izpratnē, nepastāvot muitas parāda iegrāmatošanai pirms šī paziņojuma sniegšanas, ir uzskatāms par spēkā neesošu vai neeksistējošu, kādēļ muitas iestādes nevar prasīt nodokļa parāda samaksu, izņemot gadījumu, kad vēlāk pēc muitas parāda iegrāmatošanas ir sniegts jauns paziņojums tam paredzētā termiņa ietvaros?
- b) Par Kopienas Muitas kodeksa 202. pantu
- 1) Vai Muitas kodeksa 202. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar ievadmuitas nodokli apliekamās preces Kopienas muitas teritorijā ir ievestas pretlikumīgi jau tāpēc, ka kopsavilkuma deklarācijā atbilstoši Muitas kodeksa 43. pantam šīs preces ir norādītas ar nepareizu apzīmējumu, lai gan:
- Muitas kodeksa 202. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir norādīts vienīgi uz Muitas kodeksa 38.–41. pantu un 177. panta otro ievilkumu, bet ne uz Muitas kodeksa 43. pantu;
- Īstenošanas regulas Nr. 2454/93 199. pantā paredzētais pienākums attiecībā uz deklarācijā norādīto ziņu pareizību attiecas tikai uz muitas deklarāciju nevis uz kopsavilkuma deklarāciju;
- Personai, kas sniedz kopsavilkuma deklarāciju, praktiski un tiesiski nav iespējams pārbaudīt, kādas preces atrodas konteineros?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai Muitas kodeksa 202. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona (kuģu aģents), kas kopsavilkuma deklarāciju sniedz sava uzdevuma devēja (rēderejas) vārdā un uz tā rēķina, par “personu, kas pretlikumīgi ievedusi precī” šajā muitas teritorijā šīs tiesību normas pirmā ievilkuma izpratnē ir uzskatāma tikai nepareizu apzīmējumu norādīšanas kopsavilkuma deklarācijā dēļ?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noraidoša: vai Muitas kodeksa 202. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda valsts tiesību norma kā Vispārējā likuma par muitu un akcīzēm 24. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru persona, kas kopsavilkuma deklarāciju ir nodevusi citas personas vārdā un uz tā rēķina, automātiski ir uzskatāma par muitas parāda parādnieku un tai nav iespējas pierādīt, ka preces pretlikumīgā ievēšanā tā nav piedalījies un nav zinājusi vai tai saprātīgi nav bijis jāzina, ka muitas teritorijā preces ir ievestas pretlikumīgi?
- 4) Vai Muitas kodeksa 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda valsts tiesību norma kā Vispārējā likuma par muitu un akcīzēm 24. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru tiek kavēta tiešas pārstāvības, tas ir, pārstāvības, ko veic persona, kas darbojas uzdevuma devēja vārdā un uz tā rēķina, izmantošana, jo nepareizu apzīmējumu norādīšanas kopsavilkuma deklarācijā gadījumā šī persona automātiski ir uzskatāma par atbildīgu par muitas parādu?
- 5) Vai gadījumā, ja tiek sniegta kopsavilkuma deklarācija, kurā ievestā prece ir norādīta ar nepareizu apzīmējumu, kā rezultātā atbilstoši Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 202. panta 1. punktam ir radies muitas parāds, persona, kas ir aizpildījusi un parakstījusi kopsavilkuma deklarāciju, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir [citas] personas, kura preces ir ievedusi Kopienas muitas teritorijā, tieša vai netieša pārstāve, ir uzskatāma par tādu, kas ir veikusi preces pretlikumīgu ievēšanu, un līdz ar to par muitas parādnieku šīs regulas 202. panta 3. punkta pirmā ievilkuma izpratnē, ja, iesniedzot kopsavilkuma deklarāciju, tā ir balstījies tikai uz datiem, ko tai ir sniedzis kuģa, ar kuru preces tikušas ievestas Kopienā, kapteinis, un, ņemot vērā uz kuģa esošo un pienākšanas ostā izkraušanai paredzēto konteineru ļoti lielo skaitu, tai faktiski nav bijis iespējams pārbaudīt muitas iestādēm [pārbaudei] nodoto konteineru saturu saistība ar to, vai tas patiešām atbilst tās rīcībā nodotajiem dokumentiem, uz kuru pamata tikusi sastādīta kopsavilkuma deklarācija?

6) Vai kuģa kapteinis un kuģošanas uzņēmums, kuru viņš pārstāv, ir uzskatāms par tādu, kas ir veicis preces pretlikumīgu ieviešanu Kopienā, un līdz ar to par muitas parādnieku Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 202. panta 3. punkta pirmā ievilkuma izpratnē, ja, pamatojoties uz kapteiņa sniegtajām norādēm, tā pārstāvis ir nodevis kopsavilkuma deklarāciju, kurā ievestā prece ir norādīta ar nepareizu apzīmējumu, kā rezultātā atbilstoši šīs regulas 202. panta 1. punktam preces pretlikumīgas ieviešanas Kopienā dēļ ir radies muitas parāds?

7) Ja atbilde uz piekto un/vai sesto jautājumu ir noraidoša: vai piektajā un/vai sestajā jautājumā minētās personas norādītajos apstākļos var tikt uzskatītas par muitas parādnieku Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 202. panta 3. punkta otrā ievilkuma izpratnē?

⁽¹⁾ Regula par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

⁽²⁾ Regula par grozījumiem Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi (OV L 311, 17. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 29. jūnija rīkojumu lietā T-515/08 Volker Mauerhofer/Eiropas Komisija 2010. gada 3. septembrī iesniedza Volker Mauerhofer

(Lieta C-433/10 P)

(2010/C 301/24)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Volker Mauerhofer (pārstāvis — J. Schartmüller, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzējs prasa, lai Tiesa:

- atceļ pārsūdzēto rīkojumu,
- pieņem galīgo lēmumu pēc būtības un atceļ apstrīdēto pasākumu, vai, pakārtoti, nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un
- izmanto savu neierobežoto kompetenci un piešķir viņam summu EUR 5 500 kā kompensāciju par finansiālajiem zaudējumiem, kas radās no nelikumīgās rīcības, pieņemot strīdīgo pasākumu, un no tā, ka grupas vadītājam (1. ekspertam) netika doti atbilstoši norādījumi,

— noteikt, ka Pamatlīguma atbalsta grupai ir jāsigatavo līguma izpildītāja novērtējuma forma, kas iesniegta attiecībā uz projektu, kas ir strīda priekšmets,

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies pirmās instances un apelācijas instances tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka pārsūdzētais rīkojums ir jāatceļ, pamatojoties uz:

— faktu sagrozīšanu attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja ieguldījuma lingvistisko pārbaudi,

— pārsūdzētā rīkojuma pamatu neatbilstošu analīzi attiecībā uz lingvistisko pārbaudi,

— jautājuma par atbildētājas rīcību neatbilstošu analīzi,

— prettiesisku pieņemumu, ka strīdīgais lēmums neietekmē apelācijas sūdzības iesniedzēja kā trešās personas situāciju,

— prettiesisku pieņemumu, ka strīdīgais pasākums būtiski neizmainīja apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesisko stāvokli,

— prettiesisku pieņemumu, ka atbildētāja nepieņēma strīdīgo pasākumu, izmantojot savas kā publiskās varas iestādes pilnvaras,

— prettiesisku pieņemumu, ka strīdīgais pasākums tika īstenots laikus un pareizā kārtībā,

— prettiesisku apelācijas sūdzības iesniedzēja interešu pārkāpumu, neievērojot paredzētās procedūras,

— vispārējā Savienības tiesību principa par vienlīdzīgu attieksmi pārkāpumu un apelācijas sūdzības iesniedzēja pamattiesību pārkāpumu,

— prettiesisku pieņemumu par to, ka nav notikušas būtiskas izmaiņas dienu sadalē starp ekspertiem,

— vispārējo Savienības mēroga tiesību uz lietas taisnību izskatīšanu pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2010. gada 15. septembrī — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-445/10)

(2010/C 301/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Egerer un A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīvas 2007/2/EK⁽¹⁾, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE), prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Vācijas Federatīvai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai beidzās 2009. gada 14. maijā.

⁽¹⁾ OV L 108, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2010. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-430/08 *Grain Millers, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Grain Millers GmbH & Co. KG* 2010. gada 15. septembrī iesniedza *Grain Millers, Inc.*

(Lieta C-447/10 P)

(2010/C 301/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Grain Millers, Inc.* (pārstāvji — L.-E. Ström, K. Martinsson, advokater)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Grain Millers GmbH & Co. KG*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- *Grain Millers, Inc.* lūdz pilnībā atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2010. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-430/08, ar ko apstiprināts ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 23. jūlija lēmums lietā R 478/2007-2 iebildumu procesā starp *Grain Millers GmbH & Co. KG* un *Grain Millers, Inc.*, un piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Eiropas Savienības tiesā un Vispārējā tiesā, un atbildētajiem piespriest atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā ISTB Apelāciju padomē un ITSB Iebildumu nodaļā.

Pamati un galvenie argumenti

Lieta attiecas uz jautājumu par to, vai *Grain Millers GmbH & KG* ir iesniegusi pietiekamus pierādījumus par apzīmējuma “GRAIN

MILLERS” izmantošanu, lai izpildītu regulas⁽¹⁾ 8. panta 4. punktā paredzētos nosacījumus tādējādi, ka minētais apzīmējums rada šķērslī apelācijas sūdzības iesniedzējas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumam Nr. 003650256 “GRAIN MILLERS”.

Vispārējā tiesa pirms tam — 2009. gada 24. marta spriedumā apvienotajās lietās no T-318/06 līdz T-321/06 *Alberto Jorge Moreira da Fonseca/ITSB* — “General Optica”, 33.-35. punkts — bija pievērsusies regulas 8. panta 4. punktā paredzētā nosacījuma, ka “[apzīmējuma mērogs] nav tikai vietējas nozīmes”, mērķa interpretācijai, proti, ierobežot iespējamus konfliktus, pieļaujot tikai tos, kas varētu būt attiecībā uz apzīmējumiem, kuri ir patiešām svarīgi, un ka tas ir jāizvērtē ne tikai atkarībā no apzīmējuma mēroga ģeogrāfiskā, bet arī no ekonomiskā viedokļa, ko izvērtē, ņemot vērā laikposmu, kurā tas pildījis savu funkciju komercdarbībā, un tā izmantošanas intensitāti. Tomēr pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa nav izmantojusi šo pieeju un tajā nekas neliecina par to, ka Vispārējai tiesai vispār būtu zināmi šajā lietā minētie principi.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka regulas 8. panta 4. punktā nav prasīts apzīmējuma faktiskas izmantošanas pierādījums iebildumu pamatošanai, kā tas ir noteikts regulas 43. panta 2. punktā.

Vispārējā tiesa esot kļūdaini neesot ievērojusi līdzšinējo judikatūru par pierādījumu izvērtēšanu un nepieciešamo pierādīšanas līmeni.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-321/05 *AstraZeneca AB, AstraZeneca plc/Eiropas Komisija* 2010. gada 16. septembrī iesniedza *AstraZeneca AB, AstraZeneca plc*

(Lieta C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *AstraZeneca AB, AstraZeneca plc* (pārstāvji — M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, Barristers, un F. Murphy, Solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Farmaceutisko nozaru un asociāciju federācija (EFPIA) un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-321/05;
- atcelt 2005. gada 15. jūnija Komisijas lēmumu (2005) 1757 galīgā redakcija (lieta COMP A.37.507/F3 — *AstraZeneca*);
- pakārtoti, saskaņā ar Tiesas rīcības brīvību samazināt naudas sodu, kas apelācijas sūdzības iesniedzējam uzlikts apstrīdētā Komisijas lēmuma 2. pantā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas atsauca uz vairākām spriedumā pieļautām kļūdām tiesību piemērošanā. Ar atsevišķiem virsrakstiem ir rezumētas šādas kļūdas:

Attiecīgā produkta tirgus definīcija. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apstiprinot Komisijas secinājumus lēmumā par attiecīgā produkta tirgu, saskaņā ar kuriem laika posmā no 1993. gada līdz 2000. gadam protonu sūkņa inhibitoriem (PSI) bija pašiem savs tirgus. Apelācijas sūdzībai ir divi pamati.

Apelācijas sūdzības pirmajam pamatam ir divas galvenās daļas. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, neveicot pierādījumu pagaidu analīzi, tādējādi konstatējot attiecīgā produkta tirgu 1993. gadā, pamatojoties uz konkurences stāvokli starp PSI un H2 receptoru blokatoriem 2000. gadā. Otrkārt, Vispārējā tiesa, pamatojoties uz to, ka ārstu, kas paraksta medikamentus, praksēm, kurām ir raksturīgs "inertums", nebija nozīmes tirgus definīcijas noteikšanā, kļūdījās, ignorējot faktu, ka PSI lietošanas pieaugums bija pakāpenisks.

Apelācijas sūdzības otrais pamats ir tas, ka jautājums par ārstēšanās ar H2 receptoru blokatoriem vispārējām izmaksām, ja tās salīdzina ar PSI izmaksām, ir būtisks attiecībā uz jebkuru atsaukšanos uz cenu atšķirībām, nosakot konkrētā tirgus definīciju, un Vispārējā tiesa kļūdījās, neņemot vērā ārstēšanās vispārējās izmaksas.

Pirmā dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana attiecībā uz papildu aizsardzības sertifikātiem. Apelācijas sūdzības pamati par pirmo ļaunprātīgo izmantošanu tiek iedalīti divās galvenās daļās. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot, kas ietilpst konkurencē pēc nopelniem. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, vērtējot, vai apelācijas sūdzības iesniedzēju paziņojumi patenti valdēs bija objektīvi maldinoši, lai kā neatbilstošu noraidītu apelācijas sūdzības iesniedzēju izpratnes par to likumīgajām tiesībām uz papildu aizsardzības sertifikātiem saprātīgumu un *bona fides*. Pārskatāmības trūkums ir nepietiekams, lai konstatētu tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, drīzāk šeit būtu jābūt prasībai par

tīšu krāpšanu vai maldināšanu. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot, kas ir uz konkurences ierobežošanu vērsta rīcība. Vispārējā tiesa esot kļūdaini konstatējusi, ka tikai pieteikums vien par intelektuālā īpašuma tiesību pieprasīšanu, kas varētu stāties spēkā kādus 5-6 gadus vēlāk, bija rīcība, ko varētu uzskatīt par tādu, kas ir vērsta uz konkurences ierobežošanu, neatkarīgi no tā, vai tiesības visbeidzot ir piešķirtas un/vai izmantotas. Iemesls tam ir tāds, ka rīcība ir pārāk nošķirta vai attālināta no tirgus, kas esot ietekmēts.

Otrā dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana: laišanas tirgū atļaujas atsaukšana. Apelācijas sūdzības pamati par otro ļaunprātīgo izmantošanu tiek iedalīti divās galvenās daļās. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot, kas ietilpst konkurencē pēc nopelniem. Vispārējā tiesa ir kļūdaini nolēmusi, ka neierobežotu tiesību īstenošana saskaņā ar Kopienu tiesībām ir konkurences pēc nopelniem pārkāpums.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot, kas ir uz konkurences ierobežošanu vērsta rīcība. Vispārējā tiesa esot kļūdaini konstatējusi, ka likumīgu tiesību saskaņā ar Kopienu tiesībām vienkārša īstenošana ir vērsta uz konkurences ierobežošanu. Pakārtoti, ja Tiesa uzskata, ka tiesību, kas ir piešķirtas Kopienu tiesībās, īstenošana būtībā var radīt ļaunprātīgu izmantošanu, tad, lai konstatētu ļaunprātīgu izmantošanu, ir jābūt kaut kam vairāk nekā tikai tendencei izkropļot konkurenci. Apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Komisijai būtu jāprasa pierādīt, ka par pamatotām uzskatāmu tiesību īstenošana var novērst jebkādu efektīvu konkurenci. Tas varētu atbilst nosacījumiem gadījumos, kas skar obligāto licencēšanu, ar ko faktiski ir saistīta otrā ļaunprātīgā izmantošana.

Naudas sodi. Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi Regulas Nr. 17 (¹) 15. panta 2. punktu, neiebildot pret Komisijas naudas soda aprēķinu un pienācīgi neņemot vērā apgalvoto ļaunprātīgo rīcību novitāti, jebkādu būtiskas ietekmes uz konkurenci neesamību un citus atbildību mīkstinošus apstākļus.

(¹) EEK Padome: Regula Nr. 17: Pirmā Regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.).

Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 3. septembra rīkojums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-366/09) (¹)

(2010/C 301/28)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 256, 24.10.2009.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
Éditions Jacob/Komisija

(Lieta T-279/04) ⁽¹⁾

(Konkurence — Koncentrācija — Izdošana franču valodā — Lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu ar nosacījumu, ka aktīvi tiek pārdoti tālāk — Neizvēlēta pirkšanas kandidāta prasība atcelt tiesību aktu — Pienākums norādīt pamatojumu — Krāpšana — Kļūda tiesību piemērošanā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Regula (EEK) Nr. 4064/89)

(2010/C 301/29)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Éditions Odile Jacob SAS (Parīze, Francija) (pārstāvji — O. Fréget, W. van Weert, I. de Seze, M. Struys, M. Potel un L. Eskenazi, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet un F. Arbault, pēc tam A. Bouquet un O. Beynet)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Lagardère SCA (Parīze) (pārstāvji — sākotnēji A. Winckler un I. Gîrgenson, pēc tam A. Winckler, F. de Bure un J.-B. Pinçon, avocats)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2004. gada 7. janvāra Lēmumu 2004/422/EK, kurā paziņots par koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu un ar Eiropas Ekonomikas zonas līguma darbību (lieta COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (OV L 125., 54. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Éditions Odile Jacob SAS sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un Lagardère SCA tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004.

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
Éditions Jacob/Komisija

(Lieta T-452/04) ⁽¹⁾

(Konkurence — Koncentrācija — Frankofona izdevniecība — Lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu ar nosacījumu, ka aktīvi tiek pārdoti tālāk — Lēmums par tālākpārdoto aktīvu ieguvēja apstiprināšanu — Neizvēlēta ieguvēja kandidāta prasība atcelt tiesību aktu — Pilnvarotās personas neatkarība — Regula (EEK) Nr. 4064/89)

(2010/C 301/30)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Éditions Odile Jacob SAS (Parīze, Francija) (pārstāvji — W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel un L. Eskenazi, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet un F. Arbault, pēc tam A. Bouquet un O. Beynet)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Wendel Investissement SA (Parīze) (pārstāvji — sākotnēji C. Couadou un M. Trabucchi, pēc tam M. Trabucchi un F. Gordon, avocats); un Lagardère SCA (Parīze) (pārstāvji — sākotnēji A. Winckler, I. Gîrgenson un S. Sorinas Jimeno, pēc tam A. Winckler, F. de Bure un J.-B. Pinçon, avocats)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2004. gada 30. jūlija Lēmumu (2004) D/203365 par Wendel Investissement kā atsavināto aktīvu ieguvējas atzīšanu saskaņā ar Komisijas 2004. gada 7. janvāra Lēmumu 2004/422/EK, ar ko koncentrācijas darījums ir atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu un Eiropas Ekonomikas Zonas līgumu (lieta COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP; OV L 125., 54. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2004. gada 30. jūlija Lēmumu (2004) D/203365 par Wendel Investissement SA kā atsavināto aktīvu ieguvējas atzīšanu saskaņā ar Komisijas 2004. gada 7. janvāra Lēmumu 2004/422/EK, ar ko koncentrācijas darījums ir atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu un Eiropas Ekonomikas Zonas līgumu (lieta COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP), atcelt;
- 2) Eiropas Komisija un Lagardère SCA sedz savus un atlīdzina Éditions Odile Jacob SAS tiesāšanās izdevumus;

3) *Wendel Investissement* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 45, 19.02.2005.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
Grieķija u.c./Komisija**

(Apvienotās lietas T-415/05, T-416/05 un T-423/05) (¹)

(Valsts atbalsts — Gaisa nozare — Atbalsts, kas saistīts ar Grieķijas valsts aviokompānijas pārstrukturēšanu un privatizāciju — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un uzdots to atgūt — Saimnieciska pēctecība starp divām sabiedrībām — Faktiskā saņēmēja identificēšana atbalsta atgūšanas nolūkā — Privātā komersanta kritērijs — Atbalsta saderība ar kopējo tirgu — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2010/C 301/31)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — A. Samoni-Rantou un P. Mylonopoulos) (lieta T-415/05); *Olympiakes Aerogrammes AE* (Kallithéa, Grieķija) (pārstāvis — V. Christianos, avocat) (lieta T-416/05); un *Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji — P. Anestis un S. Mavroghenis, avocats, S. Jordan un T. Soames, solicitors, un D. Geradin, avocat) (lieta T-423/05)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un T. Scharf)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: *Aeroporia Aigaiou Aeroporiki AE* (Atēnas) (pārstāvji — N. Keramidas un, lietā T-416/05, arī N. Korogiannakis, I. Dryllerakis un E. Dryllerakis, avocats) (lietas T-416/05 un T-423/05)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2005. gada 14. septembra Lēmuma C(2005) 2706, galīgā redakcija, par valsts atbalstu, kas piešķirts *Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE* (C 11/2004 (ex NN 4/2003) — *Olympiaki Aeroporia* — pārstrukturēšana un privatizācija)

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt 1. pantu 1. punktu Komisijas 2005. gada 14. septembra Lēmumā C(2005) 2706, galīgā redakcija, par valsts atbalstu, kas piešķirts *Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE* (C 11/2004 (ex NN 4/2003) — *Olympiaki Aeroporia* — pārstrukturēšana un privatizācija);

2) Lēmuma C(2005) 2706, galīgā redakcija, 1. panta 2. punktu atcelt daļā, kurā ir paredzēta summa, kas atbilst *Olympiaki Aeroporia Ypiresies* pārveidošanas bilanci reģistrēto nemateriālo aktīvu elementu kopējai vērtībai saistībā ar nemateriālo vērtību, *Olympiakes Aerogrammes AE* nodoto lidmašīnu vērtībai, kā arī prognozētajiem ieņēmumiem no divu joprojām *Olympiaki Aeroporia Ypiresies* bilanci reģistrēto lidmašīnu pārdošanas;

3) Lēmuma C(2005) 2706, galīgā redakcija, 2. pantu atcelt daļā, kurā ir paredzēti 1. panta 1. un 2. punktā minētie attiecīgie pasākumi, jo šīs normas ir atceltas;

4) pārējā daļā prasības noraidīt;

5) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies pagaidu noregulējuma tiesvedībā.

(¹) OV C 22, 28.01.2006.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
Trioplast Wittenheim/Komisija**

(Lieta T-26/06) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Plastikāta rūpniecības maisu tirgus — Pārkāpuma ilgums — Naudas sodi — Pārkāpuma smagums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība administratīvās procedūras laikā — Samērīgums)

(2010/C 301/32)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Trioplast Wittenheim SA* (Wittenheim, Francija) (pārstāvji — T. Pettersson un O. Larsson, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji F. Castillo de la Torre, P. Hellström un V. Bottka, pēc tam F. Castillo de la Torre, L. Parpala un V. Bottka)

Priekšmets

Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmuma C(2005) 4634, galīgā redakcija, par EK līguma 81. pantā paredzētas procedūras piemērošanu (lietā COMP/F/38.354 — rūpniecības maisi) par aizliegtu vienošanos plastikāta rūpniecības maisu tirgū daļēja atcelšana, kā arī, pakārtoti, prasītājai uzliktā naudas soda apmēra samazināšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Trioplast Wittenheim SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 96, 22.04.2006.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
Trioplast Industrier/Komisija**

(Lieta T-40/06) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Plastikāta rūpniecības maisu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Pārkāpuma ilgums — Naudas sodi — Pārkāpuma smagums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība administratīvās procedūras laikā — Samērīgums — Solidārā atbildība — Tiesiskās drošības princips)

(2010/C 301/33)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Trioplast Industrier AB (Smālandsstenar, Zviedrija) (pārstāvji — T. Pettersson un O. Larsson, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji F. Castillo de la Torre, P. Hellström un V. Bottka, pēc tam F. Castillo de la Torre, L. Paipala un V. Bottka)

Priekšmets

Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmuma C(2005) 4634, galīgā redakcija, par EK līguma 81. pantā paredzētas procedūras piemērošanu (lietā COMP/F/38.354 — rūpniecības maisi) par aizliegtu vienošanos plastikāta rūpniecības maisu tirgū daļēja atcelšana, kā arī, pakārtoti, prasītājai uzliktā naudas soda apmēra samazināšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmuma C(2005) 4634, galīgā redakcija, par EK līguma 81. pantā paredzētas procedūras piemērošanu (lietā COMP/F/38.354 — rūpniecības maisi) 2. panta 2. daļas f) apakšpunktu atcelt tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Trioplast Industrier AB;
- 2) noteikt EUR 2,73 miljonu apmērā summu, kas jāattiecina uz Trioplast Industrier AB un uz kuras pamata ir jāaprēķina tās daļa tās secīgo mātes sabiedrību solidārajā atbildībā saistībā ar Trioplast Wittenheim SA uzliktā naudas soda maksāšanu;

3) pārējā daļā prasību noraidīt;

4) Trioplast Industrier sedz pusi savu un atlīdzina pusi Komisijas tiesāšanās izdevumu;

5) Komisija sedz pusi savu un atlīdzina pusi Trioplast Industrier tiesāšanās izdevumu.

(¹) OV C 96, 22.04.2006.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
TF1/Komisija**

(Lieta T-193/06) (¹)

(Valsts atbalsts — Atbalsta shēmas kinematogrāfisko un audiovizuālo darbu ražošanai — Lēmums neizteikt iebildumus — Prasība atcelt tiesību aktu — Būtiskas ietekmes uz konkurences stāvokli neesamība — Nepieņemamība)

(2010/C 301/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Télévision française 1 SA (TF1) (Buloņa-Bilankūra, Francija) (pārstāvji— J.-P. Hordies un C. Smits, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Giolito, T. Scharf un B. Stromsky)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un L. Butel)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2006. gada 22. marta Lēmumu C(2006) 832, galīgā redakcija, par atbalsta pasākumiem kinematogrāfijai un audiovizuālajiem darbiem Francijā (atbalsts NN 84/2004 un atbalsts N 95/2004 — Francija, Atbalsta pasākumi kinematogrāfijai un audiovizuālajiem darbiem)

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) Télévision française 1 SA (TF1) sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 224, 16.09.2006.

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — Whirlpool Europe/Padome

(Lieta T-314/06) (¹)

(Dempings — Atsevišķu Dienvidkorejas izcelsmes aukstuma kamerus—aldētavu apvienojumu imports — Attiecīgās preces definīcija — Tiesības uz aizstāvību — Padomdevēja komiteja — Pienākums norādīt pamatojumu — Attiecīgās preces definīcijas metodes izvēle — Regulas (EK) Nr. 384/96 15. panta 2. punkts un 20. panta 5. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 15. panta 2. punkts un 20. panta 5. punkts)

(2010/C 301/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Itālija) (pārstāvji — M. Bronckers un F. Louis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — J.-P. Hix, pārstāvis, kam palīdz G. Berrisch, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Albenzio, avvocato dello Stato) un Eiropas Mājsaimniecības iekārtu ražošanas padome (CECED) (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — Y. Desmedt un A. Verheyden, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji — H. van Vliet un T. Scharf) un LG Electronics, Inc. (Seula, Dienvidkoreja) (pārstāvji — sākotnēji L. Ruessmann un P. Hecker, pēc tam L. Ruessmann un A. Willems, advokāti)

Priekšmets

Prasības pieteikums daļēji atcelt Padomes 2006. gada 25. augusta Regulu (EK) Nr. 1289/2006, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un pilnīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro atsevišķu Korejas Republikas izcelsmes blakusdurvju ledusskapju importam (OV L 236, 11. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Whirlpool Europe Srl sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un LG Electronics, Inc tiesāšanās izdevumus;

3) Itālijas Republika, Eiropas Komisija un Eiropas Mājsaimniecības iekārtu ražošanas padome (CECED) sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — Mohr & Sohn/Komisija

(Lieta T-131/07) (¹)

(Iekšējo ūdensceļu transports — Kopienu flošu jauda — Nosacījumi jaunu kuģu nodošanai ekspluatācijā (noteikums “vecais par jauno”) — Komisijas lēmums par atteikumu piemērot specializētajiem kuģiem paredzēto izņēmumu — Regulas (EK) Nr. 718/1999 4. panta 6. punkts)

(2010/C 301/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederwalluf, Vācija) (pārstāvis — F. von Waldstein, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun un K. Simonsson)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2007. gada 28. februāra Lēmumu SG (2007) D/200972 par atteikumu kuģim “Niclas” piemērot izņēmumu, kas Padomes 1999. gada 29. marta Regulas (EK) Nr. 718/1999 par Kopienas flotes jaudas politiku iekšējo ūdensceļu pārvadājumu veicināšanai (OV L 90, 1. lpp.) 4. panta 6. punktā ir paredzēts specializētiem kuģiem

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt ne tikai sedz savus tiesāšanās izdevumus, bet arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 155, 07.07.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
Spānija/Komisija

(Apvienotās lietas T-156/07 un T-232/07) ⁽¹⁾

(Valodu lietojums — Paziņojums par atklātajiem konkursiem par pārvaldnieku amatu ieņemšanu — Publicēšana visās oficiālajās valodās — Grozījumi — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 27. un 28. pants, un 29. panta 1. punkts — Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 1. un 2. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Nediskriminācijas princips)

(2010/C 301/37)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji — lietā T-156/07 F. Díez Moreno, un lietā T-232/07 F. Díez Moreno un N. Díaz Abad, *abogados del Estado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji J. Currall, L. Escobar Guerrero un H. Krämer, pēc tam J. Currall, H. Krämer un J. Baquero Cruz, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, *avocat*)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Lietuvas Republika (pārstāvis — D. Kriaučiūnas) (lietas T-156/07 un T-232/07) un Grieķijas Republika (pārstāvji — S. Vodina un M. Michelogiannaki) (lieta T-156/07)

Priekšmets

Prasība atcelt, pirmkārt, paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/94/07, lai izveidotu pārvaldnieku (AD 5) rezerves sarakstu informācijas, komunikāciju un plašsaziņas jomā (OV 2007, C 45 A, 3. lpp.), un, otrkārt, paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/95/07, lai izveidotu pārvaldnieku (AD 5) rezerves sarakstu informācijas (bibliotēka/dokumentācija) jomā (OV 2007, C 103 A, 7. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lietuvas Republika un Grieķijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 140, 23.06.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
Itālija/Komisija

(Apvienotās lietas T-166/07 un T-285/07) ⁽¹⁾

(Valodu lietojums — Paziņojums par konkursu, lai nodarbinātu administratorus un asistentus — Publikācija trijās oficiālajās valodās — Grozījumi — Publikācija visās oficiālajās valodās — Divu valodu izvēle no trijām — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 27., 28. pants un 29. panta 1. punkts — Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 1. un 2. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Diskriminācijas aizlieguma principa pārkāpums — Pilnvaru nepareiza izmantošana)

(2010/C 301/38)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji — lietā T-166/07 — P. Gentili, *avvocato dello Stato*, un lietā T-285/07 — sākotnēji P. Gentili un I. Braguglia, pēc tam P. Gentili un R. Adam, un visbeidzot P. Gentili un I. Bruni)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — lietā T-166/07 — sākotnēji J. Currall, H. Krämer un M. Velardo, pēc tam J. Currall un I. Baquero Cruz, kuriem palīdz A. Dal Ferro, *avocat*, un lietā T-285/07 — sākotnēji J. Currall un A. Aresu, pēc tam J. Currall un I. Baquero Cruz, kuriem palīdz A. Dal Ferro)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Lietuvas Republika (pārstāvis — D. Kriaučiūnas) (lieta T-166/07) un Grieķijas Republika (pārstāvji — S. Vodina un M. Michelogiannaki) (lieta T-285/07)

Priekšmets

Paziņojuma par konkursu EPSO/AD/94/07, lai izveidotu administratoru (AD 5) rezerves sarakstu informācijas, komunikāciju un plašsaziņas jomā (OV 2007, C 45 A, 3. lpp.), un paziņojuma par konkursu EPSO/AST/37/07, lai izveidotu asistentu (AST 3) rezerves sarakstu informācijas un komunikāciju jomā (OV 2007, C 45 A, 15. lpp.), atcelšana tiktāl, ciktāl tie ir publicēti tikai franču, angļu un vācu valodā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lietuvas Republika un Grieķijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 155, 07.07.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — *Procter & Gamble/ITSB Prestige Cosmetics* (“P&G PRESTIGE BEAUTE”)

(Lieta T-366/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “P&G PRESTIGE BEAUTE” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrākas grafiskas preču zīmes “Prestige” — Daļējs reģistrācijas atteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 301/39)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *The Procter & Gamble Company* (Sinsinati, Ohio, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — K. Sandberg un B. Klingberg, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Laporta Insa)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Prestige Cosmetics SpA* (Anzola Emilia, Itālija) (pārstāvji — A. Mugnoz, M. Andreolini un A. Parini, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 19. jūlija lēmumu lietā R 681/2006-2 par iebildumu procesu starp *Prestige Cosmetics Srl* un *The Procter & Gamble Company*

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2007. gada 19. jūlija lēmumu lietā R 681/2006-2;
- 2) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina *The Procter & Gamble Company* tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā;
- 3) *Prestige Cosmetics SpA* sedz savus, kā arī atlīdzina *The Procter & Gamble Company* izdevumus procesā Apelāciju padomē;
- 4) pārējā daļā prasību noraidīt.

⁽¹⁾ OV C 283, 24.11.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — *Travel Service/ITSB — Eurowings Luftverkehr* (“smartWings”)

(Lieta T-72/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “smartWings” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un starptautiskas vārdiskas un grafiskas preču zīmes “EUROWINGS” un “EuroWings” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 40/94 73. pants (tagad — Regulas Nr. 207/2009 75. pants) — Regulas Nr. 40/94 79. pants (tagad — Regulas Nr. 207/2009 83. pants))

(2010/C 301/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Travel Service a.s.* (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvji — S. Hejđová un R. Charvát, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniiece: *Eurowings Luftverkehr AG* (Nirnberga, Vācija) (pārstāvis — J. Schmidt, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 21. novembra lēmumu lietā R 1515/2006-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Eurowings Luftverkehr AG* un *Travel Service a.s.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Travel Service a.s.* sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un *Eurowings Luftverkehr AG* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 107, 26.04.2008.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
KUKA Roboter/ITSB (oranžas krāsas tonis)**

(Lieta T-97/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Pieteikums reģistrēt kā Kopienas preču zīmi oranžas krāsas toni — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 301/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: KUKA Roboter GmbH (Augsburga, Vācija) (pārstāvji — A. Kohn un B. Hannemann, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — R. Pethke)

Priekšmets

Prasība atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 14. decembra lēmumu R 1572/2007-4, ar ko noraidīta apelācijas sūdzība par pārbauktā lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums reģistrēt kā Kopienas preču zīmi oranžas krāsas toni

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) KUKA Roboter GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 107, 26.04.2008.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
Schniga/KAŠB — Elaris un Brookfield New Zealand (“Gala Schnitzer”)**

(Lieta T-135/08) ⁽¹⁾

(Augu šķirnes — Pieteikums par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu ābolu šķirnei “Gala Schnitzer” — Tehniskā pārbaude — KAŠB rīcības brīvība — Iebildumi — Regulas (EK) Nr. 2100/94 55. panta 4. punkts)

(2010/C 301/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Schniga GmbH (Bolzano, Itālija) (pārstāvji — G. Würtenberger un R. Kunze, advokāti)

Atbildētājs: Kopienas Augu šķirņu birojs (KAŠB) (pārstāvji — B. Kiewiet un M. Ekvad)

Pārējās procesa KAŠB Apelācijas padomē dalībnieces, personas, kas iestājušās lietā Vispārējā tiesā: Elaris SNC (Angers, Francija) un Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Jaunzēlande) (pārstāvis — M. Eller, advokāts)

Priekšmets

Prasība par KAŠB Apelācijas padomes 2007. gada 21. novembra lēmumu lietās A 003/2007 un A 004/2007 saistībā ar Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu augu šķirnei “Gala Schnitzer”

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Kopienas Augu šķirņu biroja (KAŠB) Apelācijas padomes 2007. gada 21. novembra lēmumu lietās A 003/2007 un A 004/2007;

2) KAŠB sedz savus, kā arī atlīdzina Schniga GmbH tiesāšanās izdevumus;

3) Elaris SNC un Brookfield New Zealand Ltd sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 142, 07.06.2008.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums —
Abbott Laboratories/ITSB — aRigen (“Sorvir”)**

(Lieta T-149/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Sorvir” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “NORVIR” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 301/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Abbott Laboratories (Abbott Park, Illinois, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — S. Schöffler, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — J. Crespo Carrillo un A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: *aRigen, Inc* (Tokija, Japāna)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju otrās padomes 2008. gada 6. februāra lēmumu lietā R 809/2007-2 par iebildumu procesu starp *Abbott Laboratories* un *aRigen, Inc*.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITS B) Apelāciju otrās padomes 2008. gada 6. februāra lēmumu lietā R 809/2007-2;
- 2) ITS B sedz savus, kā arī atlīdzina *Abbott Laboratories* tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 142, 07.06.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — *Inditex/ITS B — Marín Díaz de Cerio* (“OFTEN”)

(Lieta T-292/08) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “OFTEN” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “OLTEN” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Preču līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 43. panta 2. un 3. punkts) — Apelāciju padomē izskatāmā strīda priekšmets — Regulas (EK) Nr. 40/94 61. un 62. pants (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 63. un 64. pants))

(2010/C 301/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Industria de Diseño Textil* (“Inditex”), SA (Arteiso, Spānija) (pārstāvji — E. Armijo Chávarri un A. Castán Pérez-Gómez, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — O. Mondéjar Ortuño)

Otrs procesa ITS B Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio* (Logronjo, Spānija)

Priekšmets

Prasība par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITS B) Apelāciju otrās padomes 2008. gada 24. aprīļa lēmumu lietā R 484/2007-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio* un *Industria de Diseño Textil* (“Inditex”), SA

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Industria de Diseño Textil* (“Inditex”), SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 236, 13.09.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedums — *Enercon/ITS B — BP* (“ENERCON”)

(Lieta T-400/08) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ENERCON” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “ENERGOL” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Daļējs reģistrācijas atteikums)

(2010/C 301/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Enercon GmbH* (Auriha [Aurich], Vācija) (pārstāvis — R. Böhm, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: *BP plc* (Londona, Apvienotā Karaliste)

Priekšmets

Prasība par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2008. gada 14. jūlija lēmumu lietā R 957/2006-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *BP plc* un *Enercon GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Enercon GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 21. septembra spriedums —
Villa Almè/ITSB — Marqués de Murrieta (“i GAI”)

(Lieta T-546/08) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “i GAI” reģistrācijas pieteikums — Valsts vārdiska preču zīme “YGAY” un Kopienas grafiska un vārdiska preču zīme “MARQUÉS DE MURRIETA YGAY” — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts) — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 301/46)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Itālija) (pārstāvji — G. Massa un P. Massa, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un A. Sempio)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Spānija) (pārstāvji — P. López Ronda un G. Macias Bonilla, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1695/2007–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Marqués de Murrieta, SA un Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 44, 21.02.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 6. septembra rīkojums —
Portugāle/Transnautica un Komisija

(Lieta T-385/05 TO) (¹)

(Trešās personas protests — Trešās personas, kas iesniedz protestu, iespēja piedalīties pamata tiesvedībā — Kaitējuma neesamība trešās personas, kas iesniedz protestu, tiesībām — Nepieņemamība)

(2010/C 301/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes un P. Rocha)

Pārējie lietas dalībnieki: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugāle) (pārstāvji: C. Fernández Vicién, D. Ortigão Ramos, P. Carmona Botana, M. T. López Garrido un P. Vidal Matos, avocats); un Komisija (pārstāvji — R. Lyal un L. Bouyon, avocats)

Priekšmets

Trešās personas protesta pieteikums par Pirmās instances tiesas 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-385/05 Transnautica/Komisija (Krājumā nav publicēts).

Rezolutīvā daļa:

- 1) trešās personas protesta pieteikumu noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Portugāles Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Transnautica — Transportes e Navegação, SA tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību;

3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 330, 24.12.2005.

Vispārējās tiesas 2010. gada 2. septembra rīkojums —
Spitzer/ITSB — Homeland Housewares (“Magic Butler”)

(Lieta T-123/08) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Prasītāja bezdarbība —
Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2010/C 301/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Harald Spitzer (Hörsching, Austrija) (pārstāvis — T.H. Schmitz, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes,
paraugi un modeļi) (pārstāvis — S. Schäffner)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: Homeland House-
wares LLC (Losandželosa, Kalifornija, Amerikas Savienotās
Valstis)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 7.
janvāra lēmumu lietā R 1508/2006-1 attiecībā uz iebildumu
procesu starp Homeland Housewares, LLC un Harald Spitzer

Rezolutīvā daļa:

1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;

2) Harald Spitzer atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 116, 09.05.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 7. septembra rīkojums —
Norilsk Nickel Harjavalta un Umicore/Komisija

(Lieta T-532/08) (¹)

(Prasības atcelt tiesību aktu — Vide un cilvēku veselības
aizsardzība — Noteiktu niķeļa karbonāta savienojumu kā
bīstamu vielu klasificēšana, iepakojšana un marķēšana —
Direktīva 2008/58/EK — Direktīva 67/548/EEK — Regula
(EK) Nr. 790/2009 — Regula (EK) Nr. 1272/2008 — Prasī-
jumu pielāgošana — LESD 263. panta ceturtās daļas piemē-
rošana laikā — Individuālas ietekmes neesamība —
Nepieņemamība)

(2010/C 301/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Espoo, Somija) un Umicore
SA/NV (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — K. Nordlander, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Oliver un D.
Kukovec)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāju prasījumu atbalstam: Nickel
Institute (Toronto, Kanāda) (pārstāvji — K. Nordlander, advokāts,
D. Anderson, QC, S. Kinsella un H. Pearson, solicitors)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dānijas
Karaliste (pārstāvis — B. Weis Fogh)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt, pirmkārt, Komisijas 2008. gada 21. augusta
Direktīvu 2008/58/EK, ar ko 30. reizi groza Padomes Direktīvu
67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu
attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķē-
šanu, lai to pielāgotu tehnikas attīstībai (OV L 246, 1. lpp.), un,
otrkārt, Komisijas 2009. gada 10. augusta Regulu (EK)
Nr. 790/2009 par grozījumiem, pielāgojot zinātnes un tehnikas
attīstībai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK)
Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu
un iepakojšanu (OV L 235, 1. lpp.), tiktāl, ciktāl ar šiem tiesību
aktiem tiek mainīta noteiktu niķeļa karbonāta savienojumu
klasifikācija

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) Norilsk Nickel Harjavalta Oy un Umicore SA/NV sedz savus, kā
arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) Dānijas Karaliste un Nickel Institute sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 44, 21.02.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 7. septembra rīkojums — Etimine un Etiproducts/Komisija

(Lieta T-539/08) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Vide un cilvēku veselības aizsardzība — Noteiktu borātu kā bīstamu vielu klasificēšana, iepakojšana un marķēšana — Direktīva 2008/58/EK — Direktīva 67/548/EEK — Regula (EK) Nr. 790/2009 — Regula (EK) Nr. 1272/2008 — Prasījumu pielāgošana — LESD 263. panta ceturtais daļas piemērošana laikā — Individuālas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)

(2010/C 301/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Etimine SA (Bettembourg, Luksemburga) un AB Etiproducts Oy (Espoo, Somija) (pārstāvji — C. Mereu un K. Van Maldegem, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Oliver un D. Kukovec)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāju prasījumu atbalstam: Borax Europe Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — K. Nordlander, advokāts, un S. Kinsella, solicitor)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste (pārstāvis — B. Weis Fogh)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt, pirmkārt, Komisijas 2008. gada 21. augusta Direktīvu 2008/58/EK, ar ko 30. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu, lai to pielāgotu tehnikas attīstībai (OV L 246, 1. lpp.), un, otrkārt, Komisijas 2009. gada 10. augusta Regulu (EK) Nr. 790/2009 par grozījumiem, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (OV L 235, 1. lpp.), tiktāl, ciktāl ar šiem tiesību aktiem tiek mainīta noteiktu borātu klasifikācija

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) Etimine SA un AB Etiproducts Oy sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) Dānijas Karaliste un Borax Europe Ltd sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 44, 21.02.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 9. septembra rīkojums — Phoenix-Reisen un DRV/Komisija

(Lieta T-120/09) (¹)

(Valsts atbalsti — Vācijas tiesību aktos maksātspējīgiem uzņēmumiem paredzēta subsīdija — Sūdzība par apgalvotu Kopienų tiesību pārkāpumu — Sūdzības noraidīšana — Vēlāka lēmuma pieņemšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2010/C 301/51)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Phoenix-Reisen GmbH (Bonna, Vācija) un Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — R. Gerharz un A. Funke, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flynn un B. Martenczuk)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — J. Möller un B. Klein)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 13. februāra vēstuli, ar kuru paziņots Komisijas nodoms neiebildst pret apgalvotajiem valsts atbalstiem, ko, pārskaitot maksātspējas pabalstus, piešķirusi Vācijas Federatīvā Republika

Rezolutīvā daļa:

1) prasība vairs nav jāizskata;

2) vairs nav jāizskata prasītāju iesniegtā prasība par šīs lietas apvienošanu ar lietu T-58/10;

3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 297, 05.12.2009.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 15. septembra rīkojums —
Marcuccio/Komisija**

(Lieta T-157/09 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Saprātīgs termiņš,
lai iesniegtu prasību par zaudējumu atlīdzību — Nokavējums
— Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami
nepamatota apelācijas sūdzība)

(2010/C 301/52)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija)
(pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un
C. Berardis-Kayser, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, avocat)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009.
gada 18. februāra rīkojumu lietā F-42/08 Marcuccio/Komisija
(Krājumā vēl nav publicēts), ar kuru tiek lūgt šo rīkojumu atcelt

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Luigi Marcuccio sedz savus tiesāšanās izdevumus pats un atlīdzina
Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 141, 20.06.2009.

**Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 31. augusta
rīkojums — Babcock Noell/Eiropas Kopuzņēmums ITER
un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām**

(Lieta T-299/10 R)

(Pagaidu noregulējums — Publiskā iepirkuma līgumi —
Konkursa procedūra — Piedāvājuma noraidīšana — Pieteikums
par izpildes apturēšanu — Fumus boni juris —
Steidzamība — Interesu izsvēršana)

(2010/C 301/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Babcock Noell GmbH (Würzburg, Vācija) (pārstāvji — M.
Werner un C. Elbreht, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Kopuzņēmums ITER un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām (pārstāvji — A. Verpont, pārstāvis, kuram palīdz C. Kennedy-Loest, K. Wilson un C. Thomas, solicitors, un N. Pourbaix, avocat)

Priekšmets

Pieteikums par lēmumu izpildes apturēšanu, kurus pieņēmusi atbildētāja konkursa procedūras ietvaros un saskaņā ar kuriem tiek noraidīti prasītājas piedāvājumi un tiek piešķirta citam pretendentam līguma par "ITER Toroidal Field Coils Winding Packs" D daļa

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par izpildes apturēšanu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

**Prasība, kas celta 2010. gada 10. augustā — Viaguara/ITSB
— Pfizer ("VIAGUARA")**

(Lieta T-332/10)

(2010/C 301/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Viaguara S.A. (Varšava, Polija) (pārstāvis — R. Skubisz, advokāts [radca prawnny])

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Pfizer Inc.

Prasītājas prasījumi:

— pilnībā atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 20. maija lēmumu lietā R 946/2009-1;

— piespriest atbildētājam un Pfizer Inc. atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "VIAGUARA" (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 630 562) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. un 33. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Pfizer Inc.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīme "VIAGRA" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt un reģistrācijas pieteikumu pilnībā noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 5. punkta pārkāpums sakarā ar metodoloģiski kļūdainu preču zīmju savstarpējās saistības novērtējumu un kļūdainiem konstatējumiem attiecībā uz risku par iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes reputācijas un attēla ļaunprātīgu izmantošanu

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificētā redakcija) (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 20. augustā — F91 Diddeléng u.c./Komisija

(Lieta T-341/10)

(2010/C 301/55)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: F91 Diddeléng (Dudelanža, Luksemburga), Julien Bonne-
taud (Yutz, Francija), Thomas Gruszczynski (Amnéville, Francija),
Rainer Hauck (Maxdorf, Vācija), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette,
Luksemburga), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Francija) un
Yann Thibout (Algrange, Francija) (pārstāvji — L. Misson, C. Delrée
un G. Ernes, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdēto Eiropas Komisijas 2010. gada 3. jūnija lēmumu;

— atcelt reglamentus, ar kuriem ir pārkāpts LESD 45. un 101. pants;

— noteikt atbilstošus sodus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji (Dudelanžas futbola klubs un minētajā klubā nodarbinātie spēlētāji, kuriem nav Luksemburgas pilsonības) lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 3. jūnija lēmumu, kas paziņots ar 2010. gada 21. jūnija vēstuli un ar ko Komisija prasītājus informēja par to, ka bez virzības ir atstāta viņu sūdzība pret *Fédération Luxembourgeoise de Football* [Luksemburgas Futbola federāciju] (turpmāk tekstā — "FLF"), kura iesniegta, pamatojoties uz LESD 45. un 101. pantu, un kuras priekšmets ir FLF reglaments, ar ko prasītājiem ir aizliegts piedalīties vairākās futbola spēlēs, ja spēles protokolā norādīto ārvalstu spēlētāju skaits pārsniedz noteiktu FLF reglamentā paredzētu spēlētāju skaitu.

Savas prasības pamatojumam prasītāji norāda uz diviem pamatiem par:

— LESD 45. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl pašlaik FLF reglamentā ietvertais pienākums oficiālajā spēļu protokolā uzskaitīt septiņus spēlētājus ar Luksemburgā apstiprinātu pirmo licenci, kā arī aizliegums šajā pašā spēļu protokolā uzskaitīt vairāk par četriem spēlētājiem, kuri uz klubu ir pārgājuši spēļu sezonas laikā, esot jāuzskata par tiešu diskrimināciju, kas dalībvalsts pilsonim traucējot veikt saimniecisko darbību Luksemburgas teritorijā. Prasītāji turklāt norāda, ka, ja vien FLF reglamentā ir ietverta nevis tieša, bet netieša diskriminācija, FLF norādītie mērķi, proti, ka tās darbības mērķis ir veicināt futbolu kā amatieru sporta veidu, ir nepamatoti un tādējādi nevar tikt uzskatīti par leģitīmiem mērķiem. Tādējādi ierobežojumi esot nesamērīgi ar vēlamo mērķi;

— LESD 101. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl FLF esot jāuzskata par uzņēmumu apvienību, kura pārkāpj konkurences tiesības un īpaši LESD 101. pantu tiktāl, ciktāl ierobežojumi attiecībā uz ārvalstu spēlētāju skaitu radot ekonomiskas sekas profesionāliem sportiskiem un apdraudot Luksemburgas futbola klubu brīvu konkurenci.

Prasība, kas celta 2010. gada 25. augustā — Portugāles Republika/Komisija

(Lieta T-345/10)

(2010/C 301/56)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes un J. Saraiva de Almeida, kuriem palīdz M. Figueiredo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi

— Galvenokārt:

atcelt Komisijas 2010. gada 29. jūnija Lēmumu C(2010) 4255, galīgā redakcija, par finanšu korekciju piemērošanu ELVGF Virzības nodaļas finansējumam, kas kā "ieguldījumu lauksaimniecības uzņēmumos" pasākums piešķirts darbības programmai CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugāle — Valsts programma, 1. mērķis), ar kuru par EUR 16 411 829,46 samazināts ELVGF Virzības nodaļas tāds ieguldījums izdevumu segšanā, kas saskaņā ar Komisijas 2000. gada 30. oktobra Lēmumu C(2000) 2878 ir piešķirts atbalsta programmas CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugāle — Valsts programma, 1. mērķis) ietvaros.

— Pakārtoti:

1) atcelt Komisijas 2010. gada 29. jūnija Lēmumu C(2010) 4255, galīgā redakcija, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Kopienų finansējumu Portugāles Republikas izmaksām saistībā ar pieteikumiem, kas apstiprināti laikā no 2003. gada oktobra līdz 2006. gada novembrim EUR 194 347 574,29 apmērā;

2) atcelt Komisijas 2010. gada 29. jūnija Lēmumu C(2010) 4255, galīgā redakcija, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Kopienų finansējumu Portugāles Republikas izmaksām saistībā ar pieteikumiem, kas attiecas uz "ieguldījumiem lauksaimniecības uzņēmumos" un kas ir saistīti ar atbalstu jauniem lauksaimniekiem EUR 94 621 812,06 apmērā.

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirza šādus pamatus:

- a) LESD 250. panta pārkāpums un kompetences trūkums;
- b) Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾ 39. panta 3. punkta pārkāpums;
- c) Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/99 ⁽²⁾ 5. panta 2. punkta piemērošana ar atpakaļejošu spēku;
- d) Komisijas 2002. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 445/2002 ⁽³⁾ 4. panta 2. punkta pārkāpums;
- e) Komisijas 2001. gada 2. marta Regulas (EK) Nr. 438/2001 ⁽⁴⁾ 4. panta pārkāpums;
- f) Regulas (EK) Nr. 1257/99 5. panta 2. punkta pārkāpums;

g) vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums;

h) vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās palāvības principu pārkāpums, kā arī kļūdas pieļaušana attiecībā uz finansiālajām sekām, kas izriet no Kopienų tiesību normu pārkāpuma;

i) samērīguma principa pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem (OV L 161, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1257/99 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV L 160, 80. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2002. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 445/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai (OV L 74, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2001. gada 2. marta Regula (EK) Nr. 438/2001, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz vadības un kontroles sistēmām, ko piemēro no struktūrfondiem piešķirtajai palīdzībai (OV L 63, 21. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 15. jūnija spriedumu lietā F-35/08 Pachtitis/Komisija 2010. gada 25. augustā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Curral un I. Chatziannīs)

Otrs lietas dalībnieks: Dimitrios Pachtitis (Atēnas, Grieķija), ko atbalsta Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Civildienesta tiesas 2010. gada 15. jūnija spriedumu lietā F-35/08 Pachtitis/Komisija;

— nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Civildienesta tiesai, lai tiktu izvērtēti pārējie atcelšanas pamati;

— piespriest atbildētājam apelācijas instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas un pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt Civildienesta tiesas 2010. gada 15. jūnija spriedumu lietā F-35/08 *Pachtitis*/Komisija, ar kuru ir atcelti Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) 2007. gada 31. maija un 2007. gada 6. decembra lēmumi, saskaņā ar kuriem *D. Pachtitis* tika izslēgts no to 110 kandidātu saraksta, kuri ir saņēmuši augstāko punktu skaitu priekšatlases testos, lai iegūtu tiesības piedalīties atklātajā konkursā EPSO/AD/77/06, un ar kuru Komisijai ir piespriests segt savus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija izvirza šādus atcelšanas pamatus:

- Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu III pielikuma 1., 5. un 7. panta pārkāpums;
- Kopienu tiesību pārkāpums un it īpaši Lēmuma 2002/620/EK ⁽¹⁾ 2. panta un Lēmuma 2002/621/EK ⁽²⁾ 1. panta, par EPSO izveidi pārkāpums;
- pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Tiesas, Revīzijas palātas, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas, Reģionu komitejas un Eiropas ombuda 2002. gada 25. jūlija Lēmums 2002/620/EK par Eiropas Kopienu Personāla atlases biroja izveidi — Eiropas Parlamenta biroja paziņojums (OV L 197, 53. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas ģenerālsēkretāru, Tiesas Sekretāra, Revīzijas Palātas, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas ģenerālsēkretāru un Eiropas ombuda pārstāvja 2002. gada 25. jūlija Lēmums 2002/621/EK par Eiropas Kopienu Personāla atlases biroja uzbūvi un darbību (OV L 197, 56. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 3. septembrī — *Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia u.c./Komisija*

(Lieta T-367/10)

(2010/C 301/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia* (Atēnas, Grieķija), *Chrisderic (St Cyprien, France)*, *André Sébastien Fortassier (Gru D'Agde, Francija)* (pārstāvji — *V. Akritidis* un *E. Petrtsi, lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2010. gada 9. jūnija Regulu (EK) Nr. 498/2010, ar ko nosaka aizliegumu ar riņķvadu zvejojšiem kuģiem, kuri peld ar Francijas vai Grieķijas karogu vai ir reģistrēti Francijā vai Grieķijā, zvejojot zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45° rietumu garuma un Vidusjūrā ⁽¹⁾;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus izdevumus, kuri prasītājiem radušies sakarā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāji izvirza trīs prasības pamatus.

Pirmkārt, tie apgalvo, ka apstrīdētā regula esot pieņemta, pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principus, kuri noteikti LESD 18. pantā, ar kuru ir aizliegta diskriminācija pilsonības dēļ, un LESD 40. panta 2. punktā, ar kuru ir aizliegta ražotāju un patērētāju diskriminācija lauksaimniecības nozarē, kā arī pārkāpjot Eiropas Savienības tiesību vispārējo principu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. panta 2. punkta izpratnē.

Šajā ziņā prasītāji apgalvo, ka Komisija esot diskriminējusi divējādi. Pirmkārt, tā esot aizliegusi turpināt zvejojot Grieķijā, Francijā un Spānijā ⁽²⁾ pirms zvejas perioda beigām, lai gan Grieķijas kvota bija daudz mazāk izsmelta nekā Spānijas kvota. Otrkārt, kad Komisija informēja visas trīs ES dalībvalstis par zvejas pārtraukšanu, tā esot publicējusi divas dažādas saistošas regulas attiecībā uz pārtraukšanu — vienu attiecībā uz Grieķiju un Franciju un otru attiecībā uz Spāniju — atļaujot Spānijas flotei turpināt zveju līdz zvejas perioda beigām. Prasītāji norāda, ka pēc to domām neesot bijis objektīva iemesla šādi atšķirīgi attieksmei.

Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi vispārējo samērīguma principu, kas ir noteikts LESD 5. panta 4. punktā un Līgumam pievienotajā Protokolā Nr. 2 un kas pastāvīgajā judikatūrā ir atzīts par personu aizsardzības augstāko juridiskā spēka tiesību normu. Pēc prasītāju domām Komisija būtu varējusi pieņemt daudz samērīgāku pasākumu, lai nodrošinātu ES dalībvalstu atbilstību Regulas (EK) Nr. 1224/2009 ⁽³⁾ režīmam un aizliegt dzīvu zilo tunzivju zveju, kad valsts kvotas būtu sasniegušas kritiskāku līmeni, tuvu 100 %. Tāpat tā varēja aizliegt šādu darbību visās attiecīgajās ES dalībvalstīs vienā datumā.

Treškārt, prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā regula esot pieņemta, pārkāpjot vispārējo labas un atbilstošas pārvaldības un/vai rūpības principu, kas noteikts judikatūrā un paredzēts Eiropas Savienības Cilvēktiesību hartā.

(¹) OV L 142, 1. lpp.

(²) Komisijas 2010. gada 14. jūnija Regula (EK), ar ko nosaka aizliegumu ar riņķvadu zvejojošiem kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu, zvejojot zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45° rietumu garuma un Vidusjūrā (OV L 149, 7. lpp.).

(³) Padomes 2009. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2010. gada 2. septembrī —
Handicare/ITSB — Apple Corps (“BEATLE”)**

(Lieta T-369/10)

(2010/C 301/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Handicare Holding BV (Helmond, Nīderlande) (pārstāvis — G. van Roeyen, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: Apple Corps Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2010. gada 31. maija lēmumu lietā R 1276/2009-2; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “BEATLE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 12. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Apvienotās Karalistes preču zīmes reģistrācija Nr. 1341242 grafiskām preču zīmēm “BEATLES” un “THE BEATLES” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē; Spānijas preču zīmes reģistrācija Nr. 1737191 grafiskai preču zīmei “BEATLES” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē, Vācijas preču zīmes reģistrācijas Nr. 1148166 un 2072741 “BEATLES” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē, Portugāles preču zīmes reģistrācija Nr. 312175 grafiskai preču zīmei “BEATLES” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē, Francijas preču zīmes reģistrācija Nr. 1584857 grafiskai preču zīmei “BEATLES” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē; Itālijas preču zīmes reģistrācija Nr. 839105 grafiskai preču zīmei “BEATLES” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē, Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 219048 vārdiskai preču zīmei “BEATLES” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6., 9., 14., 15., 16., 18., 20., 21., 24., 25., 26., 27., 28., 34. un 41. klasē; Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 219014 grafiskai preču zīmei “BEATLES” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6., 9., 14., 15., 16., 18., 20., 21., 24., 25., 26., 27., 28., 34. un 41. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību un atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 4. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome nenoraidīja iebildumus uz šī pamata, lai arī tā konstatēja, ka nepastāvēja nekāda faktiskā līdzība starp attiecīgajām precēm; Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini konstatējusi, ka izpildīti nosacījumi, lai būtu piemērojams šis pants

**Prasība, kas celta 2010. gada 3. septembrī — Bolloré/
Komisija**

(Lieta T-372/10)

(2010/C 301/60)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bolloré (Ergué-Gabéric, Francija) (pārstāvji — P. Gassenbach, C. Lemaire un O. de Juvigny, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmuma C(2010) 4160, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/36.212 — paškopējošais papīrs) 1. un 2. punktu;

- pakārtoti, ļoti nozīmīgi samazināt *Bolloré* ar minētā lēmuma 2. punktu noteiktā naudas soda apmēru;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāja pirmām kārtām lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4160, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/36.212 — paškopējošais papīrs), kuru Komisija pieņēma pēc Tiesas pasludinātā sprieduma lietā C-327/07 P *Bolloré*/Komisija, ar kuru Tiesa bija nospriedusi, ka nebija ievērotas *Bolloré* tiesības uz aizstāvību, ciktāl *Bolloré* bija noteiktas sankcijas ne tikai kā *Copigraph* mātes sabiedrībai, bet arī kā pārkāpuma tiešam un personiskam līdzizdarītājam, lai gan paziņojums par iebildumiem attiecās tikai uz tās kā *Copigraph* mātes sabiedrības atbildību.

Prasību pamatojot prasītāja izvirza sešus pamatus, kas saistīti ar:

- Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā — “ECPAK”) 6. un 7. panta pārkāpumu un Eiropas Savienības Pamatiesību hartas (turpmāk tekstā — “Harta”) 41., 47. un 49. panta pārkāpumu, jo *Bolloré* noteiktā sankcija tikusi noteikta, pārkāpjot likumpārkāpumu un sodu tiesiskuma principu, tiesiskās drošības principu, sodu personiskuma principu, tiesiskuma principu un tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu principu, ciktāl:
 - sankcijas *Bolloré* kā mātes sabiedrībai bija ECPAK 6. un 7. pantā un Hartas 47. un 49. pantā noteikto likumpārkāpumu un sodu tiesiskuma principa un tiesiskās drošības principa pārkāpums, kā arī sodu personiskuma principa pārkāpums;
 - *Bolloré* uzklauššana, kurā nepiedalījās neviens no Komisijas kolēģijas locekļiem, esot bijis ECPAK 6. pantā un Hartas 41. un 47. punktā noteikto tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpums, jo tādējādi neviens no *Bolloré* “tiesnešiem” nav to uzklaušjis;
 - sākotnējā lēmuma “atkārtotas pieņemšanas” apstākļi vairākos veidos esot pārkāpuši neitralitātes principu, kas ir saistīts ar tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu, kas noteiktas ECPAK 6. pantā un Hartas 41. un 47. pantā;
 - LESD 101. panta un Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ pārkāpumu, jo Komisija esot *Bolloré* noteikusi sankcijas par pārkāpumiem, par kuriem šobrīd iestājies noilgums;

- vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, nosakot *Bolloré* sankcijas kā *Copigraph* mātes sabiedrībai lietas faktu iestāšanās laikā;
- LESD 101. panta, ECPAK 6. panta un Hartas 41. un 47. panta pārkāpumu, paziņojot acīmredzami nesaprātīgā termiņā otru paziņojumu par iebildumiem, tādējādi noteikti kavējot *Bolloré* aizstāvēties pret iebildumiem attiecībā uz, pirmkārt, tās kā *Copigraph* mātes sabiedrības atbildību un, otrkārt, tās personīgo dalību pārkāpumā;
- pakārtoti, 1998. gada Pamatnostādņu naudas sodu noteikšanai ⁽²⁾ pārkāpumu, sodu individualizācijas principa pārkāpumu, naudas soda noteikšanas samērīguma principa pārkāpumu un pienākuma sniegt pamatojumu pārkāpumu, kā arī
- pakārtoti, 1996. gada paziņojuma par soda naudas [naudas soda] neuzlikšanu vai soda naudas [naudas soda] samazināšanu ⁽³⁾ pārkāpumu un samērīguma principa un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes sodanaudas [naudas sodu] noteikšanai, piemērojot regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un EOTK līguma 65. panta 5. punktu (OV 1998, C 9, 3. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas paziņojums par soda naudas [naudas soda] neuzlikšanu vai soda naudas [naudas soda] samazināšanu vienošanās [aizliegto vienošanos] lietās (OV 1996, C 207, 4. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — *Villeroy & Boch Austria*/Komisija

(Lieta T-373/10)

(2010/C 301/61)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Villeroy & Boch Austria GmbH* (Mondsee, Austrija)
(pārstāvji – A. Reidlinger un S. Dethof, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, atbilstoši samazināt prasītājai ar apstrīdēto lēmumu uzliktā naudas soda apmēru;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja pārsūdz Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabu ierīces un iekārtas. Apstrīdētajā lēmumā prasītājam un vairākiem citiem uzņēmumiem tika uzlikts naudas sods par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu. Komisija uzskata, ka prasītāja ir bijusi ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotu darbību dalībniece vannas istabu iekārtu un ierīču tirgū Beļģijā, Vācijā, Francijā, Itālijā, Nīderlandē un Austrijā.

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza septiņus pamatus.

Pirmajā pamatā prasītāja izvirza LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu sakarā ar pieņemumu, ka bija noticis viens ilgstošs pārkāpums. Ar šādu neieļaujamu vispārīgumu atbildētāja neesot izpildījusi savu pienākumu juridiski izvērtēt katra lēmuma adresāta individuālo rīcību un tā esot juridiski nepieļaujamā veidā tiem piedēvējusi ar tiem nesaistītu trešo personu rīcību.

Otrajā pamatā prasītāja pakārtoti izvirza LESD 296. panta 2. punktā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neizpildīta lēmuma individuāla pamatojuma trūkuma dēļ.

Turpinājumā trešajā pamatā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir atceļams, jo prasītāja neesot piedalījies inkriminētajos pārkāpumos konkrētajos lēmumā norādītajos materiālajos un ģeogrāfiskajos tirgos un tās dalība kartelī neesot pierādīta.

Ceturtajā pamatā prasītāja norāda, ka tai un tās mātes sabiedrībai ir nelikumīgi uzlikts solidārs naudas sods. Šāds solidārs naudas sods esot pretrunā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punktā paredzēto pamatprincipu *nulla poena sine lege* un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktā kopā ar 48. panta 1. punktu, kā arī Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. pantā noteikto principu, ka sodam ir jābūt samērīgam ar nodarījumu.

Piektajā pamatā prasītāja sūdzas par kļūdainu naudas soda aprēķinu. Šajā ziņā tā norāda, ka atbildētāja savā aprēķinā ir ietvērusi prasītājas apgrozījumu, kas nekādā gadījumā nevar būt saistīts ar pret to izvirzītajām apsūdzībām.

Sestajā pamatā prasītāja apgalvo, ka ļoti ilgais procesa ilgums un tā neņemšana vērā naudas soda aprēķinā esot pretrunā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu.

Septītajā pamatā tiek izvirzīta naudas soda aprēķinā pieļauta kļūda vērtējumā, izvērtējot apgalvoto prasītājas dalību pārkā-

pumā. Prasītāja šajā ziņā norāda, ka, pat pieņemot, ka būtu noticis LESD 101. panta pārkāpums atbilstoši atbildētājas pieņēmumiem, naudas sods esot nepiemēroti liels un nesamērīgs. Saskaņā ar prasītājas viedokli atbildētāja esot pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktā kopā ar 48. panta 1. punktu kodificēto principu, ka sodam ir jābūt samērīgam ar nodarījumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — Villeroy & Boch/Komisija

(Lieta T-374/10)

(2010/C 301/62)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Vācija) (pārstāvji — M. Klusmann, Rechtsanwalt, un S. Thomas, Professor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— pakārtoti, atbilstoši samazināt prasītājam ar apstrīdēto lēmumu uzliktā naudas soda apmēru;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja pārsūdz Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabu ierīces un iekārtas. Apstrīdētajā lēmumā prasītājam un vairākiem citiem uzņēmumiem tika uzlikts naudas sods par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu. Komisija uzskata, ka prasītāja ir bijusi ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotu darbību dalībniece vannas istabu iekārtu un ierīču tirgū Beļģijā, Vācijā, Francijā, Itālijā, Nīderlandē un Austrijā.

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza septiņus pamatus.

Pirmajā pamatā prasītāja izvirza LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu sakarā ar pieņēmumu, ka bija noticis viens ilgstošs pārkāpums. Ar šādu neieļaujamu vispārīgumu atbildētāja neesot izpildījusi savu pienākumu juridiski izvērtēt katra lēmuma adresāta individuālo rīcību un tā esot juridiski nepieļaujamā veidā tiem piedēvējusi ar tiem nesaistītu trešo personu rīcību, tādējādi pārkāpjot principu *nulla poena sine lege*.

Otrajā pamatā prasītāja pakārtoti izvirza LESD 296. panta 2. punktā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi lēmuma individuāla pamatojuma trūkuma dēļ.

Turpinājumā trešajā pamatā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir atceļams, jo prasītāja neesot piedalījies inkriminētajos pārkāpumos konkrētajos lēmumā norādītajos materiālajos un ģeogrāfiskajos tirgos un tās dalība kartelī neesot pierādīta.

Ceturtajā pamatā prasītāja norāda, ka tai un tās meitas sabiedrībām Francijā, Beļģijā un Austrijā ir nelikumīgi uzlikts solidārs naudas sods. Šāds solidārs naudas sods esot pretrunā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punktā paredzēto pamatprincipu *nulla poena sine lege* un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktā kopā ar 48. panta 1. punktu, kā arī Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. pantā noteikto principu, ka sodam ir jābūt samērīgam ar nodarījumu.

Piektajā pamatā prasītāja sūdzas par kļūdainu naudas soda aprēķinu. Šajā ziņā tā norāda, ka atbildētāja savā aprēķinā ir ietvērusi prasītājas apgrozījumu, kas nekādā gadījumā nevar būt saistīts ar pret to izvirzītajām apsūdzībām.

Sestajā pamatā prasītāja apgalvo, ka ļoti ilgais procesa ilgums un tā neņemšana vērā naudas soda aprēķinā esot pretrunā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu.

Septītajā pamatā tiek izvirzīta naudas soda aprēķinā pieļauta kļūda vērtējumā, izvērtējot apgalvoto prasītājas dalību pārkāpumā. Prasītāja šajā ziņā norāda, ka, pat pieņemot, ka būtu noticis LESD 101. panta pārkāpums atbilstoši atbildētājas pieņēmumiem, naudas sods esot nepiemēroti liels un nesamērīgs. Saskaņā ar prasītājas viedokli atbildētāja esot pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktā kopā ar 48. panta 1. punktu kodificēto principu, ka sodam ir jābūt samērīgam ar nodarījumu. Atbildētāja šajā lietā arī neesot drīkstējusi piemērot lielāko sodu 10 % apmērā no koncerna apgrozījuma.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — Hansa Metallwerke u.c./Komisija

(Lieta T-375/10)

(2010/C 301/63)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Hansa Metallwerke AG (Štutgarte, Vācija), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Nīderlande), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Itālija), Hansa Belgium Sprl (Asse, Beļģija), Hansa Austria GmbH (Zalcburga, Austrija) (pārstāvis — H.-J. Hellmann, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt prasītājām 2010. gada 30. jūnijā paziņoto Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185 par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/39.092 — Vannas istabu ierīces un iekārtas) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītājām;
- pakārtoti, atbilstoši samazināt prasītājām uzliktā naudas soda apmēru;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas pārsūdz Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabu ierīces un iekārtas. Apstrīdētajā lēmumā prasītājam un vairākiem citiem uzņēmumiem tika uzlikts naudas sods par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu. Komisija uzskata, ka prasītājas ir bijušas ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotu darbību dalībnieces vannas istabu iekārtu un ierīču tirgū Beļģijā, Vācijā, Francijā, Itālijā, Nīderlandē un Austrijā.

Prasības pamatojumā prasītājas vispirms apgalvo, ka tām uzliktais naudas sods nepieļaujamā veidā pārsniedz maksimāli pieļaujamo summu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta otro teikumu, jo atbildētāja savā lēmumā par pamatu ir nepareizi izmantojusi Hansa Metallwerke AG kopējo pasaules apgrozījumu.

Otrkārt, tiek izvirzīts tiesiskās palāvības principa pārkāpums. Prasītājas uzskata, ka atbildētāja administratīvajā procesā ir pieļāvusi smagus procesuālus pārkāpumus un tādējādi tās nostādījusi neizdevīgākā situācijā par pārējiem lietas dalībniekiem. Šis apstāklis apstrīdētajā lēmumā nav ņemts vērā pretēji atbildētājas procesa laikā dotajam solījumam.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Treškārt, prasītājas apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, kļūdaini aprēķinot naudas sodu paziņojuma par sadarbību aspektā (?). Tās sūdzas par to, ka, lai gan tās ir sadarbojušās, tam nav piešķirts naudas soda samazinājums.

Ceturtkārt, prasītājas apgalvo, ka pamatnostādņu⁽³⁾ piemērošana lietas faktiem, kas ir notikuši ilgi pirms to publicēšanas, ir pretrunā ar atpakaļejoša spēka aizliegumu.

Turpinājumā tiek norādīts, ka atbildētājas naudas soda piemērošanas prakse nav balstīta uz Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta tiesisko pamatu. Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principiem. Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts tādā veidā, kā atbildētāja to piemēro saskaņā ar pamatnostādnēm savā naudas soda piemērošanas praksē, esot pretrunā ECTK 7. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pantā paredzētajam principam, ka sodam ir jābūt paredzētam likumā.

Visbeidzot, prasītājas apgalvo, ka ir kļūdaini piemērots Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts un pamatnostādnes, jo tika pieļautas neskaitāmas kļūdas tiesību aktu piemērošanā un faktu vērtējumā, kas nākušas par sliktu prasītājam. Tās it īpaši norāda, ka atbildētāja esot pieļāvusi kļūdas, vācot un izvērtējot pierādījumus par prasītāju individuālajiem nodarījumiem.

- (1) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).
- (2) Komisijas 2002. gada paziņojums par imunitāti pret naudas sodiem un naudas sodu samazināšanu karteļu lietās (OV 2002, C 45, 3. lpp.).
- (3) Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 6. septembrī — Preparados Alimenticios/ITSB — Rila Feinkost-Importe (“Jambo Afrika”)

(Lieta T-377/10)

(2010/C 301/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Preparados Alimenticios, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis — D. Pellisé Urquiza, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 9. jūnija lēmumu lietā R 1144/2009-1;

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu; un

— atzīt, ka apstrīdētais Kopienas preču zīmes pieteikums nav apmierināms.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Jambo Afrika” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29., 30. un 33. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas preču zīmes reģistrācijas Nr. 2573221, 2573219 un 2573216 grafiskai preču zīmei “JUMBO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē; Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 2217404 grafiskai preču zīmei “JUMBO CUBE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē; Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 2412823 grafiskai preču zīmei “JUMBO MARINADE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē; Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 2413391 grafiskai preču zīmei “JUMBO NOKKOS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē; Kopienas preču zīmes reģistrācijas Nr. 2413581, 2423275, 2970754, 3246139, 3754462 un 4088761 grafiskai preču zīmei “JUMBO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt attiecībā uz daļu no iebildumos norādītajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: iebildumus noraidīt pilnībā

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini izslēgusi sajaukšanas iespēju

Prasība, kas celta 2010. gada 7. septembrī — Masco u.c./Komisija**(Lieta T-378/10)**

(2010/C 301/65)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Masco Corp.* (Taylor, Amerikas Savienotās valstis) *Hansgrohe AG* (Schiltach, Vācija), *Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH* (Schiltach, Vācija), *Hansgrohe Handelsgesellschaft m.b.H.* (Wiener Neudorf, Austrija), *Hansgrohe SA/NV* (Anderlecht, Beļģija), *Hansgrohe B.V.* (Westknollendam, Nīderlande), *Hansgrohe SARL* (Antony, Francija), *Hansgrohe Srl* (Villanova d'Asti, Itālija), *Hüppe GmbH* (Bad Zwischenahn, Vācija), *Hüppe Gesellschaft m.b.H.* (Laxenburg, Austrija), *Hüppe Belgium SA/NV* (Zaventem, Beļģija) un *Hüppe B.V.* (Alblasserdam, Nīderlande) (pārstāvji — *D. Schroeder, lawyer*, un *J. Temple Lang, Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmuma C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabu iekārtas un ierīces 1. pantu tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēts, ka prasītāji ir bijuši ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotas darbības “vannas istabu iekārtu un ierīču nozarē” dalībnieki un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītāji lūdz daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabu iekārtas un iekārtas, ar kuru Komisija konstatēja, ka prasītāji kopā ar citiem uzņēmumiem ir pārkāpuši LESD 101. pantu un EEZ 53. pantu, piedaloties ilgstošā aizliegtā vienošanās vai saskaņotā darbībā “vannas istabu iekārtu un ierīču nozarē”, kas aptver Vācijas, Austrijas, Itālijas, Francijas, Beļģijas un Nīderlandes teritorijas.

Savas prasības pamatošanai prasītāji izvirza vienu pamatu.

Prasītāji apstrīd to, ka Komisija attiecīgo darbību ir juridiski kvalificējusi kā vienotu pārkāpumu, kas ietver trīs dažādu preču grupas, proti, ūdens krānus un piederumus, dušas kabīnes un keramikas sanitāros izstrādājumus, tā vietā, lai konstatētu trīs atsevišķus pārkāpumus.

Prasītāji neražo keramikas sanitāros izstrādājumus. Prasītāji apgalvo, ka konstatējot, ka tie piedalījās vienotā kompleksā pārkāpumā, aptverot trīs preču grupas, tai skaitā keramikas sanitāros izstrādājumus, Komisija esot pieļāvusi kļūdu faktu vērtējumā un tiesību piemērošanā. Komisijas konstatējums lēmumā par vienotu kompleksu pārkāpumu neatbilst Komisijas agrākiem lēmumiem (vai tiesu judikatūrai). Tādējādi Komisija esot pārkāpusi pārskatāmības, tiesiskās drošības un vienlīdzīgas attieksmes principus. It īpaši lēmumā minētie fakti un pierādījumi nepamatojot Komisijas secinājumu par vienotu kompleksu pārkāpumu, kas aptver trīs dažādas preču grupas.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — Keramag Keramische Werke u.c./Komisija**(Lieta T-379/10)**

(2010/C 301/66)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Keramag Keramische Werke AG* (Ratingen, Vācija) *Koralle Sanitärprodukte GmbH* (Vlotho, Vācija); *Koninklijke Sphinx BV* (Māstrihta, Nīderlande); *Allia SAS* (Avon, Francija); *Produits Céramique de Touraine SA (PCT)* (Selles sur Cher, Francija) un *Pozzi Ginori SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvji — *J. Killick, Barrister*, *P. Lindfelt*, jurists, *I. Reynolds, Solicitor*, un *K. Struckmann*, jurists)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— pilnībā vai daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu;

— atzīt, ka prasītājas nav vainojamas pret konkurenci vērstu darbību veikšanā ūdenskrānu tirgū un, ja nepieciešams, atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl prasītājas nav vainojamas;

— arī vai pakārtoti samazināt naudas soda apmēru;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— izdot jebkuru rīkojumu, ko tā atzīst par piemērotu lietas apstākļos.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu (lieta COMP/39.092) tiktāl, ciktāl tās ir atzītas par ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotu darbību dalībniecēm vannas istabu iekārtu un ierīču tirgū Vācijā, Austrijā, Itālijā, Francijā, Austrijā un Nīderlandē.

Prasības pamatojumā prasītājas izvirza septiņus pamatus.

Pirmkārt, tās apgalvo, ka Komisija nav novērtējusi vai izmeklējusi ekonomiskos apstākļus un tādējādi nav pierādījusi apgalvoto pārkāpumu pret konkurenci vērsto mērķi atbilstoši prasītajiem juridiskajiem kritērijiem. Prasītājas apgalvo, ka Komisija nebija tiesīga pieņemt (kā arī atzīt), ka apspriedēm i) starp personām, kas nav konkurenti, ii) par neekonomisku cenu, ko nemaksā neviens no tirgus dalībniekiem, bija pret konkurenci vērsts mērķis.

Otrkārt, tās apgalvo, ka Komisija kļūdaini sauc pie atbildības prasītājas par pārkāpumu ūdenskrānu tirgū, ņemot vērā pirmo pamatu un to, ka prasītājas neražo ūdenskrānus.

Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi apgalvotā pārkāpuma faktu atbilstoši prasītajiem juridiskajiem kritērijiem, it īpaši tāpēc, ka tās veiktā pierādījumu analīze par Franciju, Itāliju un saistībā ar *Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft* Vācijā bija kļūdaina.

Ceturtkārt, tās apgalvo, ka Komisijai nebija intereses atzīt pārkāpuma izdarīšanu Nīderlandē, jo tam bija iestājies noilgums.

Piektkārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija:

- i) paziņojumā par iebildumiem neatbilstoši norādīja savus iebildumus;
- ii) nesavāca un nenorādīja nozīmīgus un, iespējams, attaisnojošus pierādījumus.

Šie procesuālie pārkāpumi, pēc prasītāju domām, aizskāra to tiesības uz aizstāvību.

Sestkārt, prasītājas apgalvo, ka šīs lietas izmeklēšana bija selektīva un patvaļīga, ņemot vērā to, ka vairāki uzņēmumi, kas esot piedalījušies, kā tiek apgalvots, nelikumīgajās sapulcēs un apspriedēs, netika saukti pie atbildības.

Septītkārt, tās apgalvo, ka naudas sods bija nepamatoti un nesamērīgi liels, it īpaši tāpēc, ka vienošanās netika īstenota vai nerādīja nekādas sekas tirgū. Tāpēc prasītājas lūdz tiesu izmantot tās neierobežoto jurisdikciju saskaņā ar LESD 261. pantu, lai samazinātu naudas soda apmēru.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — *Sanitec Europe/Komisija*

(Lieta T-381/10)

(2010/C 301/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Sanitec Europe Oy* (Helsinki, Somija) (pārstāvji — *J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor, P. Lindfelt* un *K. Struckmann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabas piederumi un iekārtas;

— atzīt, ka prasītājs nav atbildīgs par pret konkurenci vērstām darbībām krānu [nozarē], un nepieciešamības gadījumā atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēta prasītāja (vai tā meitas sabiedrību) atbildība;

— papildus vai pakārtoti — samazināt naudas soda apmēru;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus; un

— pieņemt jebkādas cita veida rīkojumus, kādi varētu būt nepieciešami, ņemot vērā lietas apstākļus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar prasības pieteikumu prasītājs saskaņā ar LESD 263. pantu lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabas piederumi un iekārtas, kas attiecas uz vienošanos starp uzņēmumiem, kuri darbojas Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas vannas istabu piederumu un iekārtu tirgū, par tirdzniecības cenām un konfidenciālas komercinformācijas apmaiņu, kā arī, pakārtoti, lūdz samazināt prasītajam uzliktā naudas soda apmēru.

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda šādus pamatus:

Pirmkārt, Komisija nav novērtējusi vai izpētījusi ekonomisko situāciju un tādējādi nav pietiekami juridiski pierādījusi iespējamo pārkāpumu pret konkurenci vērsto priekšmetu. Tai nebija likumīga pamata prezumēt (tāpat — konstatēt), ka sarunām i) starp nekonkurējošiem [uzņēmumiem] un ii) par ar ekonomiku nesaistītu cenu, kuru nemaksā neviens no tirgus dalībniekiem, būtu pret konkurenci vērsts priekšmets.

Otrkārt, ņemot vērā pirmo pamatu un faktu, ka ne prasītājs, ne tā meitas sabiedrības neražo krānus, Komisija esot kļūdījies, atzīstot, ka prasītājs ir atbildīgs par pārkāpumu krānu [nozārē].

Turklāt Komisija nav pietiekami juridiski pierādījusi iespējamā pārkāpuma esamību, īpaši tādēļ, ka kļūdaina bija tās pierādījumu analīze Francijā, Itālijā un saistībā ar *Keramağ Keramische Werke AG*, par kuras darbību prasītājs tika saukts pie atbildības, — Vācijā.

Ceturtkārt, Komisija nav pierādījusi ieinteresētību pārkāpuma konstatēšanā Nīderlandē, attiecībā uz kuru ir iestājies noilgums.

Turklāt Komisija nav i) pienācīgi izklāstījusi apgalvojumus paziņojumā par iebildumiem un ii) ieguvusi un darījusi zināmus atbilstošus un iespējami attaisnojošus pierādījumus. Šādas procesuālās kļūdas nelabojami ir kaitējušas prasītāja tiesībām uz aizstāvību.

Kā papildu pamats — prasītāju nevar atzīt par tieši un individuāli atbildīgu par naudas soda EUR 9 873 060 apmērā samaksu. Prasītājs nav atzīts par vainīgu nevienas prettiesiskas darbības veikšanā. Prasītājs atbild tikai kā mātes sabiedrība un kā tāda nevar būt tieši un individuāli atbildīga par naudas soda samaksu. Turklāt tiešas un individuālas atbildības iespēja netika izteikta paziņojumā par iebildumiem, kas ir uzskatāms par procesuālu pārkāpumu, kas ir atcelšanas pamats.

Turklāt prasītājs ir nepamatoti atzīts par solidāri atbildīgu par tā meitas sabiedrības *Keramağ Keramische Werke AG* darbībām. Prasītājam attiecīgajā laikposmā nepiederēja visas *Keramağ Keramische Werke AG* akcijas un tam nevarēja būt un nebija notei-čošanas ietekmes pār to.

Vienlaicīgi izmeklēšana šajā lietā bija selektīva un patvaļīga, ņemot vērā, ka daudzi uzņēmumi, attiecībā uz kuriem tika pieļauts, ka tie ir piedalījušies, iespējams, prettiesiskās sanāksmēs vai sarunās, nekad nav tikuši apsūdzēti.

Visbeidzot, naudas sods bija nepamatoti un nesamērīgi liels, īpaši ņemot vērā, ka [pasākumi] netika īstenoti vai nerādīja sekas tirgū. Prasītājs lūdz Tiesu īstenot savu neierobežoto jurisdikciju saskaņā ar LESD 261. pantu, lai samazinātu naudas sodu.

Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — Villeroy et Boch/Komisija

(Lieta T-382/10)

(2010/C 301/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Villeroy et Boch* (Parīze, Francija) (pārstāvji — *J. Philippe* un *K. Blau-Hansen*, advokāti, un *A. Villette*, *Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt apstrīdēto lēmumu par spēkā neesošu tiktāl, ciktāl tas skar prasītāju;
- pakārtoti, tā rezultātā samazināt naudas sodu, kas prasītājam uzlikts ar apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja primāri lūdz daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (turpmāk tekstā — "EEZ") 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39.092 — Sanitārās iekārtas) attiecībā uz aizliegtu vienošanos Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas vannas istabas sanitāro iekārtu tirgū par pārdošanas cenu saskaņošanu un slepenas komercinformācijas apmaiņu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda septiņus pamatus par:

- LESD 101. panta un EEZ 53. panta pārkāpumu, kvalificējot pārkāpumu kā vienotu, saliktu un turpinātu pārkāpumu, jo atbildētāja tādējādi neesot izpildījusi savu pienākumu juridiski novērtēt apstrīdētā lēmuma adresātu individuālo rīcību;
- pienākuma norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu pārkāpumu, jo atbildētāja apstrīdētājā lēmumā nav pietiekami precīzi definējusi attiecīgos tirgus;
- pietiekamu pierādījumu neesamību par prasītājas dalību pārkāpumos Francijā;
- Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā — "harta") 49. panta pirmajā daļā noteiktā principa *nulla poena sine lege* pārkāpumu, kā arī hartas 49. panta trešajā daļā noteiktā principa par soda samērīgumu ar nodarījumu pārkāpumu, aplūkojot to kopsakarā ar hartas 48. panta pirmo daļu un Regulas Nr. 1/2003 (¹) 23. pantu, jo atbildētāja uzlika naudas sodu prasītājam un tās mātes sabiedrībai solidāri;
- naudas soda kļūdainu aprēķinu, jo naudas soda aprēķinā atbildētāja ir iekļāvusi prasītājas apgrozījumu, kas nav saistīts ar izteiktajiem iebildumiem;

- hartas 41. panta pārkāpumu, jo naudas soda aprēķinā nav ņemts vērā procesa pārmērīgais ilgums;
- soda samērīguma principa pārkāpumu un kļūdām novērtējumā, aprēķinot naudas sodu, jo pamatsumma tika noteikta 15 % apmērā un naudas soda galīgā summa pārsniedz 10 % ierobežojumu attiecībā pret prasītājas apgrozījumu.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101.] un [LESD 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 7. septembrī — Continental Bulldog Club Deutschland/ITSB (“CONTINENTAL”)

(Lieta T-383/10)

(2010/C 301/69)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlīne, Vācija) (pārstāve – S. Vollmer, Rechtsanwältin)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. jūnija lēmumu lietā R 300/2010-1;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 44. klasē;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un procesā Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “CONTINENTAL” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 31. un 44. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 (¹) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgajai Kopienas preču zīmei esot atšķirtspēja un tā neesot aprakstoša

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — ArcelorMittal Wire France u.c./Komisija

(Lieta T-385/10)

(2010/C 301/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Francija), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Beļģija), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Itālija) (pārstāvji — H. Calvet, O. Billard un M. Pittie, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- galvenokārt — atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnijā lietā COMP/38.344 — priekšspriegojuma tērauds, pieņemto lēmumu, jo (i) tā 1. pantā AMWF, AM Fontaine un AM Verderio ir vainotas vienota un turpināta pārkāpuma izdarīšanā un/vai saskaņotas darbības veikšanā priekšspriegojuma tērauda nozarē, pārkāpjot LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu attiecīgi laikā no 1984. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 19. septembrim, no 1984. gada 20. decembra līdz 2002. gada 19. septembrim un no 1995. gada 3. aprīļa līdz 2002. gada 19. septembrim; (ii) tādēļ 2. pantā tām noteikti naudas sodi, kuru summa AMWF gadījumā ir EUR 276,48 miljoni, no kuriem EUR 268,8 miljoni solidāri ar AM Fontaine; un no tiem EUR 72 miljoni solidāri ar AM Verderio; (iii) tā 3. pantā tām uzdots nekavējoties šo pārkāpumu izbeigt, ja vien tās to jau nav izdarījušas, un turpmāk atturēties no jebkuras darbības vai rīcības, kas aprakstīta iepriekšējā (i) iedaļā, kā arī no jebkuras mērķa vai seku ziņā tai identiskas vai līdzīgas darbības un rīcības; un (iv) tā 4. pantā tās norādītas kā adresāti;

- pakārtoti — saistībā ar tās neierobežoto kompetenci, izdarīt grozījumus lēmumā, ļoti būtiski samazinot katrai prasītājai noteikto naudas sodu summas, kādas tās redzamas 2. pantā; un

- katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz galvenokārt atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un Eiropas Ekonomikas zonas līguma (turpmāk tekstā — “EEZ”) 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38.344 — priekšpriekšprieģuma tērauds) attiecībā uz kartēļa vienošanos Eiropas priekšprieģojuma tērauda tirgū par cenu noteikšanu, tirgus sadali un sensitīvas komercinformācijas apmaiņu.

Savas prasības pamatošanai prasītājas izvirza vairākus prasības pamatus, kas balstīti uz:

- prasītāju pamattiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu tiesā pārkāpumu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpumu, jo Komisija pilda gan izmeklēšanas, gan soda noteikšanas funkcijas;
- Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta pārkāpumu, kā arī sodu individuālas noteikšanas, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu neievērošanu, jo Komisija prasītājām noteikusi naudas sodus summā, kas acīmredzami pārsniedz saskaņā ar likumu pieļauto augstāko robežu: 10 % no to kopējā apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskajā gadā;
- pierādījumu, ar kuriem būtu pierādīts LESD 101. panta un EEZ 53. panta pārkāpums laikā no 1984. gada 1. janvāra līdz 1992. gada novembrim, nepietiekamību, vai vismaz pamatojuma trūkumu;
- pamatojuma trūkumu un Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai ⁽²⁾ pārkāpumu, kā arī tiesiskās palāvēības un labas pārvaldības principu neievērošanu, jo apstrīdētajā lēmumā ir nepilnības, kuru dēļ nav saprotama Komisijas izmantotā naudas sodu aprēķināšanas metodoloģija;
- pamatojuma trūkumu un acīmredzamām kļūdām tiesībās un faktos, jo AMWF un AM *Fontaine* noteiktie naudas sodi tika palielināti par 60 %, pamatojoties uz to, ka pārkāpums esot izdarīts atkārtoti; un
- nepietiekamu pamatojumu un Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta pārkāpumu, kā arī vienlīdzības un samērīguma principu neievērošanu, preventīvā nolūkā par 20 % palielinot tikai prasītāju naudas sodu summas, lai gan pārējie kartēļa dalībnieki ir tādā pašā stāvoklī.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102. pantā] (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — Dornbracht/Komisija

(Lieta T-386/10)

(2010/C 301/71)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aloys F. Dornbracht GmbH&Co. KG (Iserlohn, Vācija)
(pārstāvji —H. Janssen, T. Kapp un M. Franz, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, samazināt apstrīdētajā lēmumā prasītājai uzlikto naudas sodu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabu ierīces un iekārtas. Apstrīdētajā lēmumā prasītājai un vairākiem citiem uzņēmumiem tika uzlikts naudas sods par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu. Komisija uzskata, ka prasītāja ir bijusi ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotu darbību dalībniece vannas istabu iekārtu un ierīču tirgū Vācijā un Austrijā.

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza astoņus pamatus.

Kā pirmo pamatu prasītāja izvirza Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta pārkāpumu, jo atbildētāja neesot ņēmusi vairākus prasītājas vainu mīkstinošus apstākļus.

Kā otro prasības pamatu prasītāja norāda Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkta pārkāpumu, jo atbildētāja, interpretējot šīs regulas 23. panta 2. punkta otro teikumu, padara par neiespējamu novērtēt prasītājai inkriminētā pārkāpuma smagumu.

Turpinājumā kā trešo prasības pamatu prasītāja izvirza vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo atbildētāja, noteikdama fiksētas summas, neesot ņēmusi vērā prasītājas dalības apmēru.

Ceturtnā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka atbildētāja, nosakot naudas sodu neesot pārkāpumu samērojusi ar pārkāpumiem citās tās izskatītajās lietās un tādējādi neesot ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu.

Kā piekto prasības pamatu prasītāja izvirza naudas soda apmēra nesamērīgumu, jo atbildētāja neesot ņēmusi vērā prasītājas ierobežotās ekonomiskās spējas.

Sestajā prasības pamatā prasītāja atsaucas uz to, ka atbildētāja naudas sodus esot aprēķinājusi atbilstoši 2006. gada naudas sodu aprēķināšanas pamatnostādņem⁽²⁾ un tādējādi apstrīdētājā lēmumā ir pārkāpts atpakaļejošas spēka aizliegums.

Kā septīto pamatu prasītāja norāda, ka Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punktā ir pārkāpts noteiktības princips.

Visbeidzot, kā astoto prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka naudas sods ir noteikts prettiesiski, jo naudas sods esot noteikts saskaņā ar naudas sodu aprēķināšanas pamatnostādņem, kurās atbildētājai ir paredzēta pārāk plaša rīcības brīvība.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — Goutier/ITSB — Eurodata (“ARANTAX”)

(Lieta T-387/10)

(2010/C 301/72)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Klaus Goutier (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis — E. E. Happe, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: Eurodata GmbH & Co. KG (Saarbrücken, Vācija)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2010. gada 1. jūlija lēmumu lietā R 126/2009-4 tiktāl, ciktāl ar to, atceļot apstrīdēto lēmumu, noraidīts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz šādiem pakalpojumiem:

— 35. klase – nodokļu konsultanta, nodokļu deklarācijas sagatavošanas, grāmatvedības pakalpojumi, revidenta, uzņēmējdarbības konsultācijas, uzņēmumu konsultācijas pakalpojumi;

— 36. klase – nodokļu atzinuma un novērtējumu sagatavošana, apvienošanās un pārņemšanu darījumi, proti, finanšu konsultācijas par uzņēmuma un vērtspapīru ieguldījumu pirkšanu vai pārdošanu;

— 42. klase – juridiskās konsultācijas un juridiskā pārstāvēniecība, izpēte juridiskos jautājumos

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ARANTAX” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36. un 42. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Eurodata GmbH & Co. KG.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas vārdiska preču zīme “ANTAX” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36., 41., 42. un 45. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: daļēji atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un daļēji noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 15. un 43. panta pārkāpums, jo neesot iesniegti pierādījumi par izmantošanu un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo nepastāvēt konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 6. septembrī — *Productos Derivados del Acero*/Komisija

(Lieta T-388/10)

(2010/C 301/73)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Productos Derivados del Acero, SA* (Catarroja, Spānija)
(pārstāvji — M. B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor un F. Palau Ramirez, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tāpēc, ka ir pagājis Regulas (EK) Nr. 1/2003 25. pantā noteiktais 5 gadu noilguma termiņš sodu noteikšanai;
- pakārtoti — gadījumā, ja netiktu apmierināts iepriekšējais prasījums, daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tajā uzskatīts, ka *Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC)* piedalās konkurenci ierobežojošos nolīgumos, kas norādīti minētajā lēmumā, atzīstot, ka šī sabiedrība nav piedalījies tai inkriminētajās slepenajās darbībās;
- pakārtoti — gadījumā, ja netiktu apmierināts arī arīdzen iepriekšējais prasījums, daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl *Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC)* noteiktais naudas sods tajā ir samazināts tikai par 25 %, un noteikt, ka šī sabiedrība ir atbrīvota no naudas soda saskaņā ar 2006. gada Pamatnostādnēm par naudas sodiem tāpēc, ka ir pierādīta tās nespēja to samaksāt;
- pakārtoti — gadījumā, ja netiktu apmierināts arī arīdzen iepriekšējais prasījums, daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl *Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC)* noteiktais naudas sods tajā ir samazināts tikai par 25 %, un atzīt naudas sodu par samazinātu 75 % apmērā no tā summas;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā tiesvedībā tiek apstrīdēts tas pats lēmums, kurš tiek apstrīdēts tiesvedībā lietā T-385/10 *ArcelorMittal Wire France u.c./Komisija*.

Prasītāja izvirza šādus prasības pamatus:

- 1) Pirmkārt: sodu noteikšanas noilgums. Šajā ziņā tiek apgalvots, ka sodu noteikšanai saistībā ar slepenajām darbībām iestājas noilgums, ja pagājuši pieci gadi kopš pēdējās veiktās

izmeklēšanas darbības, un ka laikā no karteļa pēdējās dienas, proti, 2002. gada 19. septembra, līdz paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanai, proti, 2008. gada 30. septembrim, noilguma termiņš nav ticis pārtraukts;

- 2) LESD 101. panta, EEZ līguma 53. panta un Kopienų tiesu judikatūras par šīm tiesību normām nepareiza piemērošana, jo:
 - prasītāja nav skaidri izteikusi savu gribu piedalīties nolīgumos vai saskaņotajās darbībās, nedz arī minētā griba var tikt netieši secināta no citiem apstākļiem;
 - prasītāja ir skaidri un atklāti norobežojusies no slepenajiem nolīgumiem, jo tās dalība sanāksmēs nav ietekmējusi tās rīcību komercdarbībā. Šajā ziņā slepeno nolīgumu nepildīšana esot pierādījums tam, ka dalība sanāksmēs nav ietekmējusi [tās] rīcību tirgū;
- 3) 2006. gada Pamatnostādņu par naudas sodiem 35. punkta nepareiza piemērošana tāpēc, ka nepareizi pēc analogijas piemērots saistībā ar pagaidu pasākumiem veicamais "būtiska un neatgriezeniska kaitējuma" novērtējums.

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — *SLM*/Komisija

(Lieta T-389/10)

(2010/C 301/74)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Siderurgica Latina Martin SpA (SLM)* (Ceprano, Itālija)
(pārstāvji — G. Belotti, avvocato, F. Covone, avvocato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

Vispirms vai galvenokārt:

- atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, lietā COMP.38.344 — Stiegrojuma tērauds.

Pakārtoti:

- samazināt prasītājam uzlikto naudas sodu.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētais lēmums ir tas pats, kas tiek apstrīdēts lietā T-385/10 *ArcelorMittal Wire France u.c./Komisija*.

Prasītāja savu izvirzīto prasījumu atbalstam norāda:

attiecībā uz prasījumu atcelt lēmumu: administratīvās procedūras neraksturīgais un nepamatotais ilgums, kā rezultātā tika nopietni pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību it īpaši attiecībā uz notikumiem, kuri norisinājās divu gadu laikā no 1997. līdz 1999. gadam, proti, 10 gadus pirms 2008. gada septembra paziņojuma par iebildumiem;

attiecībā uz prasītājam noteiktā naudas soda apmēra samazināšanu:

pamatojuma nenorādīšana, nosakot naudas soda apmēru, jo nav pilnībā saprotams, pamatojoties uz kādu aprēķinu un ņemot vērā kādu apgrozījuma apmēru, Komisija sodīja prasītāju;

pārkāpts 10 % no apgrozījuma sliekšnis;

pamatojuma nenorādīšana, nosakot palielināšanu;

kļūdaini piemērotas 2006. gada Pamatnostādnes naudas sodu aprēķināšanai, kā arī 1998. gada Pamatnostādnes, kuras bija spēkā ne vien attiecīgo faktu norises laikā, bet arī procedūras norises pirmo četru gadu laikā;

kļūdaini novērtēts prasītājas piedalīšanās ilgums aizliegtajā vienošanās, jo šis novērtējums nav pamatots ar objektīviem apstākļiem;

netika ņemti vērā atbildību mīkstinošie apstākļi, šajā gadījumā — prasītājas pierādītā sekundārā loma inkriminētajā darbībā, tās ierobežotā tirgus daļa, kā arī aizliegtās vienošanās neefektivitāte;

ir iestājies noilgums, jo piecu gadu laikā pēc veiktās pārbaudes nav veikts neviens pasākums, lai apturētu noilguma tecējumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā F-97/08 *Füller-Tomlinson/Parlaments* 2010. gada 10. septembrī iesniedza *Paulette Füller-Tomlinson*

(Lieta T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Paulette Füller-Tomlinson* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — *L. Levi*, advokāte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā F-97/08;

— tā rezultātā apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā instancē izklāstītos prasījumus un tādējādi

— atcelt Pensiju un sociālās apdrošināšanas nodaļas vadītāja 2008. gada 9. aprīļa lēmumu, kura 3. pantā paliekošas daļējas invaliditātes uz arodslimību attiecināmā daļa noteikta 20 % apmērā;

— tiktāl, ciktāl vajadzīgs, atcelt lēmumu par sūdzības noraidīšanu, kurš ir pieņemts 2008. gada 26. augustā un paziņots 2008. gada 28. augustā;

— pakārtoti, piespriest atbildētājam samaksāt summu EUR 12 000 apmērā morālā kaitējuma atlīdzībai;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt Civildienesta tiesas (CDT) 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā F-97/08 *Füller-Tomlinson/Parlaments*, kurā noraidīta prasība, ar kuru prasītāja tostarp bija lūgusi atcelt Eiropas Parlamenta lēmumu, kurā viņas paliekošas daļējas invaliditātes uz arodslimību attiecināmā pakāpe, piemērojot Eiropas Skalu fiziskās un garīgās integritātes aizskārumu noteikšanai ārstniecības mērķiem, noteikta 20 % apmērā.

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vairākus pamatus, kas balstīti uz to, ka:

— neesot ievērots apjoms, kādā tiesai jāpārbauda, izpildot Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 73. pantu, pieņemtā nodrošinājuma regulējuma noteikumu likumība, jo CDT pārbaudīja tikai acīmredzamas kļūdas vērtējumā un iestāžu rīcības brīvības robežu pārkāpšanu, lai gan pārbaudē būtu visaptveroši jāpārbauda akta likumīgums pēc būtības;

- neesot izpildīts pienākums pārbaudīt acīmredzamu kļūdu vērtējumā, esot sagrozīti lietas materiāli, neesot izpildīts pirmajā instancē lietu izskatošās tiesas pienākums norādīt pamatojumu un esot pārkāpti Civildienesta noteikumu 73. pants un nodrošinājuma regulējums, jo:
- CDT nav ņēmusi vērā to, kas tiesas sēdē tika teikts, lai plašāk izklāstītu prasības pieteikumā ietvertos iebildumus;
- CDT ir tostarp uzskatījusi, ka ārstu ziņā ir brīvi lemt tikai par patoloģijas konstatēšanu, nevis invaliditātes pakāpes noteikšanu, tādējādi par saistošu atzīdama Eiropas Skalu fiziskās un garīgās integritātes aizskārumu noteikšanai, atbilstoši kurai šajā gadījumā invaliditātes pakāpe ir tikai 20 % apmērā, lai gan ārstu komisija uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas invaliditātes pakāpe ir 100 %;
- neesot ievērots saprātīga termiņa jēdziens un esot sagrozīti lietas materiāli, jo CDT faktu kopsavilkumā ir minējusi nekad nenotikušu ārsta pārbaudi, lai turpinājumā secinātu, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas lietas izskatīšanas termiņi neesot bijuši nesaprātīgi.

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — Nedri Spanstaal BV/Komisija

(Lieta T-391/10)

(2010/C 301/76)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Nīderlande) (pārstāvji — M. Slotboom un B. Haan, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt lēmuma 1. panta 9) punktu attiecībā uz laikposmu, par kuru ir noteikta Hit Groep atbildība, un lēmuma 2. panta 9) punktu attiecībā uz Nedri noteikto naudas sodu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija lēmumu par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu lietā COMP/38.344 — Spanstaal.

Prasītāja savu prasību pamato ar trim pamatiem.

Pirmkārt, prasītāja norāda uz LESD 101. panta un Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un kļūdas faktos, paredzot Hit Groep solidāru atbildību tikai par laikposmu no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 17. janvārim. Prasītāja uzskata, ka Komisijai bija jāparedz Hir Groep atbildība par laikposmu no 1987. gada 1. maija līdz 2002. gada 17. janvārim, ieskaitot Hit Groep kontroleja prasītāju visu šo laikposmu.

Otrkārt, prasītāja norāda uz Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta, Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai ⁽²⁾, samērīguma principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un kļūdas faktos, likumisko naudas soda maksimālo apmēru, proti, 10 % no apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā, aprēķinot no prasītājas apgrozījuma 2009. gadā. Likumiskais maksimālais apmērs bija jāaprēķina no prasītājas apgrozījuma 2002. gadā.

Treškārt, prasītāja norāda, ka ir pārkāpts paziņojuma par atbrīvojumu no naudas soda ⁽³⁾ 23. punkts un pienākums norādīt pamatojumu. Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un kļūdas faktos, piešķirot prasītājai naudas soda samazinājumu tikai 25 %, nevis 30 % apmērā.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karteļu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 6. septembrī — Euro-Information/ITSB (“EURO AUTOMATIC CASH”)

(Lieta T-392/10)

(2010/C 301/77)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasbūra, Francija) (pārstāvis — A. Grolée, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju otrās palātas 2010. gada 17. jūnija lēmumu lietā R 892/2010-2 daļā, kurā noraidīts preču reģistrācijas pieteikums Nr. 004114864 attiecībā uz iepriekš minētajām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 36., 37., 38. un 42. klasē;
- tāpat prasītāja lūdz piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājai radušies procesā ITSB un saistībā ar šo prasības pieteikumu atbilstoši Reglamenta 87. pantam.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "EURO AUTOMATIC CASH" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 36., 37., 38. un 42. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 4114864

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: daļēji atcelt pārbaudītāja lēmumu; daļēji atteikt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju; lēmums pieņemts saskaņā ar Vispārējās tiesas 2010. gada 9. marta spriedumu lietā T-15/09 *Euro-Information/ITSB* ("EURO AUTOMATIC CASH") (Krājumā nav publicēts)

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme neesot aprakstoša, bet, gluži pretēji, esot atšķirtspējīga attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz ko noraidīts tās reģistrācijas pieteikums.

Prasība, kas celta 2010. gada 14. septembrī — Westfälische Drahtindustrie u.c./Komisija

(Lieta T-393/10)

(2010/C 301/78)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamma, Vācija) Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamma), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Vācija) (pārstāvis — C. Stadler, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmuma 1. panta 8. punkta a) un b) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tajos pirmā un otrā prasītāja ir atzītas par vainīgām LESD 101. panta vai EEZ līguma 53. panta pārkāpuma izdarīšanā pirms 1997. gada 12. maija;
- atcelt lēmuma 2. pantu tiktāl, ciktāl tajā pirmajām trīs prasītājām solidāri noteikts naudas sods EUR 15 485 000 apmērā, pirmajai un otrajai prasītājai solidāri — naudas sods EUR 30 115 000 apmērā un pirmajai prasītājai — naudas sods EUR 10 450 000 apmērā;
- pakārtoti — lēmuma 2. pantā prasītājām noteikto naudas sodu atbilstoši samazināt;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas apstrīd Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, lietā COMP/38.344 — priekšspriegojuma tērauds. Apstrīdētajā lēmumā prasītājām un citiem uzņēmumiem ir noteikti naudas sodi par LESD 101. panta, kā arī EEZ līguma 53. panta pārkāpumu. Pēc Komisijas domām, prasītājas esot bijušas turpinātas vienošanās un/vai saskaņotu darbību dalībnieces iekšējā tirgus un EEZ priekšspriegojuma tērauda nozarē.

Savas prasības pamatošanai prasītājas izvirza astoņus prasības pamatus.

Pirmajā prasības pamatā prasītājas pārmet Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, jo pieņēmums par prasītāju dalību vienotā un turpinātā pārkāpumā esot nepareizs.

Saistībā ar otro prasības pamatu tiek pakārtoti apgalvots Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkta pārkāpums, jo neesot ievēroti būtiski naudas sodu aprēķina principi saistībā ar pārkāpuma ilgumu, kuru atbildētāja konstatējusi, pieskaitīdama karteļa krīzes laikposmu.

Trešajā prasības pamatā prasītājas norāda, ka atbildētāja esot pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punktu, jo, pieteikumā naudas soda samazināšanai sniegtās ziņas izmantodama pret prasītājām, tā neesot ievērojusi tiesiskās paļāvības principu un principu, ka pārvaldes iestādēm savi akti ir saistoši.

Saistībā ar ceturto prasības pamatu prasītājas apgalvo, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkts, jo atbildētāja esot izdarījusi virkni kļūdu pārkāpuma smaguma vērtējumā.

Piektajā prasības pamatā prasītājas pārmet Regulas Nr. 1/2003 23. panta pārkāpumu un LESD 296. panta 2. punktā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktā pamatojuma norādīšanas pienākuma neizpildi. Šajā ziņā tās norāda, ka, nosakot naudas sodu, atbildētāja esot patvaļīgi atkāpusies no apstrīdētajā lēmumā norādītās aprēķina metodes.

Sestajā prasības pamatā prasītājas norāda, ka atbildētāja, naudas soda noteikšanā pārsniegdama pilnvaras un neievērodama samērīguma principu, esot pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. pantu.

Saistībā ar septīto prasības pamatu prasītājas pārmet LESD 296. panta 2. punkta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, jo atbildētāja neesot apstrīdēto lēmumu būtiskos aspektos pamatojusi.

Visbeidzot, astotajā prasības pamatā tiek pārņemts, ka atbildētāja esot aizskārusi prasītāju Regulas Nr. 1/2003 27. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklautām, jo tā nebija uzklautājusi prasītājas būtiskos jautājumus.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 8. nod., 2. sēj., 205. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — Grebenshikova/ITSB — Volvo Trademark (“SOLVO”)

(Lieta T-394/10)

(2010/C 301/79)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Elena Grebenshikova (Sanktpēterburga, Krievijas Federācija) (pārstāvis— M. Björkenfeldt, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Volvo Trademark Holding AB (Gēteborga, Zviedrija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 9. jūnija lēmumu lietā R 861/2010-1; un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “SOLVO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Apvienotās Karalistes preču zīmju reģistrācija Nr. 747361 grafiskai preču zīmei “VOLVO” attiecībā uz plašu preču un pakalpojumu klāstu; Apvienotās Karalistes preču zīmju reģistrācijas Nr. 1552528, Nr. 1102971, Nr. 1552529 un Nr. 747362 vārdiskai preču zīmei “VOLVO” attiecībā uz plašu preču un pakalpojumu klāstu; Kopienas preču zīmes reģistrācijas Nr. 2361087 un Nr. 2347193 vārdiskai preču zīmei “VOLVO” cita starpā attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 12. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus pilnībā noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt un preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot nepareizi piemērojusi šī panta noteikumus; Apelāciju padome esot pārkāpusi ES vispārējo tiesību principu par vienlīdzīgu attieksmi un Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (TRIPs) 1. pantu, kā arī Parīzes konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību 2. pantu

Prasība, kas celta 2010. gada 14. septembrī — Stichting Corporate Europe Observatory/Komisija

(Lieta T-395/10)

(2010/C 301/80)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdamā, Nīderlande) (pārstāvji — S. Crosby, Solicitor, un S. Santoro, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt netiešo atteikumu apmierināt prasītāja atkārtoto pieteikumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs lūdz atcelt Komisijas netiešo lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāja pieteikums saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001⁽¹⁾ par piekļuvi konkrētiem dokumentiem, kas attiecas uz tirdzniecības sarunām starp ES un Indiju.

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda šādus prasības pamatus.

Pirmkārt, tas apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Regulu Nr. 1049/2001, jo tā neatbildēja uz atkārtoto pieteikumu noteiktajā termiņā.

Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Regulu Nr. 1049/2001 un Līgumu, netieši noraidot atkārtoto pieteikumu un to nepamatojot vispār, vai pietiekami nepamatojot, atbilstoši Līguma un Tiesas pieprasītajiem standartiem.

Treškārt, tas apgalvo, ka, neatbildot uz atkārtoto pieteikumu, Komisija pārkāpa būtisku procesuālo prasību un/vai pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — *Zucchetti Rubinetteria*/Komisija

(Lieta T-396/10)

(2010/C 301/81)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Zucchetti Rubinetteria SpA* (Gozzano, Itālija) (pārstāvji — *M. Condinanzi, avvocato*, un *P. Ziotti, avvocato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- galvenokārt, atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti, atcelt vai samazināt prasītājai uzlikto naudas sodu;
- vēl pakārtotāk, samazināt naudas soda apmēru, apmierinot lūgumu par Pamatnostādņu naudas sodu noteikšanai 29. pantā paredzēto atbildību mikstinošo apstākļu ņemšanu vērā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā ir apstrīdēts tas pats lēmums, kas lietā T-368/10 *Rubinetteria Cisal*/Komisija.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi iepriekš minētajā lietā izvirzītajiem. Prasītāja it īpaši apgalvo, ka lēmumā izvērtētie izstrādājumi ir saistīti ar trīs dažādiem tirgiem, ka *Zucchetti* darbojas tikai ar krānu tirdzniecību saistītajā tirgū un ka Komisijas lēmumā nav iepriekš noteikts attiecīgais tirgus. Lēmumā ir pieļautas kļūdas arī saistībā ar tirgus ģeogrāfiskā apmēra un aizliegtās vienošanās radītās ietekmes uz tirgus darbības apstākļiem izvērtēšanu.

Prasītāja arī norāda, ka nolīgumu un/vai saskaņoto darbību rekonstrukcija, kuras ietvaros Komisija secināja, ka prasītāja ir piedalījies vienotā, kompleksā un turpinātā LESD 101. panta pārkāpumā, ņemot vērā vienīgi tās slepeno rīcību Itālijā, ir kļūdaina un tajā nav norādīti šī secinājuma pamatā esošie iemesli, jo Komisija absolūti nekādā veidā nav pierādījusi, ka prasītāja bija informēta par cita uzņēmuma, kas varbūtēji bija iesaistīts aizliegtās vienošanās īstenošanā, nelikumīgo rīcību.

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — *ara*/ITSB — *Allrounder* (Sporta kurpes ar tās sānos izvietotu burtu A attēls)

(Lieta T-397/10)

(2010/C 301/82)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ara AG* (Langenfeld, Vācija) (pārstāvis — *Rechtsanwalt M. Gail*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Allrounder SARL (Strasbūra, Francija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. jūnija lēmumu lietā R 1543/2009-1;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Allrounder SARL

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas attēlo sporta kurpi ar tās sānos izvietotu burtu "A" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 18. un 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiska preču zīme "A" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9., 18. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt kā nepieņemamu

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 81. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini pieņēmusi, ka prasītājas pārstāvju aprakstītā biroja darba organizācija neļāva pierādīt, ka tikusi izrādīta visa apstākļiem atbilstošā rūpība un ka tādējādi Apelāciju padome noraidījā lūgumu par *restitutio in integrum* attiecībā uz termiņu, lai iesniegtu prasības pamatojumu

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — *Fapricela* — *Indústria de Trefilaria*/Komisija

(Lieta T-398/10)

(2010/C 301/83)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fapricela* — *Indústria de Trefilaria, SA* (Ançã, Portugāle) (pārstāvji — M. Gorjão-Henriques un S. Roux, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmuma par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38.344 — priekšspriegojuma tērads) 1. un 2. punktu attiecībā uz prasītāju;
- būtiski samazināt naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd to pašu lēmumu, kurš tiek apstrīdēts tiesvedībā lietā T-385/10 *ArcelorMittal Wire France u.c./Komisija*.

Prasītāja Tiesai apgalvo, ka:

- i) apstrīdētā lēmuma pamatojumā ir trūkumi, ar kuriem ir aizskartas *Fapricela* tiesības uz aizstāvību un kuru dēļ pašā lēmumā ir izdarīti labojumi. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka šis labojums jāuzskata par spēkā neesošu, jo Komisijas būtisko kļūdu atzišana apdraud *Fapricela* tiesību uz aizstāvību pilnīgu izmantošanu un liek apšaubīt šīs prasības priekšmetu, turklāt sniedzot Eiropas Komisijai papildu iespēju pieņemt jaunu lēmumu par labojumu izdarīšanu, ņemot vērā šajā prasībā iesaistīto uzņēmumu argumentus par tiesiskajiem un faktiskajiem lietas apstākļiem;
- ii) Eiropas Komisija nav pierādījusi, ka *Fapricela* bija zināms vai būtu bijis pamatoti jāzina par karteļu esamību ārpus Ibērijas pussalas, un tādēļ *Fapricela* nevar tikt vainota vienotajā un turpinātajā pārkāpumā, kas norādīts apstrīdētajā lēmumā;

pakārtoti, ka

- iii) noteikdama šim uzņēmumam piemērojamo naudas sodu tādā veidā, kādā tā to ir izdarījusi, Komisija nav ievērojusi samērīguma principu un vienlīdzīgas attieksmes principu, un tādēļ naudas sods ir atbilstoši jāsamazina;
- iv) Komisija ir nepareizi aprēķinājusi, cik ilgi *Fapricela* piedalījies pārkāpumā, neņemdamā vērā laikposmu, kurā tā bija norobežojusies; un
- v) atteikdamās atzīt *Fapricela* nespēju samaksāt naudas sodu, Komisija ir izdarījusi kļūdas faktos un nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu.

**Prasība, kas celta 2010. gada 14. septembrī — ArcelorMittal
Espanja/Komisija**

(Lieta T-399/10)

(2010/C 301/84)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Spānija) (pārstāvji —
A. Creus Carreras un A. Valiente Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt lēmuma 1., 2., 3. un 4. pantu tiktāl, ciktāl tie attiecas
uz ArcelorMittal España, SA;

— pakārtoti — atcelt ArcelorMittal España, SA noteikto naudas
sodu;

— un vēl pakārtotāk — samazināt ArcelorMittal España, SA
noteiktā naudas soda summu.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasības pieteikumā prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2010.
gada 30. jūnija Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, lietā
COMP/38.344 — priekšspriegojuma tērauds, 1., 2., 3. un 4.
pantu, kuros Komisija konstatēja, ka [prasītāja] kopā ar citiem
uzņēmumiem ir pārkāpusi LESD 101. pantu un EEZ līguma 53.
pantu, būdama Eiropas un/vai valsts/reģionāla mēroga turpi-
nātas vienošanās vai saskaņotas darbības dalībniece priekšsprie-
gojuma tērauda nozarē. Turklāt tā lūdz atcelt vai samazināt tai
noteikto naudas sodu.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza [piecus] pamatus.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Eiropas
Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas ("ECPK") 6. panta
1. punktā un Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētās pamat-
tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu tiesā, jo naudas sodu
noteica pārvaldes iestāde, kurai ir vienlaikus gan izmeklēšanas,
gan soda noteikšanas pilnvaras.

Otrkārt, tā apgalvo, ka Komisija ir izdarījusi kļūdas naudas soda
aprēķinā, kuru iznākumā prasītājai ir noteikts lielāks naudas
sods.

Treškārt, tā iebilst, ka Komisija ir kļūdaini konstatējusi, ka prasī-
tājai līdz 1997. gada decembrim esot bijusi izšķiroša ietekme
[uzņēmumos] Emesa un Galycas.

Ceturtkārt, tā apgalvo, ka Komisija ir nelikumīgi atteikusies
piešķirt prasītājai noteikto naudas sodu samazinājumu saskaņā
ar 2002. gada Paziņojuma par sadarbību ⁽¹⁾ 23. punktu, lai gan
tā ir sniegusi izšķirošus pierādījumus par pārkāpuma ilgumu un
smagumu un tādējādi izpildījusi tajā noteiktās prasības.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir nepareizi piemēro-
jusi Komisijas 2006. gada Pamatnostādņu naudas soda aprēķi-
nāšanai ⁽²⁾ 30. punktā paredzēto "īpašo naudas soda palielinā-
jumu preventīvā nolūkā", kura iznākumā prasītājai noteiktais
naudas sods ir nelikumīgi palielināts par 20 %.

⁽¹⁾ Komisijas Paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un soda-
naudas samazināšanu kartēļu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr.
1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210,
2. lpp.).

**Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — Villeroy & Boch
— Belgium/Komisija**

(Lieta T-402/10)

(2010/C 301/85)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Villeroy & Boch — Belgium (Brisele, Beļģija) (pārstāvji —
O. Brouwer un J. Blockx, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Villeroy
& Boch — Belgium N.V./S.A.;

— pakārtoti, samazināt prasītājai uzlikto naudas sodu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 23.
jūnija Lēmumu C(2010) 4185 lietā COMP/39.092 — *Badezim-
merausstattungen* — sakarā ar LESD 101. panta 1. punkta pārkā-
pumu krānu, dušas kabīņu sienu un keramikas produktu tirgū.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda septiņus pamatus:

- LESD 101. panta un Līguma par EEZ 53. panta, un pastāvīgās judikatūras pārkāpums, kļūdaini pamatojoties uz to, ka pārkāpums ir vienots un turpināts;
- no LESD 296. panta otrās daļas izrietošā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, norādot nepietiekamu un nebūtisku pamatojumu attiecībā uz pārkāpuma uzskatīšanu par vienotu un turpinātu;
- pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums attiecībā uz apgalvoto prasītājas daļību tai piedēvētajā pārkāpumā Beļģijas tirgū, kā arī pierādījumu neesamība par to, ka prasītāja piedalījies šajā pārkāpumā Beļģijas tirgū;
- solidāras atbildības noteikšana prasītājam un tās mātes sabiedrībai par naudas sodu ir pretrunā ES Pamattiesību hartas 49. panta pirmās daļas principam *nulla poena sine lege* un soda samērīguma ar nodarījumu principam saskaņā ar hartas 49. panta trešo daļu, aplūkojot to kopsakarā ar hartas 48. panta pirmo daļu, kā arī Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta pārkāpums;
- naudas soda summas kļūdaina noteikšana, jo tas attiecas uz apgrozījumu, kas nav saistīts ar inkriminēto pārkāpumu;
- nepamatota naudas soda samazinājuma nepiešķiršana procedūras pārmērīgā ilguma dēļ, kas ir hartas 41. panta pārkāpums;
- Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 3. punkta pārkāpums sakarā ar naudas soda summas kļūdainu noteikšanu attiecībā uz pārkāpuma smagumu un "atturošā faktora" kļūdainu noteikšanu, kā arī naudas soda galīgās summas nesamērīgums.

Prasība, kas celta 2010. gada 10. septembrī — Justice & Environment/Komisija

(Lieta T-405/10)

(2010/C 301/86)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Justice & Environment (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvis — P. Černý, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošiem apstrīdētos pasākumus (Komisijas Lēmumus 2010/135/ES un 2010/136/ES un Komisijas atbildi C(2010) 4632).

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz atcelt Komisijas Lēmumus 2010/135/ES ⁽¹⁾ un 2010/136/ES ⁽²⁾ par ģenētiski modificētas kartupeļu barības un pārtikas laišanu tirgū, kā arī Komisijas Lēmumu C(2010) 4632, ar ko ir noraidīts pieprasījums veikt iekšējo pārskatīšanu, kuru prasītājas iesniedza, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1367/2006 ⁽³⁾ IV sadaļu.

Šīs prasības pamatojumam prasītāja izvirza šādus pamatus.

Tā apgalvo, ka, pieņemot Lēmumus 2010/135/ES un 2010/136/ES, Komisija esot pārkāpusi būtiskus procedūras noteikumus LESD 263. panta izpratnē un tās pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2001/18/EK ⁽⁴⁾ 4. panta 2. punktu. Pēc prasītājas domām ar apstrīdētajiem lēmumiem esot pārkāpti noteikti vispārējie ES tiesību principi, jo Komisijas veiktais risku novērtējums esot pretrunīgs, Komisija esot nepareizi interpretējusi Direktīvas 2001/18/EK 4. panta 2. punktu, Komisija neesot pilnībā ņēmusi vērā pierādījumus un esot ignorējusi grozīto likumu. Turklāt prasītāja apgalvo, ka ar Komisijas Lēmumu 2010/136/ES, atļaujot laist tirgū ģenētiski modificētu kartupeļu produktus, tā esot pārkāpusi arī Regulu 1829/2003/EK ⁽⁵⁾.

Turpinājumā prasītāja norāda, ka Komisijas Lēmums C(2010) 4632 esot pretrunīgs, jo ar to ir atbalstīts divu iepriekš minēto Komisijas lēmumu pretrunīgums, noraidot pieprasījumu veikt iekšējo pārskatīšanu, kuru iesniedza prasītāja. Turklāt prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot rīkojusies atbilstoši pareizas tiesvedības principam un neesot izpildījusi tās pienākumu administratīvajā lēmumu pieņemšanas procesā pareizi izskatīt pierādījumus, jo tā neesot pareizi izskatījusi prasītājas pieprasījumā veikt iekšējo pārskatīšanu norādītos argumentus.

⁽¹⁾ Komisijas 2010. gada 2. marta Lēmums par kartupeļu produkta (*Solanum tuberosum* L. EH92-527-1 līnija), kas ģenētiski modificēts, lai palielinātu amilopektīna saturu cietē, laišanu tirgū saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1193) (OV L 53, 11. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2010. gada 2. marta Lēmums, ar ko ļauj laist tirgū barību, kas ražota no ģenētiski modificētiem kartupeļiem EH92-527-1 (BPS-25271-9), un ar ko pieļauj nejaūšu vai tehniski nenovēršamu šo kartupeļu sastopamību pārtikā un citos barības produktos, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1196) (OV L 53, 15. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības daļību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 15. septembrī — Emesa-Trefilería un Industrias Galyca/Komisija

(Lieta T-406/10)

(2010/C 301/87)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Emesa-Trefilería, SA* (Arteixo, Spānija) un *Industrias Galyca, SA* (Vitoria, Spānija) (pārstāvji — *A. Creus Carreras* un *A. Valiente Martin*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītājam;
- pakārtoti — atcelt vai samazināt prasītājam noteikto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt šīs tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasības pieteikumā prasītājas lūdz daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, lietā COMP/38.344 — priekšspriegojuma tērauds, kurā Komisija konstatēja, ka prasītājas kopā ar citiem uzņēmumiem ir pārkāpušas LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu, būdamas Eiropas un/vai valsts/reģionāla mēroga turpinātas vienošanās vai saskaņotas darbības dalībnieces priekšspriegojuma tērauda nozarē. Turklāt tās lūdz atcelt vai samazināt tām noteikto naudas sodu.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

Pirmkārt, tās apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas ("ECPK") 6. panta 1. punktā un Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētās pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu tiesā, jo naudas sodu noteica pārvaldes iestāde, kurai ir vienlaikus gan izmeklēšanas, gan soda noteikšanas pilnvaras.

Otrkārt, tās apgalvo, ka Komisija ir nelikumīgi atteikusies piešķirt prasītājam noteikto naudas sodu samazinājumu saskaņā ar 2002. gada Paziņojumu par sadarbību⁽¹⁾, jo lēmums lielā mērā ir pamatots ar pierādījumiem, ko sniegusi *Emesa*.

Visbeidzot, tās iebilst, ka Komisija ir nelikumīgi atteikusies prasītājam piešķirt daļēju atbrīvojumu saskaņā ar 2002. gada Pazi-

ņojuma par sadarbību 23. punktu, lai gan *Emesa* ir sniegusi izšķirošus pierādījumus par pārkāpuma ilgumu un smagumu.

⁽¹⁾ Komisijas Paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu kartēļu gadījumos (OV 2002 C 45, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — Roca Sanitario/Komisija

(Lieta T-408/10)

(2010/C 301/88)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Roca Sanitario, SA* (Barselona, Spānija) (pārstāvji — *J. Folguera Crespo* un *M. Merola*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 23. jūnija lēmuma 1., 2. un 4. pantu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz *Roca Sanitario*;
- samazināt *Roca Sanitario* uzliktā naudas soda apmēru atbilstoši šajā prasībā norādītajam tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa to uzskata par pamatotu atbilstoši tajā izvirzītajiem pamatiem un citiem pamatiem, ko Vispārējā tiesa var izvērtēt;
- pakārtoti, gadījumā, ja Vispārējā tiesa taisītu spriedumu par citām prasībām, ko iesniegušas *Roca France* vai *Laufen Austria*, piešķirot Eiropas Komisijas 2010. gada 23. jūnija lēmumā par šo sabiedrību izdarīto pārkāpumu, par kuriem tās atbild solidāri ar *Roca Sanitario*, uzliktā naudas soda samazinājumu, atzīt, ka *Roca Sanitario* ir tiesības uz vienlīdzīgu solidāri maksājamā naudas soda apmēra samazinājumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt *Roca Sanitario* tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētais lēmums ir tas pats, kas ir apstrīdēts lietā T-364/10 *Duravit u.c./Komisija* un lietā T-368/10 *Rubinetteria Císal/Komisija*.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi šajās lietās izvirzītajiem.

Prasītāja it īpaši apgalvo, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, nosakot tās solidāro atbildību par *Roca France* un *Laufé Austria*, iespējams, izdarītajiem pārkāpumiem, lielā mērā pārsniedzot maksimālo naudas soda apmēru, ko var noteikt saskaņā ar Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā⁽¹⁾, 23. panta 2. punktu.

Tāpat tā apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā bez pamatojuma nav ņemti vērā daudzi pierādījumi, ar kuriem tiek atspēkots vainas noteikšanā un naudas soda aprēķinā izmantotais pieņēmums, ka prasītāja ir izšķirošā veidā ietekmējusi *Roca France* un *Laufé Austria*.

Prasītāja uzskata, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāptas tiesības uz aizstāvību, jo tās atbildība ir pamatota ar faktiem un subjektīviem vērtējumiem, kas nebija norādīti paziņojumā par iebildumiem un attiecībā uz kuriem tai netika dota iespēja izteikt savu viedokli.

⁽¹⁾ OV L 1, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — Bottega Veneta International/ITSB (Forme d'un sac à main)

(Lieta T-409/10)

(2010/C 301/89)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bottega Veneta International Sàrl (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji — *P. Roncaglia, avvocato, G. Lazzeretti, avvocato, M. Boletto, avvocato, E. Gavuzzi, avvocato*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 16. jūnija lēmumu lietā R 1247/2009-1;

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un apelācijas procesā Apelāciju pirmajā padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: preču zīme, kura sastāv no atšķirtspējīga trīsdimensiju apzīmējuma, kas pazīstams kā soma "veneta" (reģistrācijas pieteikums Nr. 6632608), attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. klasē ("somas un rokassomas")

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 2868/95 9. panta 3. punkta a) apakšpunkta un Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 3. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — Bottega Veneta International/ITSB (rokassomas forma)

(Lieta T-410/10)

(2010/C 301/90)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bottega Veneta International (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji — *P. Roncaglia, avvocato, G. Lazzeretti, avvocato, M. Boletto, avvocato, un E. Gavuzzi, avvocato*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 16. jūnija lēmumu lietā R 1539/2009-1;

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un apelācijas procesā Apelāciju pirmajā padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: preču zīme, kur veido atšķirtspējīgs trīsdimensiju apzīmējums, kas pazīstams kā soma "Cabat" (reģistrācijas pieteikums Nr. 6 632 566), attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. klasē ("somas un rokassomas")

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 2868/95 9. noteikuma 3. punkta a) apakšpunkta un Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 3. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — *Laufen Austria*/Komisija

(Lieta T-411/10)

(2010/C 301/91)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Austrija)* (pārstāve — E. Navarro Varona, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 23. jūnija lēmuma 1. un 2. pantu tiktāl, ciktāl *Laufen Austria* (gan individuāli, gan solidāri ar *Roca Sanitario*) uzlikts naudas sods par inkriminēto LESD 101. panta pārkāpumu, un tādējādi
- samazināt *Laufen Austria* — gan individuāli, gan solidāri ar *Roca Sanitario* — uzliktā naudas soda apmēru atbilstoši šajā dokumentā norādītajam tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa to uzskata par pamatotu atbilstoši tajā izvirzītajiem pamatiem un citiem pamatiem, ko Vispārējā tiesa var izvērtēt;
- piespriest Komisijai atlīdzināt *Laufen Austria* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētais lēmums ir tas pats, kas ir apstrīdēts lietā T-408/10 *Roca Sanitario*/Komisija.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi minētajā lietā izvirzītajiem.

It īpaši tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo tajā tiek uzskatīts, ka prasītāja tirgū nedarbojās autonomi, un atzīts, ka *Roca Sanitario* bija atbildīga par tās rīcību.

Šajā ziņā un pakārtoti tiek izvirzīts arguments par Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, 23. panta 2. punkta, individuālās atbildības par pārkāpumiem un samērīguma principu pārkāpumu saistībā ar atbildētājai individuāli uzlikto naudas sodu par pārkāpumu, ko tā esot izdarījusi, pirms to nopirka *Roca Sanitario*. Minētā summa pārsniedzot 10 % no tās apgrozījuma gadā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas un esot aprēķināta kļūdaini.

Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — *Roca*/Komisija

(Lieta T-412/10)

(2010/C 301/92)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Roca (Saint Ouen L'Aumone, Francija)* (pārstāve — P. Vidal Martínez, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 23. jūnija lēmuma 1. un 2. pantu tiktāl, ciktāl ar to *Roca France* ir uzlikts nesamērīgs naudas sods par LESD 101. panta pārkāpumu, un tādējādi
- samazināt *Roca France* uzliktā naudas soda apmēru atbilstoši šajā prasībā norādītajam tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa to uzskata par pamatotu atbilstoši tajā izvirzītajiem pamatiem un citiem pamatiem, ko Vispārējā tiesa var izvērtēt;
- piespriest Komisijai atlīdzināt *Roca France* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētais lēmums ir tas pats, kas ir apstrīdēts lietā T-408/10 *Roca Sanitario*/Komisija un lietā T-411/10 *Laufen Austria*/Komisija.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi šajās lietās izvirzītajiem.

Prasība, kas celta 2010. gada 18. septembrī — Nexans France/Kopuzņēmums “Fusion for Energy”

(Lieta T-415/10)

(2010/C 301/93)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Nexans France SAS (Clichy, Francija) (pārstāvji — J.-P. Tran Thiet un J.-F. Le Corre, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Kopuzņēmums ITER un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka tiesības noslēgt iepirkuma līgumu tika piešķirtas pēc procedūras, kuras laikā tika pārkāpti tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības, pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principi;
- atzīt, ka atbildētājs ir pieļāvis kļūdu tiesību piemērošanā, jo atstājis prasītāju neziņā par savu lēmumu noraidīt tā piedāvājumu, to pat neizvērtējot, un informējis to par šo tikai ar savu 2010. gada 16. jūlija vēstuli;
- atzīt, ka atbildētājs ir pieļāvis kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot prasītāja piedāvājumu, pamatojoties uz Finanšu regulas īstenošanas noteikumu 120. panta 4. punktu;
- atzīt 16. jūlija lēmumu par spēkā neesošu;
- atzīt 8. jūlija lēmumu par spēkā neesošu;
- atzīt par spēkā neesošiem visus aktus, ko atbildētājs pieņēmis pēc 8. un 16. jūlija lēmumiem;
- piešķirt prasītājam taisnīgu atlīdzību EUR 175 453 apmērā, kam pieskaitīti procenti, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas līdz pilnīgai samaksai (ar noteikumu, ka precīzi tiek

noteikta iepirkuma līguma vērtība un tiek galīgi aprēķināti izdevumi par advokāta pakalpojumiem, ko var paziņot tikai šīs tiesvedības beigās);

- pakārtoti — ja izrādītos, ka sprieduma pasludināšanas brīdī ir mazticams, ka tiks izsludināts jauns uzaicinājums iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, — piešķirt prasītājam taisnīgu atlīdzību EUR 50 175 453 apmērā, kam pieskaitīti procenti, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas līdz pilnīgai samaksai (ar noteikumu, ka precīzi tiek noteikta iepirkuma līguma vērtība un tiek galīgi aprēķināti izdevumi par advokāta pakalpojumiem, ko var paziņot tikai šīs tiesvedības beigās);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Kopuzņēmuma ITER un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām lēmumus, ar kuriem ir noraidīts piedāvājums, ko prasītājs iesniedzis atbilstoši uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūrai F4E-2009-OPE-18 (MS-MG) par līgumiem elektrisko iekārtu piegādei (OV 2009/S 149-218279), un ar kuriem iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības ir piešķirtas citam pretendētājam. Prasītājs turklāt lūdz atlīdzināt kaitējumu, ko esot radījuši apstrīdētie lēmumi.

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda vairākus pamatus par:

- tiesiskās drošības un pārskatāmības principu pārkāpumu, jo atbildētājs esot atstājis prasītāju neziņā par to, ka tā piedāvājums tiks noraidīts, to pat neizvērtējot, ja tas atteikties parakstīt iepirkumam pievienoto līguma projektu, tādējādi neļaujot prasītājam uzzināt to pienākumu apmēru, kas tam jāpilda kā pretendētājam;
- tiesiskās palāvības principa pārkāpumu, jo atbildētājs bija radījis prasītājam pārliecību, ka automātiski nenoraidīs tā iesniegto piedāvājumu;
- vienlīdzīgas attieksmes un kandidātu vienlīdzīgu iespēju iegūt tiesības noslēgt publiskā iepirkuma līgumu principu pārkāpumu, jo
 - uzaicinājums iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā esot organizēts tādā veidā, lai radītu priekšrocības *Consortium ICAS* (iepirkuma līguma slēgšanas tiesību ieguvējs) kandidatūrai, jo termiņi, kas bija paredzēti iepirkuma līguma ietvaros, bija acīmredzami nepietiekami un nesamērīgi un faktiski tos nevarēja ievērot pretendenti, kuri nebija aprīkoti ar īpašu ražošanas līniju, kas bija tikai *Consortium ICAS* rīcībā;
 - pastāvēja interešu konflikts, kas radīja priekšrocības *Consortium ICAS* kandidatūrai, jo kāda persona, kas strādā kāda *Consortium ICAS* locekļa labā, esot piedalījies piedāvājumu atlases procedūrā, un kāda cita persona, kura strādā kāda *Consortium ICAS* locekļa labā, esot piedalījies uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā sagatavošanā;
 - *Consortium ICAS* esot saņēmis informāciju, kas tam radīja priekšrocības, ņemot vērā personas, kuru nodarbina kāds *Consortium ICAS* loceklis, kā ITER eksperta apmeklējumu prasītāja rūpnīcās Korejā, kā arī kabeļu rūpnīcās Ķīnā un Japānā;

- labas pārvaldības principa un Finanšu regulas 84. un 94. panta pārkāpumu, jo tika īstenota novērtējuma procedūra, kaut gan bija palicis tikai viens piedāvājums, un atbildētājs nebija neko darījis pēc tam, kad prasītājs tam esot norādījis uz interešu konfliktu, kas radīja priekšrocības *Consortium ICAS*;
- kļūdu tiesību piemērošanā, ko atbildētājs pieļāvis, noraidot prasītāja piedāvājumu, pamatojoties uz Finanšu regulas īstenošanas noteikumu 120. panta 4. punktu, jo šis pants ļauj automātiski noraidīt piedāvājumu, to pat neizvērtējot, tikai tad, ja tas neatbilst kādam būtiskam vai īpašam līguma dokumentu nosacījumam;
- to, ka iespējamie tiesību normu pārkāpumi esot radījuši tiešu un konkrētu kaitējumu prasītājam, kuru tam ir pamats prasīt atlīdzināt.

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — Cortés del Valle López/ITSB (“HIJOPUTA”)

(Lieta T-417/10)

(2010/C 301/94)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *D. Federico Cortés del Valle López* (Maliaño, Spānija) (pārstāvis — *J. Calderón Chavero*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 18. jūnija lēmumu lietā R 175/2010-2;
- līdz ar to atcelt ITSB pārbaudītāja 2009. gada 24. novembra lēmumu;
- apmierināt prasītāja prasījumus un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, ja tas izvirzīs iebildumus un ja tā prasījumi netiks apmierināti.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisko elementu “¡Que bueno ye! HIJOPUTA”, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 33., 35. un 39. klasē

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpuma neesamība, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme neesot pretrunā vispārpieņemtiem morāles principiem.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 15. septembrī — voestalpine un voestalpine Austria Draht/Komisija

(Lieta T-418/10)

(2010/C 301/95)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *voestalpine AG* (Linca, Austrija) un *voestalpine Austria Draht GmbH* (*Bruck an der Mur*, Austrija) (pārstāvji — *A. Ablasser-Neuhuber* un *G. Fussenegger*, *Rechtsanwälte*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūrā (lieta COMP/38.344 — Spriegojuma tērauds), ciktāl tas attiecas uz prasītājām;
- pakārtoti, samazināt lēmuma 2. pantā prasītājām uzlikto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas vērsas pret Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, lietā COMP/38.344 — Spriegojuma tērauds. Ar apstrīdēto lēmumu prasītājām un vēl citiem uzņēmumiem tika uzlikti naudas sodi par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu. Komisija uzskata, ka prasītājas esot ilgstoši bijušas aizliegtas vienošanās un/vai saskaņotu darbību dalībnieces spriegojuma tērauda iekšējā tirgū un EEZ tirgū.

Prasības pamatojumam prasītājas izvirza trīs pamatus.

Kā pirmo pamatu prasītājas norāda to, ka tās neesot pārkāpušas LESD 101. pantu. Šajā sakarā tās norāda, ka apgalvojums par to dalību tikai tadēļ, ka tajā ir piedalījusies viņu tirdzniecības pārstāvis Itālijā, esot kļūdaini, jo šis tirdzniecības pārstāvis prasītājas "Club Italia" tikšanās reizē neesot pārstāvējis, neekskluzīva tirdzniecības pārstāvja darbības neesot saistāmas ar prasītājam ekonomiskās vienības neesamības dēļ, fakts, ka atbildētāja neekskluzīva tirdzniecības pārstāvja darbības esot saistījusī ar prasītājam esot pretrunā Tiesas judikatūrai, un ka prasītājam par tirdzniecības pārstāvja darbībām neesot bijis zināms. Pakārtoti tās norāda, ka pārkāpuma ilgums attiecībā uz tām ir noteikts nepareizi.

Otrā prasības pamata ietvaros prasītājas apstrīd savu dalību vienotā, kompleksā un turpinātā pārkāpumā. Šajā sakarā tās cita starpā norāda, ka pārkāpums "Club Italia" ietvaros esot jānošķir no citiem apstrīdētajā lēmumā minētajiem pārkāpumiem. Turpinot tās norāda, ka nav piedalījusies vienotā, kompleksā un turpinātā pārkāpumā, jo tām nav bijis zināms kopējais plāns, par ko tās arī nevarēja nojaust un nevarēja būt gatavas uzņemt ar to saistītos riskus.

Visbeidzot kā trešo pamatu prasītājas norāda kļūdu, nosakot naudas soda apmēru. Prasītājas šajā sakarā izvirza samērīguma principa pārkāpumu, jo sakarā ar jauniem (neparedzamiem) juridiskiem aspektiem esot piemērots nesamērīgi augsts naudas sods un tāds pats arī ticis uzlikts par informētību par citu uzņēmumu pārkāpumiem. Turpinājumā tās norāda vienlīdzīgas uz attieksmes principa pārkāpumu, naudas sodu aprēķināšanas pamatnostādņu⁽¹⁾, kā arī tiesību uz aizstāvību un taisnīgu procesu pārkāpumu.

⁽¹⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 14. septembrī — Ori Martin/Komisija

(Lieta T-419/10)

(2010/C 301/96)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ori Martin SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis — P. Ziotti, avvocato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38.344 — Stiegrojuma tērauds) daļā, kurā atzīts, ka prasītāja ir atbildīga par to rīcību, attiecībā uz kuru tiek piemērots naudas sods;

— atcelt vai samazināt naudas sodu, kurš tika uzlikts saskaņā ar minētā lēmuma 2. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētais lēmums ir tas pats, kas tika apstrīdēts lietā T-385/10 *ArcelorMittal Wire France* u.c./Komisija.

Prasītāja apgalvo, ka Eiropas Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmums C(2010) 4387, galīgā redakcija, ir prettiesisks tiktāl, ciktāl tai ir uzlikta atbildība tikai tadēļ, ka tai (gandrīz) pilnībā pieder tādas sabiedrības pamatkapitāls, kura ir tikusi atzīta par vainīgu iespējamajās slepenās darbībās, kas ir aizliegtas ar LESD 101. pantu.

It īpaši prasītāja norāda, ka:

— pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1/2003 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts tiktāl, ciktāl tajā ir noteiktas Komisijas tiesības noteikt naudas sodu attiecībā uz šo gadījumu;

— pārkāpts LESD 101. pants, kā arī personīga rakstura principi saistībā ar atbildību un naudas sodiem, labas pārvaldības un nediskriminācijas principi, jo attiecībā uz prasītāju Komisija attiecina objektīvu atbildību par iespējamām prettiesiskajām darbībām, kuras īstenojusi pārbaudītā sabiedrība, atbildību par absolūtu pieņēmumu, kas nav pamatots ar pretējiem pierādījumiem. Šī atbildība, kas ir pamatota ar īpašumtiesībām, nav panākama un ir pretēja Kopienas judikatūrā noteiktajiem principiem attiecībā uz LESD 101. panta piemērošanu uzņēmumu grupu jomā;

— pārkāpts kapitālsabiedrību ierobežotas atbildības princips, kas dalībvalstu tiesiskajos regulējumos, kā arī Savienības tiesiskajā regulējumā ir paredzēts attiecībā uz sabiedrību tiesībām.

Nobeigumā Ori Martin lūdz atcelt lēmumu vai arī būtiski samazināt noteikto naudas sodu.

Prasība, kas celta 2010. gada 17. septembrī — Armani/ITSB — Annunziata Del Prete (“AJ AMICI JUNIOR”)

(Lieta T-420/10)

(2010/C 301/97)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Giorgio Armani SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvis — *M. Rapisardi*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: *Annunziata Del Prete* (Neapole, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju otrās padomes 2010. gada 8. jūlija lēmumu lietā R 1360/2009-2 tāpēc, ka kļūdaini un neatbilstoši ticis piemērots Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo starp konfliktējošajām preču zīmēm nav atzīta saukšanas iespēja;
- atzīt prasītājas izvirzītos pamatus, kas izklāstīti iebildumu procesā un atbilstoši Iebildumu nodaļas pieņemtajam lēmumam;
- atbilstoši Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam pilnībā noraidīt “Annunziata del Prete” vārdā iesniegto Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 6 314 462 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas tiek atšķirti ar šo [preču zīmi];
- uzdot ITS B izpildīt lēmumu un nepieļaut preču zīmes “AJ AMICI JUNIOR” reģistrāciju;
- piespriest ITS B, kopīgi un/vai atsevišķi ar [otru procesa ITS B Apelāciju padomē dalībnieci] *Annunziata del Prete* pilnībā atlīdzināt *GIORGIO ARMANI SpA* tiesāšanās izdevumus;
- atcelšanas dēļ nospriest, ka atbilstoši 1991. gada 2. maija Reglamenta 91. panta b) punktam prasītājai tiek atlīdzināti šīs tiesvedības izdevumi, tostarp tie, kas radušies procesā Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: *Annunziata del Prete*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “AJ Amici Junior” (reģistrācijas pieteikums Nr. 6 314 462) attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 25. un 35. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Itālijas grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “AJ Armani Jeans” (Nr. 912 114), attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9., 25. un 35. klasē, un Itālijas preču zīme, ko veido personvārds un kas ietver vārdisku elementu “ARMANI JUNIOR” (Nr. 998 554) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. un 35. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt

Izvirzītie pamati: Kopienas Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums saistībā ar saukšanas iespējas starp konfliktējošajām preču zīmēm un ar tām aptvertajām precēm esamību

Prasība, kas celta 2010. gada 20. septembrī — Cooperativa Vitivinícola Arousana/ITSB — (“ROSALIA DE CASTRO”)

(Lieta T-421/10)

(2010/C 301/98)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega* (Meaño, Spānija) (pārstāvis — *E. Sánchez-Quiñones González*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: *Doña Constantina Sotelo Ares* (Cambados, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITS B Apelāciju ceturtais padomes 2010. gada 19. jūlija lēmumu lietā R 1804/2008-4;

- izdot rīkojumu par preču zīmes Nr. 5635867 "ROSALIA DE CASTRO" reģistrāciju attiecībā uz 32., 33. un 35. klasi un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies prasītājam apelācijas procesā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "ROSALIA DE CASTRO" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 32., 33. un 35. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Doña Constantina Sotelo Ares

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas vārdiska preču zīme "ROSALIA" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību un apmierināt iebildumus

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo nepastāvot konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 17. septembrī — Global Steel Wire/Komisija

(Lieta T-429/10)

(2010/C 301/99)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spānija) (pārstāvji — F. González Díaz un A. Tresandí Blanco, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- galvenokārt — atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 263. pantam atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, lietā COMP/38.344 — Iepriekš saspriegts stiegrojums;
- pakārtoti — atbilstoši LESD 261. pantam atcelt vai samazināt ar minēto lēmumu prasītājam uzlikto naudas sodu;
- jebkurā gadījumā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētais lēmums šajā tiesvedībā ir tas pats, kas apstrīdēts lietā T-426/10 *Moreda-Rivière Trefilerías*/Komisija.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas izvirzīti minētajā lietā.

It īpaši prasītāja norāda, ka Komisija neesot ievērojusi Kopienas judikatūrā paredzēto pierādījumu standartu, lai noteiktu GSW atbildību par tās meitas sabiedrību darbību. Komisija neesot pierādījusi, ka GSW ir bijusi iespēja īstenot izšķirošu ietekmi uz uzņēmumu, kuros tai pieder pamatkapitāla daļas, rīcību.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2010. gada 24. jūlijā — AF/Komisija

(Lieta F-61/10)

(2010/C 301/100)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: AF (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis — F. Frabetti, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt atbildētājas lēmumu, ar kuru ir noraidīts lūgums palīdzēt saistībā ar psiholoģisku vajāšanu, no kuras esot cietusi prasītāja, kā arī prasība atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Lēmumu Nr. 24938, kas tika pieņemts 2009. gada 28. septembrī un ar kuru Komisijas iecelējinstiūcija noraidīja lūgumu palīdzēt D/200/09, kuru bija iesniegusi prasītāja saskaņā ar Civildienesta noteikumu 24. pantu saistībā ar psiholoģisku vajāšanu, no kā tā esot cietusi un/vai ko tā esot piedzīvojusi savā darbā laika periodā, ņemot vērā visus nosacījumus, no 2004. gada aprīļa līdz 2009. gada aprīlim,
- piešķirt prasītājai EUR 600 000 kā kompensāciju par nodarīto morālo kaitējumu, kas radās psiholoģiskās vajāšanas un tās seku uz viņas veselības stāvokli rezultātā,
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 3. septembrī — Coedo Suárez/Padome

(Lieta F-73/10)

(2010/C 301/101)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ángel Coedo Suárez (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues, A. Blot un C. Bernard Glanz, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Strīda priekšmets un apraksts

Atbildētājas lēmuma, ar kuru ir noraidīta prasītāja prasība atlīdzināt zaudējumus un prasība par ciestā mantiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu, atcelšana.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelējinstiūcijas lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja prasība atlīdzināt zaudējumus, un pēc vajadzības iecelējinstiūcijas lēmumu, ar kuru ir noraidīta sūdzība;
- attiecībā uz mantiskā kaitējuma atlīdzināšanu, piespriest atbildētājai samaksāt summu, kas ir noteikta provizoriski un *ex aequo et bono* EUR 450 000 apmērā, tai pieskaitot nokavējuma procentus pēc likumā noteiktās likmes sprieduma pasludināšanas dienā;
- attiecībā uz morālā kaitējuma atlīdzināšanu, galvenokārt, piespriest atbildētājai atjaunot prasītāja stāvokli pareizā un pienācīgā formā un viņam samaksāt simbolisku vienu euro, vai, pakārtoti, viņam samaksāt summu, kas ir noteikta provizoriski un *ex aequo et bono* EUR 300 000 apmērā, tai pieskaitot nokavējuma procentus pēc likumā noteiktās likmes sprieduma pasludināšanas dienā;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 9. septembrī — Kimman/Komisija

(Lieta F-74/10)

(2010/C 301/102)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eugène Emile Kimman (Overijse, Beļģija) (pārstāvis — L. Levi, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasītāja 2008. gada novērtējuma ziņojuma atcelšana

Prasītāja prasījumi:

- atcelt prasītāja 2008. gada novērtējuma ziņojumu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 10. septembrī — Scheefer/ Parlaments**(Lieta F-75/10)**

(2010/C 301/103)

*Tiesvedības valoda — franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Séverine Scheefer (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis — *C. L'Hote-Tissier, avocat*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt atbildētāja lēmumus, ar kuriem tika atteikts pieņemt pamatotu lēmumu attiecībā uz prasītājas tiesisko stāvokli un it īpaši atteikts pārkvalificēt prasītājas pagaidu darbinieka līgumu par līgumu uz nenoteiktu laiku saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 8. panta 1. punktu, kā arī prasītājai nodarītā kaitējuma atlīdzināšana

Prasītājas prasījumi:

- apturēt tiesvedību līdz nolēmuma pieņemšanai lietā F-105/09, kuru pašlaik izskata Eiropas Savienības Civildienesta tiesa,
- pretējā gadījumā, atcelt 2010. gada 11. februāra un 2010. gada 10. jūnija lēmumus, ar kuriem Parlaments atteicās, tikai atsaucoties uz tā 2009. gada 12. oktobra vēstuli, pieņemt pamatotu lēmumu attiecībā uz viņas tiesisko stāvokli, un it īpaši atteicās, neskatoties uz secīgu pagarināšanu divas reizes, pārkvalificēt prasītājas pagaidu darbinieka līgumu par līgumu uz nenoteiktu laiku,
- atcelt Parlamenta 2009. gada 12. februāra lēmumu,
- atcelt Parlamenta 2009. gada 12. oktobra lēmumu,

— atcelt sākotnējā līguma juridisko kvalifikāciju, kā arī tā beigu termiņu, kas ir noteikts 2009. gada 31. marts,

— līdz ar to, pārkvalificēt prasītājas līgumu par līgumu uz nenoteiktu laiku,

— atlīdzināt kaitējumu, kas tika nodarīts prasītājai Parlamenta rīcības dēļ,

— pakārtoti un ja notiek neiespējama un Civildienesta tiesa izsecina, ka, neskatoties uz līguma noslēgšanu uz nenoteiktu laiku, darba attiecības ir beigušās — kas nav noticis —, atlīdzināt zaudējumus par darba attiecību nelikumīgu izbeigšanu,

— papildus pakārtoti un ja notiek neiespējama un Civildienesta tiesa izsecina, ka nekāda pārkvalificēšana nebija iespējama — kas nav noticis — atlīdzināt zaudējumus par kaitējumu, kāds tika nodarīts prasītājai Parlamenta kļūdainās rīcības dēļ,

— saglabāt prasītājai visas pārējās prasījumu tiesības, tiesību aizsardzības līdzekļus, prasības pamatus un rīcības iespējas, un it īpaši piespriest Parlamentam atlīdzināt zaudējumus proporcionāli nodarītajam kaitējumam,

— piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 10. septembrī — Colart u.c./Parlaments**(Lieta F-76/10)**

(2010/C 301/104)

*Tiesvedības valoda — franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāji: Philippe Colart (Bastoņa, Beļģija) u.c. (pārstāvis — *C. Mourato, avocat*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt paziņojumus par prasītāju atalgojumu korekciju par laika posmu no 2009. gada jūlija līdz decembrim un paziņojumus par algu, kas sagatavoti pēc 2010. gada 1. janvāra ierēdņu un pārējo darbinieku ikgadējās atalgojuma un pensiju korekcijas ietvaros, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 23. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1296/2009

Prasītāju prasījumi:

— atcelt paziņojumus par prasītāju atalgojumu RG 2009 (korekcija ar atpakaļejošu spēku no 2009. gada jūlija līdz decembrim), paziņojumus par atalgojumu sākot no 2010. gada janvāra un turpmākos paziņojumus par atalgojumu, jo attiecībā uz šiem paziņojumiem ir piemērots korekcijas koeficients 1,85 % apmērā 3,70 % likmes vietā, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 23. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1296/2009, paturot spēkā šo paziņojumu par atalgojumu sekas līdz brīdim, kamēr tiek sagatavoti jauni paziņojumi par atalgojumu, attiecībā uz kuriem ir pareizi piemēroti Civildienesta noteikumu 65., 65.a. un XI pielikuma 1. un 3. pants (2010. gada redakcija);

— piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — Arroyo Redondo/Komisija

(Lieta F-77/10)

(2010/C 301/105)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Fernando Arroyo Redondo* (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji — *E. Boigelot* un *S. Woog*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Atbildētājas lēmuma neieklāut prasītāju to ierēdņu sarakstā, kas ir paaugstināti amatā AD 10 pakāpē 2009. gada amatā paaugstināšanas ietvaros, atcelšana

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 20. novembrī publicēto lēmumu neieklāut prasītāju to ierēdņu sarakstā, kuri ir paaugstināti amatā no AD 9 pakāpes uz AD 10 pakāpi 2009. gada amatā paaugstināšanas ietvaros;

— pēc šīs atcelšanas veikt jaunu prasītāja un citu 2009. gada amatā paaugstināšanas kandidātu nopelnu salīdzinošo pārbaudi un paaugstināt prasītāju amatā AD 10 pakāpē ar atpakaļejošu spēku no 2009. gada 1. marta, kā arī samaksāt procentus par darba algas nokavējumu pēc Eiropas Centrālās Bankas noteiktās likmes refinansēšanas darījumiem, sākot no 2009. gada 1. marta, tiem pieskaitot divus punktus, tomēr

neapdraudot citu amatā paaugstināto ierēdņu, kuru uzvārdi ir iekļauti 2009. gada 20. novembrī publicētajā sarakstā, paaugstināšanu amatā;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 18. septembrī — Antelo Sanchez u.c./Parlaments

(Lieta F-78/10)

(2010/C 301/106)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Antelo Sanchez* u.c. (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — *M. Casado García-Hirschfeld*, *avocat*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt atbildētāja lēmumu, kas prasītājiem paziņots ar viņiem izsniegtajiem paziņojumiem par algu, ierobežot viņu ikmēneša atalgojuma pielīdzināšanu no 2009. gada jūlija ar 1,85 % lielu palielinājumu ikgadējās ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojuma un pensiju koriģēšanas ietvaros, pamatojoties uz Padomes (ES, Euratom) 2009. gada 23. decembra Regulu Nr. 1296/2009

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tajā atalgojumu pielīdzināšanas koeficients ir noteikts 1,85 % saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 1296/2009, ar ko no 2009. gada 1. jūlija koriģē Eiropas Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumu un pensijas, kā arī korekcijas koeficientus, kurus piemēro šim atalgojumam un pensijām,

— piešķirt viņiem kavējuma procentus, kas aprēķināti, ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas noteikto likmi, no visas summas, kas atbilst starpībai starp atalgojumu, kāds minēts paziņojumos par algu no 2010. gada janvāra un labotajos paziņojumos par algu par laika periodu no 2009. gada jūlija līdz 2009. gada decembrim, un atalgojumu, uz kādu viņiem bija jābūt tiesībām līdz šo atalgojumu novēlotas izlīdzināšanas brīdim,

— piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Prasība, kas celta 2010. gada 17. septembrī — Dubus/
Komisija****(Lieta F-79/10)**

(2010/C 301/107)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Charles Dubus (Tervuren, Beļģija) (pārstāvji — E. Boigelot un S. Woog, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt atbildētājas lēmumu neieklaut prasītāju to ierēdņu sarakstā, kuri ir paaugstināti pakāpē AST4/C 2009. gada paaugstināšanā amatā, un atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2009. gada 20. novembrī publicēto Komisijas lēmumu neieklaut prasītāju to ierēdņu sarakstā, kuri no pakāpes AST3/4 ir paaugstināti pakāpē AST4/C 2009. gada paaugstināšanā amatā,
- šīs atcelšanas rezultātā veikt jaunu salīdzinošu pārbaudi par prasītāja un citu kandidātu nopelniem saskaņā ar 2009. gada paaugstināšanā amatā un piešķirt prasītājam paaugstinājumu AST4C pakāpē ar atpakaļejošu spēku no 2009. gada 1. janvāra, kā arī izmaksāt procentus par algas parādu saskaņā ar likmi, kādu Eiropas Centrālā banka ir noteikusi galvenajiem refinansēšanas darījumiem sākot ar 2009. gada 1. janvāri, to paaugstinot par diviem punktiem, taču neapstrīdot citu paaugstināto ierēdņu paaugstināšanu, kuru vārdi ir minēti 2009. gada 20. novembrī publicētajā sarakstā,
- piespriest Komisijai izmaksāt prasītājam summu EUR 3 500 apmērā par morālo kaitējumu, kāds prasītājam tika nodarīts sakarā ar to, ka viņš 2009. gada 1. janvārī netika paaugstināts amatā, pieskaitot palielinājumu par tiesvedības laiku,
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Prasība, kas celta 2010. gada 24. septembrī — Praskevicius/
Parlaments****(Lieta F-81/10)**

(2010/C 301/108)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Vidas Praskevicius (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji — P. Nelissen Grade un G. Leblanc, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt atbildētāja lēmumu, neieklaut prasītāju to ierēdņu sarakstā, kuri 2009. gada paaugstināšanas amatā ietvaros paaugstināti AD6 pakāpē, un prasība atlīdzināt morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas 2010. gada 21. jūnija lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība;
- atcelt iecelēj institūcijas 2009. gada 24. novembra lēmumu, kas paziņots 2009. gada 2. decembrī par prasītāja neieklaušanu to ierēdņu sarakstā, kuri 2009. gada paaugstināšanas amatā ietvaros paaugstināti AD6 pakāpē;
- norādīt iecelēj institūcijai, kādas sekas rada apstrīdēto lēmumu atcelšana un it īpaši klasificēšana AD6 pakāpē, kā arī paaugstināšanas AD6 pakāpē atpakaļejošais spēks, sākot no dienas, kurā šai paaugstināšanai amatā bija jānotiek, proti, no 2009. gada 1. janvāra;
- samaksāt prasītājam summu EUR 500 apmērā kā atlīdzību par viņam nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

